

Edebiyat Defteri

Hasan Hüseyin Arslan -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
2 Mayıs 2023 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Yazmak

Ahmet Dost, yazmak bir tutkudur, yazmak düşünce birikiminin, ideolojinin felsefesinde yatan ve kişiyi dürttüleyen, onu motive eden, iradesini yönlendiren bir ifade biçimidir.

Yazmak, sevdaya tutulmaktır, poyrazın karaya, alizenin kıyılara vuruşu gibidir, yazdıkça kendime sakladığım sırlarımı bile ifşa eden bir sanat türküsüdür içimde söylediğim.

Yazmak, halden anlamayan topluma karşı bir baş kaldırı, asi bir direnme şeklidir uyuyan bireyleri uyandırmak için.

Yazmak, aradığın kendini bulmaktır, insanın/ kişinin kendisiyle dertleşerek bir bilanço ortaya koyma ve bu bilançonun negatif ve pozitif yanlarını kendi kendine anlatma çağrısıdır.

Yazmak, aradığın kişiliğini, karakterini, alışkanlıklarını, zaafalarını toparlayarak kendi zaaflarına gerekli enjektörü vererek bir sağaltım yapma sanatıdır.

Yazmak, güneşi yere, bulutları yağmura, duyguları lirizme, buğdayı ekmeğe, sevgiyi sığfata dönüştürme ve beyinde saklanılan gerçeği açığa vurma sanatıdır.

Ben de yazıyorum elimden geldiği kadar, dilimin döndüğü, kelimimin yettiği kadar. Ve bu aşkla yaşıyorum. Çünkü, yazmak, öğrenme sanatının en didaktik, otonom ve edebi bir biçimidir.

Çok çeşitli türleri olmasına rağmen; ben makale, deneme, anı ve gözlem yazıları yazmaya çalışıyorum.

Bu da benim, kendim ifade etme şeklim olsa gerek.

h. h. arslan - 20.09.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1187645/yazmak.html>

Gece ve Sen

Gece, gece
üşürüm sana;
Hece hece ...
Adını yazdığım tümcelerde!
Çekilen sulardan,
Geriye kalan kumlar içinde
Üşürüm sana,
Hasretlik sancısıyla,
Bazen de şair sanırım kendimi,
Avuta avuta ...
Gece, gece
Beklerim seni,
Saatlerce ...
Uyku girmez gözlerime,
Sen gelmeyince,
Ay karanlık kalır,
Titrerim üşüyerek ürkekçe!
Kaygıyla izlerim, yıldızları ...
Seni düşündükçe ...
Artar hasretim, zamlanarak,
Umutla içimde!
Gece, gece ...
Ne yazsam, seni betimleyemez
Hiç bir tümce!
Beklerim seni,
Gün erişsin diye fecre!
Dokunur kalırım yüreğinde,
Söylediğin her sözle.

H. H. Arslan - 19.09.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1187809/gece-ve-sen.html>

Gel Kıyma Bana

Hasretin dökülür geceleri,
Ayışığı eşliğinde sokaklara,
Koklarım rüyamda bile mis gibi tenini,
Bir tek sen kalırsın göğsüme dayadığın başınla
Hasretin dökülür geceleri hışımla sokaklara,
Asılır kalırım Pir Sultan gibi darağacında,
Gel, gel kıyma bana ...
Gül sensin, gülümsediğin dudaklarınla,
Penceremin önüne gel ve bana el sall
Beklemeyeyim seni
Boynu bükük bir şekilde çalışma odamda
Küllerimi savur eğer şu gönlüm yanarsa!
Hasretin dökülür hazan gibi Eylül ayında,
Gel, gel kıyma bana ...
Her bakışında ağlarım, saçlarına dokundukça,
Vakit geç olsada ...
Serp beni buğday gibi Ekim ayında toprağa,
Kaybolsam da kışta,
Güveririm en geç Mayıs'da
Hasretin dökülür tane tane ruhuma,
Gel gel, kıyma bana,
Üşürüm sensiz yılın bütün aylarında ...

H. Hüseyin Arslan - 7.09.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1188056/gel-kiyma-bana.html>

Seninleyim

Hangi yöne gitsem,
Hangi yolu takip etsem
Hangi sokağa sapsam,

Seninleyim,
Kutuda ilaç,
Hayata kulaç
Bekleyipte bulduğum,
Kendi içimde kaybolduğum

Seninleyim,
Sen söyle, ben dinleyeyim.
Gerekirse bende bir söz söyleyeyim,
Gelsen de, gelmesende
Akar giderim caddelere ...

Seninleyim,
Gidecek yerim olmasa da
Yalnız kalıp,
Yazı yazdığım masam da
Gelen soğuk Kasım ayında

Seninleyim!
Gönlüme kurduğum saltanatınla
Dökülen hazan yapraklarında ...
Bana, kendini hazırla!
Basacağım seni ölürcesine;
Her gün yeniden seni bağrıma ...
Kimsenin çekemediği fotoğraflarınla,
Aramasınlar seni,
Bir yerde, benden başka
Anlarım yüzüme bakışlarında,

Seninleyim!
Seninleyim; yalnızlığın bittiği nokta da
Tutulurum delicesine bir aşkla,
Kestane rengi gözlerinin üstünde ki, kaşlarına
Kaderim seninle değişir,
Gelde şu ham gönlümü pişir,
Ocakta, bucakta beni devşir.

Seninleyim,
Sürüklersin beni zamandan zamana,
Tutulan ellerim ve ayaklarımla ...
Sırtımı dayadığım çam ağacına,
çakıyla cizerek adını yazdım,
Bir damarına ...
Kök salsın diye toprağa,
Dolduruyorsun; her gün yeniden
Şu bedbaht gönlümü sevgiyle, aşkla!
Loş ışıklar altında,
Gel de şiir okuma,
Şu „Gül Yanaklara“
Ben ölsem de şiirlerim kalır,
Hatıralarında ...
Değişen zamanla bakışlarında,
Yeniden nükseden yaşamımla,

Seninleyim
Çocuksu ruhumla
Kaç kez yazdım adını,

Denizin kumlarına,
İçim kuruyarak boşalmışsa,
Sarıl sarıl, gel de,
Benimle umutlara!
Düşünme kara kara,
Selam söyle, kuşa, kurda
Ağaçta ki, yeşil yapralara
Dadansın kısraklar,
Arpa tarlalarına ...

Seninleyim;
Beş duygu organım adına,
Yakışsın varlığım şanına
Yokluğun ölüme götürür beni,
Boğulurum bir kaşık suda
Beni susuz koyma!
Bilirim, geleceksin yakında,
Rüzgar kokunu getiriyor,
En nazlı olduğun anda
Sevinçle dolduğum varlığında ...

Seninleyim;
Oniki ay adına!
Çözülmüş bir yumağın kokasında,
Beni sarılı bırakma,
Güçsüzleşirim, gücenirim buna,
Sarılınca telefona
Yeniden doğarım o anda!

Seninleyim;
İçime biriken yığınlarınla
Gel, ayır beni demet demet,
Al ve git kucağına,
Ateş düşmeden ocağıma,
O esnada saate bakma!
Öldürmem ben bakışlarımla
Çekip giderim belki bir gün,
Sonsuzluğa ...
Çoktan aştığım elli yaşımla,
Sen çıktın çok şükür bahtıma,

Seninleyim;
Bütün gelmiş ve geçmiş adına,
Bir zafer çiğliği çınlar adımlarında,
Hazırlan, çıkıyoruz sefere,
Sabaha!
Baykuşlar ötmesin geçtiğimiz sokaklarda,
Gelmişim dünyaya, senin adına!
Adını yazarım,
lekesiz ve beyaz birkumaşa,
Edince gözlerim sana temaşa,
Kalkar ruhum şaha,
Tenim gerilir adını bile duyunca,
Heyecanla!
Başımız dik, gönlümüz ferah,
Yürüyoruz yan yana!
Geride bırakmak yok sevgiliyi
Bizim lügatımızda!

Seninleyim;
Gözbebeklerin konuştuğunda,
Dosyalar koltuğunda,
Hazır bekliyorum seni,
Bir mübaşir gibi kapıda,
Hakim sen, savcı sen,
Gelde beni aşkınla yargıla!

H. Hüseyn Arslan - 25.09.2018

Bir Tanem'in akşam/ yatsı şiiri!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1188439/seninleyim.html>

Gece öküyor Gölgeleleriyle

Nemleniyor akşamlar gözlerimde,
Demleniyor bir şehir, evlerin içinde
Sensizliğin coğrafyasında geziyorum
Baki kalan hüznlerle ...
Mevsim sonbahar,
Dökülüyor kavaklarda kalan son yapraklar!
Ve mutfaklardan yemek kokuları geliyor,
Geceyi selamlayan duygularla ...
Doyumsuz hayatı doyurmak için
Suskunluğu seç titrediğinde,
Beni yüreğine sor sadece,
Bil ki, seni seviyorum
Lekesiz kalmış mevsimlik üzüntülerimle
Ve öküyor gece ... gölgeleriyle ...
Düşlerimizi saymak için
Ensturmental bir müzik eşliğinde
Seni söylüyor sıcak ve hilesiz bir sevgiyle
Sakladığım kendi içimde,
Buruk bir biçimde ...
Senden bir saniye bile uzak kalmak
Gidiyor gücüme!
Nemleniyor akşamlar gözlerimde,
Gönül firar ediyor senin gönlüne
Ve öküyor gece ... gögeleriyle ...

H. Hüseyin Arslan - 11.10.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1191944/gece-cokuyor-golgeleriyle.html>

Sen

Sen, benim gözlerimde fer,
Sabahlarımda güneş
Beynimde düşünce,
Kalemimde ilham
Kelimeselerimde şiir,
Mürekebimde merhamet,
Yüreğimde gönenç ve erinç
Sensiz eder dört işlem bir hiç!
Sen yetki, sen etki
Şu gönülde yanan ateşte ki,
Külünüm ben külünüm.
Şuurumda bulunç
Ruhumda umutsun!

H. Hüseyin Arslan - 14.10.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1192320/sen.html>

Dörtnala Giden Zaman

Giderken dörtnala bir süvari gibi zaman,
Nedir? Ondan geriye arta kalan
Başın göğe bile değse düşeceksin
Bir tatlı söz ya da tebessüm
Gelirse ruhtan,
Giderken dörtnala bir süvari gibi zaman,
Belirsizleşir yer ve mekan,
Vazgeç ve bu günü yaşa
Uzak durarak ahtan,
Kırma hiç bir kuşun uçan kanadını,
Bozma kimsenin tadını,
Okşa gül gibi yanakları ...
Bir çocuk gülümsemesi tadında,
Tat yaşamayı ...
Bin hırkan olsa neye yarar,
Her şeyin fazlası zarar
Giderken dörtnala bir süvari gibi zaman,
Zaman zaman azar,
Bazende bozar, gezer tozar!
Bir sen kalırsın,
bir de batan güneşe yenik akşamlar ...
Gülümse gülümse gözlerinle
Perde çekme göğsüne
Kendini saklayıp gizleme
Giderken dörtnala bir süvari gibi zaman,
Sessizliğe yenik düşme ...
Adına türküler söyle
Ve bir çiçeği kokla eğilerek sevginle,
Kurbağaların ötüşlerini dinle
Yükselen günle ...
Ver her gün yeniden,
ben kimim diye sorarak kendini dinle!

H. H. Arslan - 22.10.2018 - Hollanda Yolculugu!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1193316/dortnala-giden-zaman.html>

Bekliyorum

Bekliyorum; zamansız
Bekliyorum; aralıksız,
Soluk almadan!
Bekliyorum;
Gün doğmadan,
Güneş tanda ağarmadan,
Horozlar şafağa şakımadan!
Bekliyorum; aralıksız
Akşam, gece
Ve seherde
Kokladığım güllerle ...
Kınalı ellerle
Bekliyorum;
gelen ve giden trenlerle,
Alışarak gecenin acı seslerine
Kimselere söylemeden,
Bir kelime
Bekliyorum; sana lal olan dilimle,
Örölmüş,
omuzuna dökölen beliklerinle ...
Bekliyorum; zamansız
Bir serzenişe dalmadan,
Ağlamadan, sızlamadan
Geçerken تنها sokaklardan!
Bekliyorum; dur durak bilmeden,
Ölüm gelmeden,
Toprağım sellerde çiğnenmeden
Can aldığım yüreğinden,
Bekliyorum; can vermek için!
Kendimden geçerek,
Bir tas soğuk su içerek
Bekliyorum; titreyerek.
Bir gün bu hasretlik bitecek
Bitecek bitecek!

Hasan Hüseyin Arslan - 24.10.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1193701/bekliyorum.html>

Sonbahar Giderken

Sonbahar da biyiyor,
Ve turnalar sürü sürü,
Güneye iniyor!
Kapılar erken kapanıp,
Her yüreğe ayrı bir hüzün çöküyor,
Ve herkes penceresinin
Önüne kurulmuş kasvetli
havayı kendi içinde soluyor.
Umutlarda teselli tükenerek,
Zaman elimizden kayıp gidiyor,
Suskun gözlerde biriken
Yaşlar; al yanaklara süzülüyor,
Sisli bir akşamda,
Masa başında
herkes kendi türküsünü mırıldıyor ...
Gelmiyor artık
Mavi kuyruklu bülbülün sesi
Nerede şimdi her sabah
Evimin önünde ki meşede
Guruldayan üveyiğimin nağmesi
Hazan oldu şimdi hüzünün eniştesi
Oturup izliyoruz köşemizde
Kendi hüzünlü sesimizi,
Silerek ağlayan gözlerimizi
Bitirdik, bitirdik!
Mevsimlerle beraber kendimizi.
Bu dertli ses sonbaharın sesi!
Çınlatır bir gece yarısı bölerek
bir bekçi düdüğü gibi yüreğimizi ...

h. hüseyin arslan - 02.11.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1195865/sonbahar-giderken.html>

Topuğu Delik oraplar İçinde

aresizliği bilirim,
doğduğum köyler
yoksuldur benim,
yoksulluğun ismini bile
duyunca irkilirim!
yoksulluğu bilirim!
evler kerpiçten,
bir sacayağı iki eski
aleminyum tencere,
kapıda cam yok,
acıık pencere ...
uğur Elifim,
uğur Fatmam,
uğur Ceylanım
uğur Ahmetim,
uğur Mehmetim
uğur ellerim ..
aresizliği iyi bilirim.
lastik ayakkabılar
yakar kırk derece sıcakta
ayaklarımızı ...
bellemiş bu faşist sistem
anamızı ... bacımızı,
eşimizi dostumuzu,
alıp gitsekte postumuzu,
geriye yoksulluğumuz kalır,
bir de ölüm,
ölüm, gülüm ölüm.
konuşsak suç,
yazsak suç
pusu kurar hain jandarma
önümüz yokuş,
kurşunlar yağar üzerimize ...
sisli bombalar eşliğinde
aresizliği bilirim!
adına sömmürücü
faşizm derim.
isyanın bedelinin
işkencelerini bilirim.
ekmeksiz, ceketsiz, çorapsız
utanırım sınıfa girince,
öğretmenin önünde
her gün aynı ceketle
ve uğur ayaklarım
topuğu delik çoraplar içinde
hakkımızı arasak suç,
konuşsak hapis,
bu faşist sistem çok pis
zalimler zulüm eder,
puştların biri gider biri gelir,
sömürüp cebe indirmeyi
mübah bilir ...
aresizliği bilirim,
doğduğum kentlerin
varoşları içinde ...
direnirim, oluğum çocuğum için
mafyasına, eroincisine ...
bir de hırsız piçlerine
topukları delik çoraplar içinde

üşürüm üşürüm,
yoksulluğun adını,
hissettiğim yüreğimde,
haykırarak
kahrolsun bu faşist sistem diye!

H. Hüseyin Arslan - 02.11.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1196100/topugu-delik-coraplar-icinde.html>

Sen Korkma Ben Varım Yanında

Bir damla bile yeter sevmeye,
gitmeye ise bir zerre!
Ekim soğuklarına inat direnen mevsimde ...
çekiliyorum sessizce bazen içime,
rahatsız olmasın diye kimse!
Bak!
Yine bu sabah da güneş doğdu sevgiyle ...
varlığının varlığına sevinçle, yerli yerinde!
Görüyorsun!
Karşı pencere de,
bir kedi seyrediyor geleni geçeni!
Saltanatının sarsılmaz gücüyle,
siliyor yüzünü kendi diliyle ...
Patilerini okşayarak sakince!
Bak!
Hayat akıyor kendi seyrinde,
Sat kaç olmuş bundan bize ne
Gel de düş, içimdeki boşluğa
Ben, tutarım seni her seferinde!
Tutarım seni, yorgun ellerimle
Dilsizliğime hüküm giydirdende
Yirmidokuz harf konuşur benim yerime!
Bu havalarda soğuk algınlığı olur insan,
Gel, beni dinle,
Bir bardak bile soğuksu içme,
Ben üstürüm o zaman kendimi seni yerine
Buna en çok razıyım,
Seni rüyamda gördüğüm gecelerde!
Geziyoruz, beraber
Adını bile bilmediğimiz şehirlerde
Dökülürken son yapraklar yere ...
Tükeniyoruz zamanla içilen bir siğara niyetine
Duman kıvrılıp kaybolurken kendi halinde
Gergef gibi öre öre tükettiğimiz ömrümüzle,
Gözlükler yardım ediyor şimdi ikimize de!
Gel de bana, adı duyulmamış şarkılar söyle!
Ayın çıkmadığı gecelerde gökyüzüne,
Sadece sen ol, sensizliği seyrettiğim penceredemde!
Sivil devriyeler geziyor,
Gel de sığın yanımda bir yerlere,
Takma kafana hatırlamak istemediklerini
Kov gitsin onları ücra köşelere ...

Şimdi kulaklarını aç ve beni dinle, fısıldadığım sözcükleri yanına al ve koy başını yüreğimin üstüne. Ben tutarım seni, sen düşsende!

Nefes alışlarında ritimli bir ışığın kırılmalarında inciye bir tüy gibi hafifçe uçu ver içime ...

Abasız bir derviş gibiyi git, gidebildiğin kadar! Yolyormaz insanı, insan yorar insanı. Düşlerinde sakla biriktirerek zamanı.

Dal çocukluğuna ve üzüm çaldığın bağların tevenkli gölgelerini düşün hafifçe başını öne eğerek, eğmeye de yürek gerek! Topla onları gülümseyen tatlı çocukluğunla ...

As zamanı kartal kanatlarına, rüzgarıyla götürsün şehirin bütün pisliklerini, çerini çöpünü, süssüz ve sevimsiz caddelerini. Bekle diyen bir sesle!

O ne kadar göklere yükselsede, avuçlarındadır kanatların gerilmiş genişliğiyle ... Bekle ve bu göklerde uçan kanatların notasının namalarını dinle, bir kanton eşliğinde!

Dinle!

Sabira nokta koymadan: Kızma, bağırma, çağırma! Ben geliyorum! Biliyorum! Bir kalbin var senin usul usul kendi içinde uysalca dinleyen. Akşam tenhalığında, dalgınlığa gelerek kendini de unutan!

Bir kalbin var senin! Kırık bir ut gibi inleyen! İnledikçe mevsim mevsim gezen! Ben de bu yüzden vurgunum sana! Mevsim mevsim! Etmez o kar için asla tecim! Bin acılara yıllık acılara yüklü Galata Zindanları gibi! Silmek adına tüm yanlışlıkları ...

Sen yine toparla kendini, bir filim şeridi gibi. Yola çıkıyoruz çünkü! Civalı beyaz gökyüzü, bize arifane bir sofrada bir divan hazırlamış. Ben sana divan da, divan şiirleri okurken sen uzan ruhunun kanepesine ve dinle beni sessizce ... Aç en sevdiğin kitaplarını ve öyle bekle ... Gerek kalmasını acılı bir serzenişe! Diyorsun ya her seferinde: Zaman geçiyor acımadan bize ölüm sessizliğinde! Hecelerim vurgun sana benim gibi kelime kelime!

Serin bir Nisan akşamı gibi düştüm yüreğine; ilkbahar tazeliğinde! Beklentilerimi hesaba katmadığım uzak bir sahnede, boylu boyunca yürüyüşünde beni hesaba katmadan geçip gidişinde! Nereme düşeceğini bilmeden ve cesaretilce düştüm ben de peşine! Seni alıp çıkarmak için, içine düştüğün zaman delhizinde; iki gözünle! Bir daha ağlamasınlar diye! Yaşamın bizi bu şekilde karşı karşıya getirdiği su götürmez bir gerçekle. Binlerce duyuyu arkamda bırakarak sevda sözüyle düştüm peşine. Sen giderken işine! Döndüm yüzümü – utangaç ve mahzun yüzüne! Tarih gibi okudum her çizgisini onun. Hiç bir şey yapmamak yerine, en azından iyi bir şey yapmak için, iyi bir niyetle. Aşkta ve sevgide yarın yoktur diye!

Korkak ve yetmez duygularım olmadı hiç bir zaman benim. Sevdaya hiç bir zamanda hüznü hazan resimleri de çizmedim. Hep yaşamın surları içinde gezdim! Hiç bir zaman geç kaldığımı hissetmedim bir şeylere ... Dikenler içinde bile yürüdüğümde! Ayağımın her kanayışında pansumanı yapacağın bilinciyle uzandım ölü gibi toprağa, bakarak güneşe gölge olan tepemdeki yaprağa. Avuçlarımda varlığının sıcaklığının verdiği duygularla ... Hep sen gelip vuracaksın diye kıyılarıma! Suçlu aramadım hayatta, kendimden başka. Bir boşluk vardı içimde, seldin ve düştün ona! Ben tutarım seni sıcak avuçlarımla ...

Bu yüzden dökülüyor işte şimdi kalemimden ağırlaşan geçmişin çizgilerine nokta koyan! Bir bir atıyoruz atılması gereken yanlarımızı. Atıyoruz, atıyoruz, döküyoruz, döküyoruz. Bütün toksinleri! Geceleri yıldızlardan taşan ekler, bizi terk eder ve gider! Bir boşluk adına. Geldin ve sen düştün gizli sırlarımın arasına! Karanlık delhizlerin dumanından arındık ve kapaklar kıldı kendi gölgeliğinde ki, soğukluğundan. Ve güneş girdi bu derin ruh derinliklerine! Şimdi her anım, hep telaş içinde! Yarimin elleri ellerimde diye! Uzun soluklu sohbetlerin düş köşesinde – nizami bir düzen içinde! Benzer ritmik işleyen bir saate! Onca ertelenmiş yorgun yılların sabahlarında uyanmak adına, direnen bedenleri bıraktık artık zaman adına. Köprüleri olan yol üzerinde, kurulmuş kurumuş dereler üzerine ... Var olduk biz bu köprüler eşliğinde. Bahar getirdik bütün mevsimlere

Hiç bir şey yok olmadı, evrimin sarsılmaz izleri içinde! Terimler uzanıp giderken izah ettikleri izimlerle! Biz geceleri çektik ayışığını bir yorgan gibi üzerimize – politik sohbetlerimizde. Hırpalanıp giden geçmişe, en ufak bir belirtiyile. Sesimizdeki şiddetle, çocuksu gülümseyişlerin neşesi eşliğinde! Biri sen, biri de ben! Yendiğimiz korkularımızla! Sen korkma! Ben varım yanında!

Ben tutkunsam yaşamaya ve gönlüme hazin bir yaşama atesi düşmüşse ve bir hanımeli çiçeği açmışsa çiy düşen bir gece de, sen düşersin sen, hep, yıldız bakışlarınla! İçime! Ve ben, bu havalarda gebermeliyim bahtiyarlıkla ölümüne!

H. Hüseyin Arslan - 08.11.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1196740/sen-korkma-ben-varim-yaninda.html>

Gel, Gel de Düşlerimi Süsle

güneşin doğuşuyla başlamalıyız güne
yağmur yağarken yürümeliyiz seninle,
el ele...
o gök gürültülü sağnak yağışlar eşliğinde,
beraber kağıda dökmeliyiz düşüncelerimizi
bir metinle...
ıslak çimlerin üzerinde,
yükselen buharı seyretmeliyiz aşk niyetine,
girdiğimizde kendimizi unuttuğumuz
bir muhabbet eşliğinde...
yemek lekeleri kalmalı beyaz gömleğinde...
.... gel, gel de düşlerimi süsle...
ne boynunda atkı olsun ne de şal,
ölümüne yaşam sevinciyle...
oturalım bir söğüt gölgesine,
yaşama imrenircesine!
olanaklar ölçüsünde ve aşk sevinciyle...
... gel, gel de düşlerimi süsle güzelliğinle...

H. Hüseyin Arslan, van 03.08.2014 – sana akşam mesajı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1197034/gel-gel-de-duslerimi-susle.html>

Boynuma Yaslan ve Öyle Yaşlan

bütün gariplikleri yendik,
mevsim mevsim, yıl yıl
lime lime eridik,
ama bunca acı bekleyişten sonra
huzura erdik, ...
ben sen oldum, sen de ben,
bir birlik yarattık yeniden
boynuma yaslan
her zamanki gibi
... ve öyle yaşlan
bütün gariplikler arkad kalsın
sadece sevda kapımızı çalsın
sen çalımlı bedenle
verdikçe gönlünü güneşe
geçmiş sadece kulaklarımızda çınlasın
öğle uykularında gözlerin düşerken
kipriklerin yanaklarımı okşasın,
uzan yine öyle sessizce
boynuma yaslan
her zamanki gibi
... ve öyle yaşlan
geçmiş matemlere aldırmadan,
ve sayfa dolusu şiirsel anılardan
yine yum gözlerini terasta
sana şiirler okuyayım doya doya
çizgiler yok oldu bak yüzümüzden
boynuma yaslan
her zaman ki gibi,
... ve öyle yaşlan

Hasan Hüseyin Arslan 04.08.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1197727/boynuma-yaslan-ve-oyle-yaslan.html>

Gün Olur - Büyükanneme

Gün olur ağlarım, otururken yalnız başıma
Bir şeyler karalarken yazı masamda,
Gün olur isyan ederim uğradığım haksızlıklara
Bazen çekilirim köşeme kalınca tek başıma

Gün olur kabarım öfkemden delicesine
İçimden geldiği gibi küfür ederim edepsizce
Deli divane olurum, bir ağacın dalında bir kuş öterken
Bazende sessizce ağlarım vah çekerek kendi halime

Gün olur bir bilmecenin çözülmeyen kareleri gibi
Karanlığa boyarım kimse görmesin diye kendimi
Gün olur aç karnına yatarım isyandan
Bazende yerim aksırınca ve tıksırıncaya kadar bir obur gibi

Gün olur bir kadeh meyde ararım bulmak için
Bilmediğim kendimi...
Nesimi misali sorgularım karmaşık dimağımı
Yendiden adam olmak için

Gün olur bir kaç kadeh meyde bulurum yitirdiklerimi
Ya da öyle kandırırım kendi kendimi
Yediğim nimete acırım benim gibi bir haylazı doyurduğu için
Gün olur meklere özel ödeşir veririm
Kendi elime kendi kimliğimi

Ama nereye koşsam ve gitsem hüznümde gelir benimle
Yoldaş olduğum evliya erenlerimle...
Kimi oturmuş bekler birilerini sevgi kervanında
Yol almak için merteb- şahında yürür varmak için emellerine

Gün olur kelepçe takarım gönlüme
"Hasretinden eskitilen prangalar içinde"
Hasret kalırım bir öksüz gibi gurbet ellerde,
Anarım devri alemi kendi çaldığım tamburun tellerinde.

Gün olur anarım, dedemi, nenemi, babamı ve annemi
Her attığım adımın eşliğinde...
Ninni söylenip büyütüldüğüm diyarı
Alemler bir römork gibi peşine takıp giden zamanede

Yazma Hüseyin bitmez yazmakla bu alemin derdi
Birine çare bulsan, zuhur eder ötekisi
Önce kemiklerin ağrır, sızıntılar başlar
Bir kuşluk vakti ölüm seni kapıda ağırılar

Hasan Hüseyin Arslan, 16.09.2010 tarihinde Gelnhausen'dan Darmstad'a yaptığım bir tren yolculuğu esnasında büyük annem Dursun Arslan'ı anarken yazdım. Işıklar içinde uyu – devr-in daim olsun benim değerli büyük annem. Ölümünün 20. yılında sana en az 2.800 km uzak bir yerde yazdım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1197920/gun-olur-buyukanneme.html>

Kime Ne? I

Kime ne, ben ağlıyorsam,
Ağlarken, ciğerimi dağılıyorsam
Kime ne, ben bağılıyorsam;
Kime ne, sensizliğin sarhoşluğunda
Boğuluyorsam!
Kime ne, ben çiçek gibi açıyorsam!
Kime ne, ben susuz bir dağ gibi soluyorsam,
Kime ne, bu doyulmaz dünyaya
Meydan okuyorsam!
Kime ne, sana kilitlendiyse bütün yaşamım!
Demek ki, uslanmışım!
Seni tanımdan önce sevgiyi düşünürken,
Seninle sevgiye saplanmışım!
Kime ne, seninle sevgiyi tatıysam,
Kime ne, aşkın acısıyla inleyip,
Yandıysam!
Kime ne, ekmeğimi yüreğine bandıysam!
Kime ne, manyetik bir dalga gibi
Yeryüzüne yayıldıysam!
Kime ne, duman olup göğe vurduysam,
Kime ne, bazen dalgalanıp durulduysam!
Kime ne, Bogaziçi'nde Piere Loti'ye
Seninle beraber tırmandıysam,
Kime ne, Paris'de sanit Michel'de,
Birer tas espresso yudumladıysam.
Kime ne, Berlin'in geniş sokaklarında,
Zamana Volta vurduysam!
Kime ne, Toriçelli'de pil olup dolduysam!
Kime ne, hayat da kızartma gibi kızardıysam!
Kime ne, kızarıp olgunlaştıysam
Kime ne, bir gönül gar'ında sana vurulduysam!
Ve o gün, bu gün sen de asılı kaldıysam!
Kime ne ..?
Kime ne ..?

H.Hüseyin Arslan - 27.11.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1200501/kime-ne-i.html>

Kime Ne? II

Önce rahat bir yer ayırdıysam beynimde sana;
Kime ne?
Bakışlarından kalan, bir kaç dakikalık esinitiyi,
Savurduysam saçlarından aşağıya!
Kime ne?
Ben düştüysem gönül tuzağına!
Kime ne?
Bir Çarşamba akşamı, elime kalemimi alıp
Yüreğimi ortaya koyduysam!
Kime ne?
Sonra fısıltıyla kulağına eğilip bir şarkı söylediysem!
Kime ne?
Canında yaşattığın bir parçayı alıp,
Sineme mühürlediysen ...
Kime ne?
Taradığın tarakta kalan saçlarını örüp
Gönlüme nazar boncuğu gibi taktıysam!
Kime ne?
Ara sıra koklayıp koklayıp ağladıysam
Ve vişne renklerini saçlarına boyadıysam,
Kime ne?
Gözlerindeki tatlı baharları çiçek çiçek okşadıysam!
Ve tende huzur bulup sevinçten ağladıysam!
Kime ne?
İçimde ki, bütün korkuları dışladıysam
Elimde ve avucumda olanları sana bağışladıysam!
Aşk ve sevgi yanyanalığında resimlerimizi
Çalışma masamın üzerine koyduysam!
Kim ne?
Senden ayrı geçen her saniyenin hesabını
Kendime sorduysam,
İşten dönerken tıka basa tramvaylarda vatmana bağırıdıysam
Kime ne?
Tuzlu tatları damağımda tattıysam
Ve sen gelip berrak olduysan
Her seferinde bana can sunduysan
Kime ne?
Soframızda ki, ekmeğe, kadehteki meye
Tat olduysan
Ve beni sevinçten her gün yeniden ağlatıyorsan
Şişelere koyduğum sonbaharlardan
Bahar yaratıyorsan!
Kime ne?
Ütopyalarımı gerçeğe çeviriyorsan
Ve yine bana her gün yeniden şiirler yazdırıyorsan
Kime ne!
Kime ne?

H. Hüseyin Arslan -28.11.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1200712/kime-ne-ii.html>

Düşlerimde

Geceye düşerim geceye
Bir ateşböceği gibi renklerle ...
Geceye düşerim geceye,
Sen uyurken,
yumuşak yastıklar üzerinde!
Ben demlenirim Marx'ı okurken,
Gecenin bu saatinde!
Herkes uyurken rüyalar içinde!
Ben seyredirim uyuyan gözlerini!
Gönlümün hayranlığı sayesinde!
Geceye düşerim geceye,
Dalından düşen olgun bir yemiş gibi
Toprağa, sere serpe ...
Sen rahat ol, sakin bir yürekle!
Bekliyorum ,Politik Ekonomi' okurken
Seni saatlerce ...
Uyanıp yapsan içsem diye bir kahve!
Geceye düşerim geceye ...
Olgun yemişler gibi tane tane!

H.Hüseyin Arslan - 01.12.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1201720/duslerimde.html>

Nefesin Gelir!

Nefesin gelir, bir ney sesinden,
Yaralama beni içimden ...
Boğulurum,
ölürüm seni bir gün görmesem!
Nefesin gelir,
bir dağ yeli gibi serinden.
Dirilirim, yeniden, dünyaya gelirim
Bir tek ellerini versen!
Nefesin gelir, nefesin derinden!
Sorma bana, hiç bir soru,
Ben alim değilim, geçmişim kendimden!
Sebebi sensin sen!
Her ölümden yeniden doğarım gözlerinden!
Seviyorum seni özümden!
Vaz geçmedim sevgide ki çizgimden!
Nefesin gelir, bir ney sesinden!
Yaralama beni yaralama derinden,
içimden!
Dökülürüm, dağılırım kumlar gibi,
Gözlerinin içime yüklediği yükten!
Nefesin gelir, bir ney sesinden,
Ney, neylesin incimelere,
Ben ölürüm ben,
seni bir gün görmesem!

H. Hüseyin Arslan - 9 Aralık 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1204022/nefesin-gelir.html>

Hoş Geldin Bahar

Sende umut var,
Bak, nasılda boy atıyor,
çıkarak topraktan tohumlar!
Hava da umut var!
Balkonda ki asmayı budadım,
Konuşuyor bu sabah,
Benimle tomurcuklar!
Şen şakrak kuğulduyor
Güvercinler!
Kur yaparak!
Büyüyor çimenler,
Her nesnenin yüzünde bahar!
Merhaba diyor,
Canlanan dallarıyla ıhlamurlar!
Bereket döküyor,
Gökten düşen damlalar!
Toprak başka birhavada,
Benden daha mutlu,
Havaya bakar!
Hoş geldin bahar!
Sende umut var!
Nice kayıptan ve ayıptan sonar!
Güneş utanarak
Yuvasından çıkar!
Yuva yapmak için
Salına salına uçuyor bütün kuşlar!
Hoşgeldin bahar!
Dökülsün gökten
Toprağa sağnaklar!
Sağnaklarda aşk var!
Bak, nasılda kaldırıyor;
Başlarını topraktan tohumlar,
Aman, dikkat edin,
Kırılmasınlar,
Narin ve kibardır,
Bir onlar bir de kadınlar!
Sızıp kalsın artık
Kışta ki anılar!
Şırıl şırıl aksın dereler!
Sulakta gizlenen çayırlar
Hoşgeldin bahar
Bir sen de, bir yarda umut var!
Bu yüzden neşeleniyor ağaçlar,
Ağaçlarda yapraklar!

H. Arslan - 23.03.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1224320/hos-geldin-bahar.html>

Merhaba Akşam

Umutla dolu bir akşama
Akşam da yaşam!
Bir avuç sevgi,
Ömür boyu sürecek nezaket!
Başaklar gibi birbirine yaslanan dostluk!
Dostluğa dayanan mutluluk!
Mutlu olmak için dayanışma;
Dayanışma için paylaşma!
Paylaşmak için emek harcama!
Merhaba demek demek için
Umut dolu bir akşama!
Akşama azim!
Geç kalma iki gözüm!
Her taraf faşizm!
Faşizme ölüm!
Ölüm!
Gülüm ölüm,
Senin yerine de ben ölüm!
Acı bir gün!
Dizilir hüznlerimiz boncuk boncuk!
Sadece eşitlik buna çözüm!
Merhaba akşam!
Umutla dolu yarınlar için,
Saçlarını okşasam!
Ve kanına karışsam!
Yanaklarında damla olsam!
Bunun adına kainata!
Yaşasın devrim diye bağırırsam!

H. Hüseyin Arslan - 13 Mart 2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1225113/merhaba-ak-537-am.html>

Umut Yoksuluğu

Umut yoksuluyum ben,
Umarsız geçen günler içinde!
Düşüpte geldip
Gurbet ellere peşine
Yanlızlığı büyüttüm sen gidince içimde!
Bir ipek mendile sardığım duygularım var
Serilmiş bekler seni gecede!
Dilsiz söyler gözlerin vaktinden önce!
Yokluğunun acısı burkar yüregimi
Bir kement gibi ölüm sessizliğiyle
Her babayiğidin harcı değil
Direnmek böyle acı bir teselliye!
Hüzüne benzeyen ne varsa
Yansır yüzüme,
Umut yoksuluyum ben zengin şehirlerde
Saatler durmdan ilerlerler keyifince
Sensizlik başka bir korku düşürür içime
Benzer solgun hazan renklerine ...
Bir veda şarkısı yazarım senin üzerine
Çocuksu gülümsemelerin eşliğinde
Bitişe giden geçiş taksimleri eşliğinde!
Ve saçların dalga dalga düşerken yüzüne
Apansız çöker acının hükmü içime
Yaşlandım kırk yıl sen gidince bir günde!
Ve buğusuyla boğuldum aşkın ölümüne
Esir alındığım mevsimlere ...
Senin rüzgarın çarpıyor yüzüme
Ve hala boğulmuş gibiyim
Baktıkça resimlerine ...
Aldırmıyorum, bazılarının delidir deyişine!
Yaprak dökümü düşlerim var
Yön dönmüş ölüme
Umut yoksuluyum ben!
Sende kalmış özlemlerimle!
Ve yüreğim hesap soruyor bana
Hasan Hüseyin sen hala yaşıyorsun diye!
Gelmek için
Kutsal kaynaşmanın ikisinden bire!
Umut yoksuluyum ben,
sensizliğin olmadığı şehirlerde!

Kleve – Düsseldorf - 25.07.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246069/umut-yoksulugu.html>

Umut Yoksuluğu

Umut yoksuluyum ben,
Umarsız geçen günler içinde!
Düşüpte geldip
Gurbet ellere peşine
Yanlızlığı büyüttüm sen gidince içimde!
Bir ipek mendile sardığım duygularım var
Serilmiş bekler seni gecede!
Dilsiz söyler gözlerin vaktinden önce!
Yokluğunun acısı burkar yüregimi
Bir kement gibi ölüm sessizliğiyle
Her babayiğidin harcı değil
Direnmek böyle acı bir teselliye!
Hüzüne benzeyen ne varsa
Yansır yüzüme,
Umut yoksuluyum ben zengin şehirlerde
Saatler durmdan ilerlerler keyifince
Sensizlik başka bir korku düşürür içime
Benzer solgun hazan renklerine ...
Bir veda şarkısı yazarım senin üzerine
Çocuksu gülümsemelerin eşliğinde
Bitişe giden geçiş taksimleri eşliğinde!
Ve saçların dalga dalga düşerken yüzüne
Apansız çöker acının hükmü içime
Yaşlandım kırk yıl sen gidince bir günde!
Ve buğusuyla boğuldum aşkın ölümüne
Esir alındığım mevsimlere ...
Senin rüzgarın çarpıyor yüzüme
Ve hala boğulmuş gibiyim
Baktıkça resimlerine ...
Aldırmıyorum, bazılarının delidir deyişine!
Yaprak dökümü düşlerim var
Yön dönmüş ölüme
Umut yoksuluyum ben!
Sende kalmış özlemlerimle!
Ve yüreğim hesap soruyor bana
Hasan Hüseyin sen hala yaşıyorsun diye!
Gelmek için
Kutsal kaynaşmanın ikisinden bire!
Umut yoksuluyum ben,
sensizliğin olmadığı şehirlerde!

Kleve – Düsseldorf - 25.07.2019

Yarım kalmış bir insana/ insanlara bir bütünmüş gibi davranarak yüklenmeyin! Onlar zaten bu yük yüzünden yarım olmuşlardır. Onlar zaten bu yük yüzünde yarıya inmişlerdir. Bir tarafımız kırılırsa veya çıkarsa sargı bezleriyle sarmıyor muyuz yaralarımızı, ama sargı bezleri de kar etmiyor bazen!

22.07.2019

H. H. Arslan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246227/umut-yoksulugu.html>

Üşüyorum Yokluğunda

Üşüyorum yaz sıcaklığında,
Senin olmadığın bir Dünya'da
Güneş o eski güneş değil artık
Isınmam sen gelip sarılmazsan boynuma
Terkedilmiş bir sokak ortasında
Kalmışım felçli bir ruhla
Başbaşa!
Çeyrekte kalmadı tamamlanacak
Acı hesaplara!
Üşüyorum yaz sıcaklığında,
Gelip sarılsan usulca
Hiç konuşmadan
Baksan yine o kestane rengi gözlerinle
Sadece bana değil
Doya doya hayata!
Üşüyorum yaz sıcaklığında!
Nereden geldi
Bu acı felaket başıma!
Senin için düşmüştüm
Binlerce kilometre yolu aşarak
Gelmek için sana
Neden ve niçin bu amansız veda!
Daha dün gibi gülümsüyor resimlerin
Peri masallarında ki gibi dudaklarınla
Söylesene bana ey hayat
Nasıl dayanayım ben bu acılara!
Üşüyorum, üşüyorum!
Hemde donarcasına bu yaz sıcaklığında
Bu yüzden!
Hoş geldin diyemiyorum Temmuz
Işıklar içinde uyu, benim Gül Yanaklı Prensesim!

H. Hüseyin Arslan - 03.08.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246593/usuyorum-yoklugunda.html>

Ulvi Sevgine

Bir ırmağı seyretmek istemiştim seninle
Bir geminin en üst güvertesinde!
şimdi geçiyorum oradan,
Sensiz ve acı dolu hislerle ...
Yanmış yıkılmış kentler gibiyim
Bombalar patlarken içimde!
Acı ve zor, ya da mümkün değil
Mutlu olmak sensizlikte!
Senin de gelip geçtiğin bu yer kürede!
Bir ırmağı seyretmek istiyorum seninle
Akşamın batan kederli güneşinde
Yamaçları seyrederken gözlerim doluyor
Ağlarken perde perde!
Gözlerini koruduğum ellerim düşüyor
Sensizce derin bir boşluğun içine!
Bilmem ki, bu kaçıncı acım,
Seninle düşen Ren Nehri'ne!
Kalıparım ve şeklim sökülmüş,
Lime lime dökülür içime!
Ne olur, ne olur kalkıpta gelsene!
Son oturduğumuz meşe ağacının gölgesine
Tarih gibi kazanmışken gönlüme!
Bilmiyorum ki
Hangi dilde yazsam ulaşmak için ulvi sevgine!

H. Hüseyin Arslan
Kleve – Düsseldorf treninde - Sabah saat 07:47'de - 03.08.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1246821/ulvi-sevgine.html>

Sen Gidince II

Sen gidince
Ben öksüz kaldım
Yüreğim yaralandı
Ağladım!
Bundan başka çare bulamadım!
Sus dedimsede gönlüme,
O bana dediki; ,sana ne?’
Hüzünle bu benim acımdır diye
Sen gidince!
Bilmiyorum şimdi
Acaba teras ne halde!
Ben de bir daha
Uğramadım
Senin tam otusekiz yıl yasadığın
O küçük kente!
Sen gidince!
Bir daha açmadılar,
En sevdiğin çiçekler bile
Kalınca yaslar içinde!
Sesler kalmadı
Şimdi o evde!
Kimbilir ya o sokak ne halde!
Budattığın çam ağacının gölgesi
Bile seni özlüyor
Hissettigim düşlerimde!
Ne çok yok olup gittim
Sensizliğin derin hüznüyle
Yenik düştüm,
Hazmedemediğim acıların
Boynumu büküşüne
En sevdiğin bir kaç tabağıma
Baktım
Geçen yıl bu gün yediğimiz
Yemek niyetine!
Bir defa değil,
Defalarca öldüm
Sen gidince!

H. Hüseyin Arslan - 04.01.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1280013/sen-gidince-ii.html>

Gece de Solar

Sensin sığınmak istediğim yürek
Biraz korkak ve ürkek!
Gel, bütütün şehirleri edelim terk
Mahsun bakışların kalsın
Yeryüzünde sonsuza dek!
Yağmurlar dinmesin!
Bitsin belkiler ve keşkeler
Başlasın her gece yeniden düşler
Bir yol olsun ömrümde
Akıp giden sonsuzluğa kadar!
Neden gözlerin ağlar?
Neden?
Sensin sen!
Düşündüğüm ve düşlediğim
Sabaha kadar!
Gece bana eşlik eden ay da ağlar!
Biraz korkak ve ürkek!
Sen de var, sende yiğit bir yürek!
Bütün yasları çürütecek!
Seni her düşündüğümde
İçime derin bir soğukluk çöker
Gece de solar
Ve yıldızlar ağlar!
Bazen ay da karaları bağlar

H. Hüseyin Arslan - 15.03.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1288718/gece-de-solar.html>

Yalnız Kentler

Kalmışım bir başıma
Bu kentin en ortasında!
Ömrüm değil sadece
Tükenmiş ömürler arasında!
Şafak yırtılmaktadır
Kızıl güneşiyle dağlarda!
Sesler gelir yalnızlığımı
Gecenin muhayil karanlığında
Üşüyen bir Mart var dışarıda
Nergiz boyun bükmüş
Bekler seni bir başına
Bir menekşe büyüyor
Tuğla yığınları ve molozlar arasında
Kalbim ise düşmüş
Bin yıllık hazan acısına!
Kalmışım bir başıma
Bu kocaman kentin en ortasında!
Ölü bir şehir var şarkıların mısralarında
Eşlik ederek gidiyor göz yaşlarıma
Varım, bazen kimse arayıp sormasada
Bu kocaman kentin en ortasında
Yalnızlıklar kucak kucak
Sarılır boynuma
Söz geçiremem kendime de çoğunlukla
El olur ruhum, acıyan ruhuma
Kalmışım, bir başıma
Bu kocaman kentin ortasında
Yalnız kentler eşlik eder
Yaşlanmaya ...

H. Hüseyin Arslan - Frankfurt - 26.03.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1289908/yanliz-kentler.html>

Derin Bir Yara Var Yüreğimde

Derin bir yara var yüreğimde
Azar azar kemirir bedenimi
Zamansız ve beklentisiz gelen kederlerle ...
Ben ise derisi yüzülmüş bir Nesimi!
Kayıpedipte bulamadığım kendimde
Derin bir yara var yüreğimde
Bahar geldi sanmıştım,
Meger ki acıymış saplanan içime!
Acının otları biter parçalanmış parsellerimde
Gelde gör,
neler nüksetmiş senden sonra ciğerlerime
Derin bir yara var yüreğimde
Acıtarak oyar içimi her düşündüğümde
Boğar beni güneş bile
Dumanlı sisleriyle ...
Efkar ve isyan değil benim ki, gecenin bu saatinde
Santim santim işlenmiş acılar içime
Hiç bir ilaç olmaz bu dertlerime care ...
Boyun eğmedim, eğmiyorum
Yine de zalim kadere
Gelecekse gelsin kalleş ölüm
Dizlerimin dibine ...
Derman istemem ondan af dilyerek
Gömüldüğüm mazimde!
Geliyorum, geliyorum beni bekle!
Derin bir yara var yüreğimde
Dermanını bilmemek için
Danışmak istemiyorum bir hekime
Birak bitirsin beni
Göndersin gelmez yola gittiğimde
Derin bir yara var içimde
Kapanmaz kapanmaz bütün çabalar nafile

H. Hüseyin Arslan - 31.03.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1290846/derin-bir-yara-var-yuregimde.html>

Sarhoşum

Sarhoşum sarhoşum, uyandırmayın beni
Bırakın sallana salana yürüyeyim!
Normallik dediğin nedir ki?
Herkes konuşmaya çalışıyor aynı dili
Ama başka şekilde çalışıyor içinde ki zili!
Sarhoşum sarhoşum, uyandırmayın beni
İstemem ne atlas, ne libas, ne de ipek giysiyi
Yeter bana yeter bir keten bezi ...
Hazırladığınızda mezar yerimi
Dünya'dan ne götürebilirim ki?
Hiç kimse bilmez türlü türlü yanan içimi
Sarhoşum sarhoşum uyandırmayın beni!
Hiç hesaba katmam bir kültürü veya dini
İnsanlıktır normum,
Çöpe attım içimde ki nefreti ve kini!
Sildim acı çeke çeke içimde ki egoist güdülerimi
Ama daha çok dövülmem gerek
İnsanlığın örsünde
Ders versem de en yüce bir kürsüde
Girmemek için bukalemum gibi şekilden şekile
Kayıp olmadan kalmak için kendimde
Sarhoşum sarhoşum uyandırmayın beni
Uyandıkça kirletiyor bu Dünya denen yer bedenimi
Uyanınca kaniyorum ben de dünyanın nimetlerine
Servetine ve şehvetine
Girmek için bir gönüle ...
Fakirim, lütfen beni zengin etme
Sarhoşum sarhoşum uyandırmayın beni
Arındırmak için dünya nimetlerinden bedenimi
Tanımam ve kabul etmem
İnsanlıktan başka hiç bir rengi!

Birden bire bir doğaçlama eşliğinde gelen duygularla yazdım bu şiirimi!

H. Hüseyin - 28.03.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1291099/sarhosum.html>

Çok Yorgunum

Bildiğin gibi değil!
Çok yorgunum!
Öyle analıtılacak gibi de değil
Bu durum!
Çok yorgunum!
Az konuşuyorum
Hiç soru sormuyorum!
Çok dinliyorum ve çok hüzünleniyorum!
Ya hiç gülemiyorum, ya da öyle geçiştiriyorum
Çok yorgunum!
Hislerim yorgun, bedenim yorgun, yüreğim yorgun!
Hem de çok yorgun!
Bulutların da ötesinde kendime bir yer arıyorum!
Belki bu acı geçer sanıyorum ...
Ne arkama, ne de önüme bakıyorum!
Öyle gelişigüzel yol arıyorum!
Ya hiç uyumuyor, ya da ukumda seni sayıklıyorum!
Bir an değil, her an sana muhtaçlık duyuyorum!
Duş ya da, banyo yapınca geçmeyen acılarla yoğruluyorum!
Ne sabahları kuş civıltıları, nede doğan güneşe aldirmiyorum!
Sereserpe kırlarda çimenlere uzanmıyorum!
Sadece sensizliğin acısıyla inleyip ağlıyorum!
Hala senin yokluğuna inanamıyorum,
Arada bir yorgunluktan dalsamda
Eskisi gibi derin uykulara dalamıyorum!
Hep bir tedirginlik ve endişe var, sen gittiğin günden beri içimde
Kaldığımız yerden zorlanıyorum hayata devam etmeye ...
Yağmurdan da kaçmıyorum, doluya yakalanmamak için
Sol yanıma dersin ağır bir hasar içinde
Çıkamıyorum artık bir adımda bütün merdivenleri;
Öyle sanıyorum ki,
Yaşadığım yaşam ölüm gibi!
Gelse de sana götürse rüzgarın beni!
Biliyorsun biliyorsun seni nasıl sevdiğimi!
Bildiğin gibi değil; çok yorgunum şimdi!
Çok yorgunum!

H. Hüseyin Arslan - 24.02.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1292457/1194-ok-yorgunum.html>

Ermez Aklım

Aklı ermedi Şu alemin gidişine
Bir akıl veren olsa Őu Hűseyin'e
Ne yeri var, ne de yurdu
Şu alemde!
Aklı ermedi, Şu alemin gidişine
Herkes yılmıŐ ve yıkılmış
Düşerken bir ekmeğin peşine
Bir akıl veren ols Őu Hűseyin'e
O da belki bir yer edinebilirdi Şu alemde
EĞer yetseydi kudreti nefesine ...
Çaba vermezdi sonu olmayan Şeylere
Kendi piŐirir kendi yer
Yedikçe tűkenip erir!
Aklı ermedi Şu alemin işine
Nasıl da geldi dayandı yaş ellibeŐine
Bir lokma bir hırka peşinde
KoŐtukça yoruldu,
yolunu kaybede ede!
Yaşadı yaşamadığı yaŐamı düşlerinde
Aklı ermedi, Şu alemin gidişine
Alem düŐmüŐken kendi alemine
Yana yana tűkendi alevlerinde
Muhtaç oldu, Şimdi bir taş Şu verene ...

H. Hűseyin Arslan – 13.04.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1293278/ermez-aklim.html>

Topraktayım

Ben topraktayım.
Ben taştayım,
Kirpiğinde ki kaştayım
Bilmediğim bir yaştayım
Başında ki saçtayım
Seninle aynı koguştayım
Acım savrulur bulutlarla
Gökyüzünde savrulmaktayım
Nijmegen'de bir ırmaktayım
Akıp gitmekteyim
Uyanda gel artık
Eriyip tükenmekteyim!
Ben topraktayıp
Jeofizikçi olup
Fay hatlarını saymaktayım
Her gün yeniden acıyla uyanmaktayım
Almanca bir ezgiyle savurlmaktayım
Ferdinand Freiligrath'ı okurken
Seni anmaktayım
Perdeler kapanmış
Acımı içime dökerek ağlamaktayım
Her gece düşünerek
Yol almaktayım
Ben bir hiçtim,
Seninle basmakları saymaktayım
Bardak bardak dem olup
Dudağa dokunmaktayım
Yetmem sana
biliyorum, ama senin için ağlamaktayım
Susmakta care değil
Acıların dehliz olduğu şu gönlümde
Topraktan bir parçayım
Büküldüm, eğrildim, şekilden şekile girdim
Birdir sadece derdim
Bu dert ile yanmaktayım
Dostlar da gitti
Ay ise bulutların arkasında
Ben de aysız gecelerde
Senin için ağlamaktayım
Söyleyin Herwege
Ben, bir devrim için
Birde onun için ağlamaktayım
Sen diyorsun ki,
Ağlama benim için,
Ama ben senin için ağlamaktayım
Başka yol mu var şu cehennem gibi hayatta
Bu hayata niye bağlanayım
Veysel Üstadımın sazı varsa
Ben de ruhumla sana yanmaktayım
Ben topraktayım, yapraktayım
Akan sudayım,
Sana akıyorum
Ve hala o yüreğine bakmaktayım
Bakmaktayım!
Bakmaktayım!
Bakmaktayım
Bakmaktayım!
Çakmak çakmak
Taştan yanmaktayım

Sonunda çürüyüp
Ruhunda ruh olmaktadır!
15.04.2020 - Gece
Hollandaca bir siirim
Ik Huil/ Agliyorum.
Ik huil meer om jou
Ik ben nog stedt bij you
Ik wil vligen met jouw vleugel
Ik zweef op de kracht
Wees iemand,
Dat ik meer verdrietig ben
Ik blijf liefde bij jou
Weet datjij mij altijd weer
Ik herinnere wandelingen met jou
Ik denk er een leegte
Ik denk dat jou verdriet
Je denkt dat ik bij jou
Voor altijd achter lied!
Ik voel zonder jou
De kou de eensamheid
Ik voel de deuisternis
Maar ik bin altijd bij jou
Kom wij pakken het leven samen
Dan jou het merken
Dat ik altijd bij jou ben
Mijn naam is Hüseyin
Ik mis jou het is een!
15.04.2020
H. Hüseyin Arslan - 15.04.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294242/topraktayim.html>

Ayrılıklar Ölümdür

Ayrılıklar,
ismarlanmayan paketlerdir hayatımızın
Elimize tutuşturulan
Ve ellerimizi yakan!
Bitmeyen bekleyişlerin sorgusuz kabullenışı
Bir de yüreğimize hükmeden sonsuz krizi
Ayrılıklar, demler acıları
Yıllanmış şarap misali
Sabır bir hiçtir, sabır bir geçiştir
Gecenin sessizliğiyle boğuşur
Sılanın olmadığı memleketlerde
Ve gurbet emzirir açlığını
Aramıyorum hiç olmayan ve olmayacak vatanımı
Sana bıraktım sol yanımı
Hasretin zulmüyle kırılan kollarımı
Utana utana yüreğimi sarışını ...
Başın göğsüme dayalı
Utrecht sokaklarını!
Ve narin ellerinle ellerimden tutum
Tekneye atlayışını ...
Ayrılıklar,
Bazen isteksiz olur ölümün soğuk yüzünde
Yaşamın yazılmamış en derin tezinde
İç çeker yalnızlığım hasretinle ...
Yalnızlığım ki suskun gece gibi
Örter üstümü ruhunun perdesiyle!
Ben de gelirken sana doğru yürüdüğüm meçhule
Düşecektir yüreğim
Hüzünün sermayesiyle üstüne ...
Rüzgar getirecektir sana gözyaşlarımı
Ben yenilsemde!
Ayrılıklar,
Gitteikçe ağırlaşan yüküdür
Korkuların üstünde!
Yüreğe nükseder bir balyoz gibi
Güneş toplayan ellerinle
Senin alizen eser yüzüme
Ve yıldızları sayarım gözlerinde
Ufka dönüp bakarken
Ağlarım, ağlarım sessizce!
Senin adına şiirler türer kalbimde
Umut billur bir ışıktır
Bana uzak bir köşede
Damarlarım sızlar acıyla
Anılarımızın içine
Ayrılıklar ölümdür benim gözümde

H. Hüseyin Arslan - 18.04.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294395/ayriliklar-olumdur.html>

Seninle

Seninle güzel bir hayatımız olacaktı!
Ne yapalım, çık gel desem gelirmisin acaba
Bırakmasak biz insanlar
yaşamayı bu günden yarına
Yarın belki ben de ölebilirim,
sarılmadan bir dost sıcaklığına
Gelsen de girsem, uyussam koynunda!
Bekleye bekleye tükeneceğim sonunda!
Yaşamak için ne kalacak ki burada!
Birakta gel artık tacı tahtı!
Bir gün karalamıyor mu zaten hayat bahtı
Elinde ki avcunda ki bütün saltanatı!
Niye gidersin ki böyle çok erken,
Ne götürüleceğiz ki buradan giderken
Sarılacağımız en fazla iki metre kefen
Gelsen de yaşamaya başlasak yeniden!
Ben, senin gibi düşünmüyorum
Sen, düşünme benim gibi!
Gelecek mi, gidenler geri!
Ben de gideceğim bir gün!
Çekerek o acı zahmeti!
Sen, sevgisin, sen şiirsin!
Bu yüzden sevimelisin!
Elinden tutulup gezilmelisin!
Burada sende seven bir yüreğin
Olduğunu bilmelisin!
Inanma benim tatlı sözlerime,
Hayat güzeldir yaşanırsa
Oturup seyrederken seni dizlerinin dibinde!
Ferinde gördüğüm canlı gözlerin!
Bağlar beni hayata sözlerin!

Işıklar yoldaşın olsun benim Gül Yanaklı Prensesim. Seni bundan dokuz ay önce kaybetmenin derin acısını yaşıyorum ve her an gelecekmışsin gibi bekliyorum gözyaşlarımla seni! Ruhundan milyarlarca kere öpüyorum!

H. Hüseyin Arslan - 19.04.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294628/seninle.html>

Kömün Öğünde

Kömün Öğünde
Dedemin incir ağacı
Yüklü olurdu hep dalları
Yemişe dururdu
Kargası, kuşu, kartalı, kankası
Şahini, atmacası ...
Adıyaman- Besni İlçesi
Beşkoz Köyü
Ne şirindi akan dereleri ...
Acaba nasıldır şimdi
Otuzbir yılda
Üç defa uğradım oaralara
Kömün Öğün'de
Dedem otururdu
Hep tepede
Çoban püskülünün gölgesinde
Hep rüzgar eserdi
Bu tepelerde ...
Kömün Öğünde
Sıra sıra nar ağaçları
Batardı göze ...
Şimdi nasıldır acaba
Hayat o yörelerde ...
Aşağıda Mustafa dedemin
Sıra sıra dutları
Damağımızda kalan tadı ...
Sonra uzanıp
Asırlık fıstık ağacının gölgesine
Kömün Öğünde
Diyecek yoktu çocukken keyfimize
Beşkoz Köyü'nde
Sürekli söylenirdi
Veli amcam kürek elinde
Kömün Öğünde
Veysel amcam uzanır uyurdu
Bütün gün çınarın gölgesinde
Ümmet amcam ise
Acaip bir adamdı
Sürekli söverdi herkese
Gözlerinin tikiyle
Sorunca nasılsın Ümmet amca diye
şöyle bir kızarak bakardı
ve cevabı şu olurdu her seferinde
"Knendime eşeklik ediyorum,
Emmi kurban diye"
Sonra babam, durup dinlenmek
Nedir bilmezdi
Hiç bir günde!
Adeta yarışırdu iş için herkesle
Kemal Amcam ise hep kendi halinde
Hafta sonları gelirdi
Mustafa amcam köye
Aaaah ahh Cuma dayım,
Aaah Hüseyin dayım
Sürekli çalışırlardı kendi hallerinde
Eyüp amca sessizdi
Elinde orak, belinde kuşak
Çukur tarlasında bir durak
Çalışırdı yavaş yavaş berrak!

Aaah Ahmet amcam
Hala yaşıyor,
Ve yaşayan en yaşlısı kuşağının
Hesabı yoktur
Yeni sisteme göre yaşının
Hatçe yengem de öyle
Yüreğim, yaşayanlarada
Ölenlerde selam söyle ...
Anam da, Sevgi anam da öldüler
Yıllar önce ...
Köyümüzün en eski yerleşim yerinde
Kömün Öğünde
Çanlar çalar
Beşyüz davar inerdi
Kuşluktan süt vermeye ...
Dereler yeşillikti
Binbir türlü rengiyle ...
Şimdi yanıp kavruluyor
Kuraklıktan
Benim köyüm de!
Kömün Öğünde!
Uzanıp uyumak istiyorum
Mustafa Dedemin
Dutlarının gölgesinde
Kulak vererek Veli amcamın
Söylentilerine
Tekiş dedemin kel kafasını öperek
Yüreğimle ...
Selam söyleyin ey kuşlar
Elif Halamın gözlerine
Nasılsın acaba Ayşe bibim şimdilerde
Selam söyleyin
Güllü teyzeme
Öpüyorum ellerinden sükunetle
Fatey teyzem kudururdu
Yanlış bir şey söylediğimizde!
Selam söyleyin
Esiri amcama
Öpüyorum ellerinden
Şemşi bibimin
Her zaman ki samimiyetimle ...
Unuttum sandığım
O yerlere ...
Bu gün geri döndüm
Kömün Öğüne
Oraya gömün demiyorum naaşımı
Ben gitmek istiyorum
Naaşımın Kayserir köyüne
Selam söyleyin selam
Tekiş dedeme, Mustafa dedeme
Veli amcama
Adını yazdığım binlerce
Ruhu kalmış soyumun yedi göbek ötesine
Sizi de sevdiğim Gül Yanaklım gibi anıyorum
Yirmidört saatlik zaman diliminde
Ruhumdan selamlar gönderiyorum
Beş yıl okul okuyup
Onüç yaşıma kadar kaldığım köyüme!
Dedelerim ruhu içinde

Tekiş Mehmet lakaplı dedemin isminin nerden nasıl bir lakap olduğunu yıllarca düşünüp dururken, Almanya'nın Frankfurt Goethe Üniversitesi tarih bölümünde okurken bir raslantı sonucu okuduğum İngiliz tarihçi Arnold J. Toynbee'nin bir kitabında rastlayınca Oğuz Türkleri'ne dayanan soyumuzun da bir geçmişi hikayesini de öğrendiğimde gerçekten sevinmişim. Kütüphaneden, kitap aşırnak kolay olmadığı için ben de o kitabı, pencerede atarak şu anda kütüphanemde bulundurmanın da ayrı bir gururunu taşıyorum. Şiir bu akşam hüzünlü bir anımda ağlarken yazdığım bir iç seslenişin kendimle olan hesaplaşmasıdır aynı zamanda! Ve annemi, babamı, amcalarımı,

dayılarımı, babamın amcasının çocuklarını, torunlarını da bu vesileyle ayrıca anmanın ayrı bir gururunu taşıyorum
bütün yaşadığım hüznü anlarıma rağmen.
Okuyan ve yorumlayan herkese saygılar!

H. Hüseyin Arslan

Frankfurt am Main, den 06/07.04.200

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1294798/komun-ogunde.html>

Sıgırım Gül Yanaklarına

Sevdiğimi söylüyorum sana...
Çicekler açmış yanaklarında!
İçerim onları ruhum susadıkca!
Doyulmaz ki onların tadına!
Yanakların...
Yanakların birer şaheser onlar!
Kimbilir bensiz nasıl ağlarlar!
Rüzgara karşı kırılıgandırlar.
Sevdiğimi söylüyorum sana!
Gelsene artık imana!
Sıgırım sıgırım,
sevgimi yaşamak için,
O gül yanaklarına

Senin hasan hüseyin'in 04.03.2016

Bundan dört yıl önce Gül Yanaklı Prensesim'e yazdığım bir şiirim! Ama onu bundan dokuz ay önce 17.07.2029 tarihinde maalesef kayıp ettim ve çok acı çekiyorum. En sevdiği şiirlerimden birisiydi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295035/siginirim-gul-yanaklarina.html>

Yol Kavşagındayım!

Bir yol kavşagındayım
Hangi yana gideceğimi bilmiyorum
Yüzüstü uzanmışım toprağa
Seni koklamaktayım!
Koklarken adını sayıklamaktayım
Adın tenime değil, kemiklerime kazınmış
Kemik iliklerime ağlamaktayım!
Ruhum ise hüzünden de öte
Yaralarımın firkatiyle yanmaktayım!
Ruhun önünde diz çöken
Bir ruhla seni aramaktayım!
Bir yol kavşagındayım
Dört yanım uzanıp gider sonsuzluğa
Ben yolunu şaşırılmışım ve kendime bir yol aramaktayım
Onurlu bir çaresizliğin tuzağında düşmüşüm
Tutsak bir esir gibi etrafıma bakmaktayım
Ve yağmura hasret şu dağlar gibi
İnleyip inleyip ağlamaktayım!
Bir yol kavşagındayım
Afallamış ve aval aval aptal gibi
Etrafıma bakmaktayım,
Bakarken seni aramaktayım!

H. H. Arslan - 24.04.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1295850/yol-kavsagindayim.html>

Olayım

Ben buz olayım, sen de güneş,
Erit beni damla damla...
Ben çöl olayım, sen de yağmur,
Islat beni doya doya...
Ben toz olayım, sen de rüzgar,
Savur beni avuçlarında...
Sen tohum ol, ben de tarla
Güversin yeşilliğimiz,
Büyüyerek sonsuzluğa...
Ben soğuk olayım, sen de elbise
Giydir beni sıcaklığınla
Ben temel olayım, sen de taş
Örül üzerimde duvarlarınla...
Ben su olayım, sen de Gül,
Sulayım seni berrak sularıyla,
Ben mahkum olayım, sen de hakim
Ver kararını, takayım kemendi boynuma...
Olayım işte öyle kurbanın,
Yığılmış gönül harmanım
Senin yabanla savruldukça

H. Hüseyin Arslan - 25.01.2014 – Om 10:50 uur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1296915/olayim.html>

Neden?

Neden susar geceler biliyor musun?

Neden?

Acılar içinde inliyor musun?

Ben ağlarken sen gülüyor musun?

Esen yele, el edip gidiyor musun?

Benim gibi kahrından ölüyor musun?

Zihnine takılan şifreleri

Birer birer çözüyor musun?

Neden susar geceler biliyor musun?

Neden?

Özümün eriyerek,

Sana akıp gittiğini biliyor musun?

Solan bir güle su veriyor musun?

Veriyor musun?

Özünden kendini sevdanın uğruna,

Bastıkça bir dost gibi acıları bağrına!

Beni anlıyor musun?

Ben uzak değilim sana,

Sana yakın olduğumu biliyor musun?

Sen de aşk acısı çekip,

Benim gibi inliyor musun?

Neden yaşayıp,

Kimin için öldüğümü biliyor musun?

22.11.2016

Bir aileyle yaşadığım problemden sonra kaleme alınmış bir şiirimdir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1297065/neden.html>

Gel de Düşlerimi Süsle

güneşin doğuşuyla başlamalıyız güne
yağmur yağarken yürümeliyiz seninle,
el ele...
o gök gürültülü sağnak yağışlar eşliğinde,
beraber kağıda dökmeliyiz düşüncelerimizi
bir metinle...
ıslak çimlerin üzerinde,
yükselen buharı seyretmeliyiz aşk niyetine,
girdiğimizde kendimizi unuttuğumuz
bir muhabbet eşliğinde...
yemek lekeleri kalmalı beyaz gömleğinde...
.... gel, gel de düşlerimi süsle...
ne boynunda atkı olsun ne de şal,
ölümüne yaşam sevinciyle...
oturalım bir söğüt gölgesine,
yaşama imrenircesine!
olanaklar ölçüsünde ve aşk sevinciyle...
... gel, gel de düşlerimi süsle güzelliğinle...

H. Hüseyin Arslan - 03.08.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1297594/gel-de-duslerimi-susle.html>

Bahar Sende Kaldı

Bahar sen de kaldı
Bende de acılar!
Seni her düşündüğümde
Tüm bedenim sızlar!
Şairler yürekten ağlarlar!
Nereye koysam sığmaz
Bu ağrılar!
Ağrılarımda tarifsiz acılar var!
Bahar sen de kaldı
Bende de acılar!
Saçlarıma düştü aklar
Yüzümde ise yıllanan
Acı hatıralar!
Oysa sana yakışırdı
Hep Nisanlar ve Mayıslar!
Bahar sende kaldı
Bende de acılar!
Bu acılar ki,
çok derinlerde sızlar!

H. Hüseyin Arslan - 03.05.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1298071/bahar-sende-kaldi.html>

Günaydınlar

Günaydınlar, şafaklara ısı veren güneşim,
günaydınlar ey sevgili Cananım!
Ölürmüşün de; öldürürmüşün de beni kendinde...
Ayaza vurgun düştüğüm gecelerimde,
Sen doldur ekmeklerimi heybeme,
Dolansana kendi ellerinle.
Düsersek aşk olsun.
Ölürsek aşk olsun yüreklerimizde,
Dayanamadığım hasretinle...

Yol olacağım ayaklarının dibinde,
Can diye sana yar,
Sen harf harf düştüğünde içime...
Bahçelerine güller ekeceğim,
ismi Bahriye diye...
Sükut olup sarıldığım gecelerine.
Üstüne giyer misin beni o zaman esvap diye...

Varlığım armağan olsun tüm gecelerine
Gözlerimden gecerken Ege denizine,
Marmara içlerine...
Ya da Kuzey Denizi'ne
Alabora olduğum varlığın içinde
Çırpınışlarım karaya vuran bir balık olsun.
Senin voltanda...
Zannetme gözlerim sana bakmaktan bıkmamak,
Ölsem bile ruhum hep senin olacak .
Bu cansız gözlerim hayata veda ederken,
İnan son sözlerim,
Bahriyem seni seviyorum olacak.
Yırttığımız yıllardan,
geru alacağız verdiklerimizi...
Belik belik ördüğümüz sevgimizi,
Damıtılmış kayalardan daha sağlam benliğimizi,
İnan Bir Tanem,
hiç bir kimse sarsamayacak.

Senin hüseyinin, 15.01.2014 Sabah saat 07:58

Merhabalar, iyi aksamlar hislerime tercüman olan cennet yüzlü Melegim, ruhumu acan gül yanaklı Prensesim.
Gelişlerin bana mutluluk verirken günüme de damga vuruyorsun muhteşemliğiyle. Doganın bütün çiçekleri sensin,
gülleri sensin, nergizleri sensin, çiğdemleri sensin, kasımpatıları, erguvanları, aslan çiçekleri hep sensin.

Yani, ruhumda bir devrim yaratılmışsa bu senin eserindir. Nasıl ki, bir devrim bir toplumu, kökünden köklü
reformlarla değiştirirse sen de beni öyle değiştirdin ve değiştirmeye de devam ediyorsun. Karanlıklarımı aydınlatan
ışığıyla... Seni sevmek, sana saygı duymak ve aşkına doyum olmaz bir halde beni kirmen gibi eğire eğire döndürüyor.

Bu benim cennetim olan dünyadır sende bulduğum. Sende soluduğum, sende içimin derinliklerine sızdırdığım aşk
kudretiyle... Seni sevmek yaşantımda edindiğim koşulsuz en büyük saygı mertebesinde doğan aşk sevgisidir
yüreğimdeki paklıkla. Mevsim sensin o yüzden beni yeşerten.

Sen yaşamanın ve aşkın ta kendisisin. Seni seviyorum ve bu ayrıcalıktan gurur duyuyorum. Attığım her adım,
kurduğum her kontakta senden feyiz alarak da günlük hayatımı idame etmeğe çalışıyorum.

14.05.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1301229/gunaydinlar.html>

Ayrılığın Acısı

Yenilmişsem ayrılığın acısına
Bir ağaç gölgesi, ya da bir taş yeter
Oturmak için üzerine, bir dere kenarında
Ölüm düşmüşse bahtıma
Tekme vurur giderim
Bu cehennem hayatın tahtına tacına
Gözüm kalmadı hiç bir şeyde,
Yemin ettiğim sevdamdanda başka
Yenilmişsem ayrılığın acısına
Düşerek kahpe ölümün tuzağına,
Sabah oldu gülüm uyansana
Çılgınlıklarım susmaz bu sevda uğruna
Hesabım yok şu fani dünya da
Senden başkasına!
Yenilmişsem aygılığın acısına
Gözlerime ve yüreğime sor
Çektiği ıstıraclarla
Korkular arasında sirenler çalar
Başımıza yediğimiz topuzlarla ...
Ey ayrılık toparla beni bırak yoluma
Acılarımı karesiyle topla
Hacimini ben hesaplarım acılarımın
Koordinatlarıyla ...
Sorma onu Mecnun'a
Herkesin bir Leyla'sı vardır
Aglayacağı uğruna!
Bir çiçek daha dikiyorum toprağa
Boy atıp çiçek versin diye senin adına
Yenilmişsem ayrılığın acısına ...
Hep aklımdasın yirmidört saat adına!
Gitmez kokun genzimden
Sesin kalmış kulağımda!
Çınlar boyuna
Gitmez gözlerin gözlerimden
Gülümsemelerin adına,
Ruhum besteler yapar sıcaklığını
Hissettiğim tenim altında
Yenilmişsem ayrılığın acısına
Sen oldun ve sen kaldın
Kilit vurulmayan sevdanla ...
Niceleri kıskanırdı bizi
Gördüklerinde birarada
Bu akşam da hüznün düştü yine payıma
Andım andım, hep seni andım
Senin tadında!
Segah bir makam gibi inledim
Güftelerin sesi kanunun tellerine vurunca!
Gel de derman ol hüsrana larıma
Hüsrana larıma ...

H. Hüseyin Arslan - 24.05.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1302471/ayriligin-acisi.html>

Ekeverya'm

Derler ya;
Aşkın gözyaşları çiçeği ekeverya
Damlar, gözlerimden damla damla!
Derler ya;
Yürümeli insan hep umuda!
Umut mu kaldı ki,
Yağmur dolu bulutlarda!
Eridi gözlerim sana her bakışta
Derler ya;
Umut var bahar da!
Bahar da geçti, geldik dayandık
Kurak bir yaza!
Çekme kendini kalk gel naza!
Derler ya;
Servetim sevgimdir gönlümdeki tahtımda
Ekmeyin beni torfun topraklara
Büyümem, büyüyemem
Yerim bana yabancı senden başka
Ekin beni humusa
Büyümesemde saçsınlar küllerimi mezarına

29.05.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1303769/ekeverya-m.html>

Sevgi Tanımsızdır

Sevmek, ağır ağır erimektir ve belki de icra edilmesi en zor bir sanat şeklidir.
Acısız sevgi, sevgisiz de acı olamaz diyorum ben sevgiyi kendi tarzımda tanımlarken!

21.07.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1303920/sevgi-tanimsizdir.html>

Sen Gelirken

Ve gün doğuyor yeniden
Haziran'a özgü renklerle ...
Saba serinliği yüzüme dokunurken,
Bu bir dokunuş değil sanki
Bir ezgidir dudaklarından gelen!
İçimden dile dökülen,
Bir bahçe süslenmiş açan güllerden
Öyle bir gülümsuyorlar ki,
Feyzalmışlar senden demek ki!
Her çiçeğin gülümsemesi
Bana gösteriyor Gül Yanakların'daki rengi!
Sen iniyorsun tıpır tıpır merdivenlerden
Hissediyorum yüreğimden ayak seslerini
Hazırladım içilmek üzere sabah kahveni
Beklediğim gibi gösteriyorsun
Mahsun gülümsemelerini ...
Ve bir gün daha başlıyor yeniden
Sıfırlanmış hayatla çıkıyor şimdi herkes evinden
Dibe vurmuş, eskimiş ne varsa yenileniyor
Esinlenerek senin güzelliğinden!
Seni esiyor her gün ki gibi saba
Şafak kızılığının bütün kokularıyla
Bir şeyler yazmaya çalışıyor kalemim!
Sen konuşurken yüreğinden!
Ve ben seni seyrediyorum;
yüreğime çizdiğim resimlerinden!
Akdeniz'in dalgaları gibi ürkmeden.
Dökülen yaşları siliyorum gözlerimden!
Bir daha, bir daha yükleniyorum kendime,
Derinden bir ,aaahhh' çekerek özlemle!
Şimdi ellerini yüreğimde öperek,
Kırılıp küsmeden Haziran'a özgü iyi niyetle!
Hayatın içinden geçerek!
Sarhoş ettiğin bedenimden koparak
... ve uzun uzun yanlızlara kaçarak!
Hissettiğim gülümsemelerinde soluklanarak!
... ve bırakıyorum kendimi yeniden güne!
Sen gelirken başlıyorum yeni bir ömüre!
Boynum sana karşı kıldan ince ...
Usul usul gezerim damıtarak zamanı içimde!
Sen Gelirken düşerim bir çekirdek gibi
Güvermek üzere toprağa ...
Ve gün doğuyor yeniden mevsimden mevsime!
Başucuma!

H. Hüseyin Arslan - 8 Haziran 2019

Hayat bir tren yolculuğunun penceresinden hızla geçip giden çevreyi seyretmek gibidir.
Gecen yıl bu gün hanımım hastanede yazdığım umut dolu bir şiirim. Bu gün, bu acı anı hatırlayarak onu hakka uğurlamanın acısını yaşıyorum. İçim kaniyor çaresizce! Hep birazdan gelecek ve zile basacak diye acı bir tedirginlik var içimde!
Işıklarda uyu benim Gül Yanaklı Prensesim. Ruhun yüreğimde yaşıyor!

H. Hüseyin Arslan - 10.06.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1306315/sen-gelirken.html>

Gelde Tut Ellerimden

Yenilmişim sana belli ki!
Kuşaktan kuşağa gelen acılarımla
Tutulmuşum yüreğimle sana
Hiç gerek kalmadan bir ,hoşça kal'a
Sen sırtımı yasladığım koca kale
İsmin parlıyor şimdi
Gökkuşağının yedi rengine
Dağlardan da yürekli gözlerinle
Yenilmişim sana belli ki!
İçimi dolduran hasret acısıyla
Seyrederek yürüyorum hayatı
Kendi hissettiğim boşluğumda
Bazen bir kentin en koyu kalabalığında,
Bazen de bu gün ki gibi
Tek başıma bir dağ başında
Gözlerini arıyorum
Şimdi grotesk bakışlarda
Oysa sen olmuştun,
Şiirlerimin her mısrasında
Bir ibis uçar benim gibi
Tek başına – soluk soluğa
Başını koyup dizlerimde uyuduğuna
Yenilmişim belli ki anılara ...
Oysa bir onlar kaldı avuçlarımda!
Silip süpürdü kalleş ölüm
Elimde ne varsa!
Beni bıraktı bir başıma,
Bu cehennemın ortasında
Katilimdir zaman benim
Soyunmasam da onun uşaklığına
Yenilmişim belli ki sana
Ürkek bir çocuk saflığında
Şimdi seni arıyorum
Cesur bakışlarında
Yıkıldıysam hüzünden ve acıdan
Bir sebebi var mutlaka
Her telden ayrı bir ses tınlasa da
Yenilmişim belli ki sana!
Sahra sıcaklığında
Etrafımda hüzünlü nağmeler söyler
Bülbüller senin adına
Gel de tut ellerimden
Koşalım yine yan yana
Bu en uzun günün adına

H. Hüseyin Arslan
Marburg - 21.06.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1310305/gelde-tut-ellerimden.html>

Tabipler Derman Söylemezse

Tabibler derman bulmazsa derdime
Gerek yok bundan sonra hiç kimseye ...
Sen beni düşünme,
Alışmak kolay mı sandın sensizliğe
Her köşede bekleyen anılar içinde!
Tabibler dermen bulamazsa derdime
Derdim yanarak akar o zaman
kor gibi içime!
Acı dökülür hem gözlerimden,
Hemde ruhumdan!
Sayıp dökemeyeceğim biçimde!
İçimde acılar var, tarif edemeyeceğim biçimde
Tabipler derman bulamazsa derdime
Derdim tükenmez artar böylelikle ...
Sizde atın diplomalarınızı o zaman çöpe!
Ey tabib kolay mı sandın bu acıyı sen!
Ben ağlıyorum ruhumla kana kana içimden
Geçe geçe kendimden!
Tabibler derman bulamazsa derdime
Gözlerim kör olur, akar acılarım yüreğime!
Ey tabip sen de bir şeyler söylesene!
Ben acıyla kıvranıp düşerken
Neden gidersin sen odadan çıkıp geriye!
Acıyı çeken bilir tabip,
Bu derde bir derman söylesene!

H. Hüseyin Arslan 13.07.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312698/tabipler-derman-soylemezse.html>

Acılarla Yaşamak

Sen güzeldin!
Ellerin güzeldi
Kötülüğe uzanmayı bilmezdi!

Sen güzeldin!
Bakışların güzeldi
Onlar hiç bir zaman kem görmedi!

Sen güzeldin!
Gülüşlerin ve gülümsemelerin güzeldi
Çünkü onlar asla hiç kimseyle alay etmezdi

Sen güzeldin!
Çünkü, o içinde hiç bir zaman
Kin ve nefret gizlemedi!

Sen güzeldin!
Yeteneklerin güvendi hayata
Dayanarak boyun eğdi içinde ki gizli ıstıraplara

Sen güzeldin!
Mütevazi ruhunla
Çocukca ağlayışların geliyor şu an karşıma

Sen güzeldin!
Boyun eğdiğin asırlık acılara
Kısacık ömrünü verdin acı bir vedaıyla!

Sen güzeldin!
Kestane rengi gözlerinde ki derin bakışlarla
Her an yeniden doğardım ben, onlara baktıkça!

Sen güzeldin!
Bir Dünya'ya değer o derin ruhunla
Ben şimdi yalnızım bir dört duvar arasında!

Sen güzeldin!
Münevver ve nadide bir alınla
Çatmazdın hiç bir zaman kaşlarını boşa!

Sen güzeldin!
Her ne varsa şu yeryüzünde
Onlardan daha özeldin!

Sen güzeldin
Bir göz atarak geçtin hayata
Sakin ve acı adımlarla!

Sen güzeldin!
Geride ben kaldım acılarla!

H. Hüseyin Arslan - 23.08.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1312870/acilarla-ya-537-amak.html>

Yaşamaya Devam

Bir sonu vardır,
hiç bitmeyecek sandığın şeylerinde ...
Gelemem oraya deme ...
Bu güneştir,
Doğar zamanı gelince her tepeye!
Hiç bir korku taşıma içinde,
Anlaşılmayacağım diye ...
Tek sorumlu sen de değilsin ben de ...
Otursun hayat, biçilmiş elbise gibi bedene!
Bir sonu vardır,
hiç bitmeyecek dediğin şeylerinde ...
Beni görüyorlar, ama duymuyorlar deme!
Sevimli bir çocuk ol yeri geldiğinde ...
Bazen de hırçın ve öfkeli,
Devrim gibi kükreyen bir yürekle ...
Bırak temele taşları,
Dizilirler onlar bir gün duvar deliklerine ...
Yolcu gibi ol, ama han arama ...
Bir evin olsun şu gökyüzünün içinde!
Bir sonu vardır,
hiç bitmeyecek sandığın şeylerinde ...
Kendi yarattığın dünya gözleminde,
Her şey benim deme ...
Dinle, öğren, yorumla ve zamanı bekle!
Güneş rengi olsun her şeyin yerli yerinde ...
İlgi kırıntılarını içinden asla dökme!
Dışarıya yansıttığın karakterinle ...
Yaşamaya devam o halde!

Hasan Hüseyin Arslan - 23.07.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1314231/yasamaya-devam.html>

Öksüz Bırakma Beni

Gel de öksüz bırakma beni
Baharı getir omuzlarında ki şalla
Daha fazla özletme kendini!
Gözlerin Akdeniz olsun
Aksın okyanuslara ...
Gel de öksüz bırakma beni
Acının sokaklarında
Ne yana baksam hüznün akar dudaklarımda!
Hatırlarım seni yaşadığımız gerçek rüyalarda
Sevdadır beni sana bağlayan
Bir tatlı buseden geriye kalan!
En azından bir haber ver
Yüreğime teselli olan
Gelde öksüz bırakma beni
Sorma bana şimdi bu tarifsiz acının nedenini!
Gel, istediğin bir saate
Yine güneş gibi parlayan gözlerinle ...
Gözlerinle ... götür beni sonsuz hürriyetime!

H. Hüseyin Arslan - 24.07.20

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1314635/oksuz-birakma-beni.html>

CANIMDASIN

Biliyorum;
Kanımdasın,
Canımdasın,
Tenime yazılmış
Harflerin en başındasın
Biliyorum;
Sağımdasın,
Solımdasın!
Kolumdasın,
Göğsümdesin,
Göğsümün içinde ki
Yüreğimdesin!
Biliyorum;
İliklerimdesin!
Ve bütün bunların
Üzerine yazılmış
Kocaman puntalarla
Canımdasın!
Canımdasın!
Biliyorum;
Güneyim'desin,
Kuzeyim'desin,
Batım'dasın
Doğum'dasın!
Biliyorum;
Canımdasın!
Canımdasın!
Biliyorum;
Seni asırlardan çekip aldığımı
Adını nağmelere yazdığımı ...
Yaşadığım kentlerin
Her yerindesin!
Sensin ve yine sensin!
Üzerime hep gülümseyen
Artılarınıla dizilirsin!
Sen vazgeçilmeyecek kadar
Özel bir yerdesin!
Canımdasın,
Özümdesin!
Özümün çekirdeğindesin!
H. Hüseyin Arslan - 10.08.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1317455/canimdasin.html>

Ay DüŒer Gamzeli Yanakları'na

Geceye düŒen ay da gördüm Gamzeli Yanaklarını
Gözlerin ise yankılandırmıŒ yıldızları ...
Œiirsel duygular sarmıŒ sarmalamıŒ bedenimin damarlarını
Geceye düŒen ay da gördüm Hızmalı Ayaklarını
Gülümsüyordun yine her zaman ki gibi insanca!
BulmuŒtum seni aradığım en derin sevda da
Duru bir yüreğin vardı ezilmiŒ ağırlıklar altında
Seni gördüm bu gün bankta oturup nehri seyrederken
İçimde ki, her zaman ki acıyla ...
Kolay mı sensiz bir dünya da erismek huzura!
DüŒ söyle bana söylediğin Œarkılar faslında!
Geceye düŒsün Gamzeli Yanakların baharla
Sen, bana yakındin yedi göbek soyumdan da!
Ve yıldızlar uçuŒuyor kayarak gecenin karanlığında!
Sen ki, umuttun yaŒadıđım korkunç yalnızlıklarına!
Seni sevdim duruca duruca ...
giderken keŒiŒtiđimiz hayat yolunda

Gece – Main Nehri Kıyısı - 31.07.2020 – saat 00:25'de

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1317658/ay-duser-gamzeli-yanaklari-na.html>

Senin Yerin

Senin yerin bambaşka
Hep bahara benzeyen
Gülüşlerin düşürmüştü beni aşka
Yüreğinde seyrettim
Güneşin doğuşunu sabırla!
Her sözünde bir altın ağırlığı vardı
O yürek güzelliğın bedenimi sardı
Susunluğun kaşlarında ...
Seyrederken ellerinden tutup
Dalıp gittiğimiz ovalara ...
Koy başını yine sessizce omuzlarıma
Başını sevdim bambaşka
Gözünde bulmuştum her gün yeniden güneşi
Nerede kaldı şimdi o günlerin neşesi!
O anlar uzanıp kaldı hatıralarda şimdi!
Damlalar dokundu gözyaşların gibi
Yapraklara ...
Seninle yapraklar bambaşka
Kimse sormuyor halimi
Halim kalmış kendimle başbaşa
Sesin çınlar her an yeniden kulaklarımda!
Duyan kulakların bambaşka
Bakışların düşürmedimi beni
Zamansız sokaklara ...
Şimdi sokaklar sensiz bambaşka
Laterneler seni özlüyor her akşam
O kentin ta kalbinin ortasında
Senin kalbin bambaşka!
Kısdan hisse
Acı düştü bu hayatta, benim payıma
Daha yeni başlamıştık oysa
Seninle yaşamaya ...
Her gün aynı yerde bekliyorum seni
Ama bu gün günlerden sen
Çünkü bu gün yüreğimde
Bekleyişlerimin yirmidört saatini
Ayırdım sana

H. Hüseyin Arslan - 03.09.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1321803/senin-yerin.html>

Senden Sonra (11)

Senden sonar Eylöl'e benzer tüm aylar,
O aylar ki, Eylöl'ü arayarak acıdan ağlarlar
Bu yüzden müebbet giydim
Zaman beni hükümsüz yargılar!
Ne aşığım, ne de maşuk
Beni bütün yanlarımla yıkıp harcadılar!
Bu yüzden Eylöl'e benzer,
Senden Sonra tüm aylar ...

09.09.2020

Bazen insan istemedenden de çaresizce boyuneğer her şeye!
Yener hayat hepimizi biz istemesekte ...

09.09.2020

Nehir kenarında ki evler gibiyim. Hep aynı yerden ve hep aynı şekilde akan
zamanı seyrediyorum!

H. Hüseyin Arslan - 07.09.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1322138/senden-sonra-11.html>

İçim Buruk

İçim buruk,
elim tutamıyor artık kalemi,
acıyla seyrettim içinden geçerken
hayatın şu alemi!
İçim buruk,
süzülmüş kanım
dağılıp dökülmüş her yanım
kendimedir isyanım!
Uzatsam başımı pencereden dışarıya
Dönerim hep geri
Bitmeyen bir hasarla!
İnanmam hem batıla,
ama boyun eğdim nazara
nasılda düşürdü zalim felek
beni tuzağa ...
İçim buruk,
ne kadar yazsam da
sığmaz mektuplara ...
acım artar her akşam yeniden
kederli evlerin kepenkleri kapanınca
İçim buruk,
ağlarım öksüz bir çocuk gibi
güneş batışlarında
sığınırken korkulu gecelerin koynuna!

H. Hüseyin Arslan - 13.09.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1323133/icim-buruk.html>

O, Orada!

O, orada!
Ayrıldığımız
Tramvay durağında
Giyinmiş bayram elbiseleri
Kolları kısa
Kimseye sorma!
Koy yüreğinin ta başına
Sen gelemezsende
Selam gönder kuşlarla
Koparıp kıyma papatyalara
Çiçeklerse hüzünlenmiş
Dallarında!
Sadece hatıralar kaldı
Uzaklarda!
O, orada
Gözlerinle arama
Sor yüreğine
Yüreğimi daha fazla yaralama
Seni anlatsın bütün şarkılar
Mısıralarında!
Dalıp dalıp gitsen de
Bahane arama zamanda
O, orada!
Canımı içten acıtan
Konuşmalarda!
Bir kızılık var burada
Ama doğmuyor güneş
Sabahlara ...
Gidiyorum bir sersem gibi
Dala dala!
Ey benim cananım
Selam olsun,
Bağ bahçe ruhuna!
Gülüşlerin kaldı
Güller gibi vazolar kırılınca
Burada!
Gel gel
Saralım geceyi mehtaplı yıldızlarla
Sayki ben kaldım
Bir başıma yollarda
Ya da bir pusula yolla!
Kumrular götürsün haberini
Her gün yeniden yazdığım
Mektuplarla ...
Birde acılar kalsın
İkimizde yaşamadığı
Çocukluğumuzda!
Çocukluğumuzda!
Bekliyorum seni
Penceremin kenarında!

.....

////////////////////

H. Hüseyin Arslan - 17.09.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1323430/o-orada.html>

Eylüldeyim

Bir sonbahar da sen vurma
Sızlatarak içimi!
Eylül yaprakları gibi
Beni sağa sola savurma!
Al avuçlarımı avuçlarına
Ve dokunma ...
Öyle kal!
Gözlerin yeter
Yoklugunu verdiği acılı hisler
Ölümden de beter!
Bir sonbahar da sen vurma sırtıma
Sırat köprüsünün başında!
Düşler bile sararır
Güneş batınca!
Bırak mazide kalsın umutlarım
Onları rüzgara yazma
Bir sonbahar da sen vurma
Vurgun olduğum gözlerin
Acıyla baktığında bana!
Eylül yaprakları gibi
Parçalanıp havada savrulduğumda!
Beni toplama
Toz olarak varmak istiyorum sana
Yüreğim yokluğunla sızladıkça
Acın aylarında!

H. H. Arslan - 20.09.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1323828/eyluldeyim.html>

Kardelenleri Getir Bana

Şafağın tanındayım
Sen ol güneşim
kızıl kızıl tepeme doğ
dağların eteklerinden
yeşil çimenlere serilerek
çiylere ıslatmasın
o gül yanaklarını
... gülümseyerek
sana aksın bütün pınarlar
ağır ağır yüreğimi yaraladılar
şafağın tanındayım,
gidersen ağlar yanarım
kızılığın gelene kadar
hem ruhuna, hem de gölgene
deliler gibi taparım
garipsendiğin anlarda çal kapımı
izin istemeden
üzerime in güneş gibi gökten
yeryüzü çoktan eskidi
bir eski ceket gibi
bizi düşünmeden
daha Mart ayında
bağrımı yaslamışken aşk sulhuna
kardelenleri getir bana
Mart ayında
Aşkın unutulmaz ufkunda
yırt geceleri kağıt gibi
ve sar koynuna ...
üzülürsen ağlarsan
an beni doyasıya
kardelenleri getir bana
Mart ayında
sulanmasın gözlerimiz
hiçler uğruna
sulh olsun aşk
boyunumuzun borcuna
çekilmez ayrılıklar uğruna
imzalayalım sözleşmeyi
her adımda aşk adına
sakın hüseyine bir şey sorma
sorupta yüreğini yorma
kardelenleri getir bana
Mart ayında!
senin gibi olsun
yanakları ...
kaymak kaymak tabakalarla,
inciler dizilsin kaşlarına
tüller takılsın saçlarına
aşk uğruna
kardelenleri getir bana
Mart ayında!
B.....m diye yazayım
bütün şiirleri aşk adına

H. Hüseyin Arslan - Hollanda - Elst- 13.08.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1325369/kardelenleri-getir-bana.html>

Üşürüm Sana

Üşürüm, üşürüm...
Ölümüm cürümdür cürüm!
Gel bu şehire ki,
Körolmasın iki gözüm,
Var daha çok söyleyecek sözüm!
Üşürüm üşürüm!
Ayaklarım çıplak,
Yüreğim yanık!
Seni düşünürüm...
Gel bu şehire ki,
Perdeleri yok edelim.
Kulla kulluk etmeden!
Gülelim!
Bilelim,
Gezelim,
Görelim!
Sensin benim iki elim!
Nur gözlüm,
Derya gönüllüm.
Gel bu şehire ki;
Birlikte güzel günler görelim!
Sen yaralı maralım,
Ben de yarana merhem olayım!

H. Hüseyin Arslan - 10.09.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1325588/usurum-sana.html>

Dağılıyorum

Dağılıyorum sevdiğim
Dağılıyorum, bulutlar başımda!
Yaşıtım ben de insanlığın çektiği acılarla!
Toprak adımlarımı aşındırdıkça!
Acıyla dağılır sevdalı yüreğim başucunda
Dağılıyorum ey sevdiğim
Yıldızlar gibi semaya!
Aşındım, eskidim senin olmadığın her anda!
Küle döndüm kendi içimde yana yana!
Belki rahatlarım
Bir gün yanına uzanınca!
Evreni saran bu hayatın ortasında ...
Bir ben varım, bir de sen
Buluştuğumuz o son noktada!
Dağılıyorum sevdiğim;
Dağılıyorum
Duman gibi tüte tüte senin boşluğunda!

H. Hüseyin Arslan - 28.02.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1325959/dagiliyorum.html>

Elst'e Getiren

habercimsin sessizliğe gömülen
beni derin uykulardan uyandırıp
Elst'e getiren,
habercimsin beni trenler kapısında bekleyen,
ufukumsun içimdeki karanlığı yenen,
açlığımı gideren ...
habercimsin gökkuşuğına yedi renk veren
işte geliyorum, yoldayım,
şimdi kalkıyor tren.

Buruk zamanarın sarılığından
aşım da gedim sana,
sade ve sıradan
takıldığında ritmik kalp atışlarıma
habercimsin sen,
yüreğini bahşettiğin serinliğinden
serenad türküleri söyleyen
kırılmış ve acı geçmişimizi yenen

hasan hüseyin, 10.04.2013 – sabah sabah 07:14'de

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1326252/elst-e-getiren.html>

İnsan Sevdiğine Ölmezmiş

Kar, boran, tipi tutsa da,
İki arada, bir derede kalsa da,
Dilim lal olup bin yıl sussa da,
çektğim acıdan toprak ağlasa da,
Bu benim Nesimi gibi soyulsa da,
Günahlarım boyumu bin kat aşsa da,
İnsan sevdiğine ölmezmiş
Uyku tutmayan gözlerim kör olsa da,
Güneş gökkubbeyi yedi renge boyasada,
çocuklar büyüyük anne baba olsalar da,
İnsan sevdiğine ölmezmiş
Savurulup külüm evrene yayılsa da,
Acıdan yüreğim lime lime dağlansada,
Ufukta batan güneş ruhumu kanatsa da,
Her parçam sana bir şiir olup
Mezar taşlarına yazılsa da,
İnsan sevdiğine ölmezmiş
Yazdığım binlerce mektubu
Güvercinler ruhuna saygıyla sunsa da,
İnsan sevdiğine ölmezmiş
Ölüm bir hiç olur gözyaşalarım da
Neden gittin ki?
Bu kadar erken sarılmak için
benim yerime kara toprağa!
Mehtap öperken gece suları
Sular tertemiz ruhuna sarılsa da
İnsan sevdiğine ölmezmiş
Poyraz esip ruhuna zatüre olsa da,
Karayel vurup evini bağını dartsa da
Vapurlar bir daha hiç gönül limanıma uğramasa da,
Kalsamda bir başıma pruva da
Rüzgarlar ruhumu acıyla okşasa da,
Ölmezmiş!
Ölmezmiş!

H. Hüseyin Arslan - 11.10.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1327572/insan-sevdigine-olmezmis.html>

Özlüyorum Seni 12

Kışta baharı özleyen toprağa düşmüş
tohumlar gibi
Gel gel baharım ol güvert beni!
Senden bulduğum kaybolmuş bedenimi
Temizledim ruhuma birikmiş olan,
mücrimin bütün pisliklerini
Özlüyorum seni
Özlüyorum seni
Yıpranmış ruhuma birikmiş
Acılar tortu oldular şimdi
Özlüyorum seni

H. Hüseyin Arslan - 12.10.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1327726/ozluyorum-seni-12.html>

Gülümse

Her gülümsediğinde;
yer yerinden oynardı
Ve gamzelerin de açan güller
Bana hep bahar gibi kokardı,
Ve yanaklarında binbir türlü
Güller açardı!

H. Hüseyin Arslan - 19.10.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1328970/gulumse.html>

Bilmezler!

Ne dediklerini,
Ne söylediklerini
Uçurumlara yazılan şiirleri
Zor derler, aşka
Bilmezler ki,
Aşk acısı çeker herkes
Gökyüzüne baka baka
Gülüşlerin yakıştığını
Gamze yanaklara ...
Bilmezler
Şirin için Ferhat'ın feryadını
Aşktan nasıl içinin kanadığını
Ve damarlarında aşk kanının
Aktığını!
Bilmezler,
Güler geçerler
Komik bu derler,
Ama içten içe
Bizden daha çok inlerler
Güzellik göreceli derler,
Benim gördüğüm gözle,
Onu güzel olarak görmezler,
Bulsalar severler,
Duysalar överler,
Ama bilmezler!
Çölde yanan bir yüreğin
Namerle inlediğini
Ve Fırat gibi gürlediğini
Ulaşmasan da sevebileceğini
Bilmezler
Cennetin sevgilini gözlerinde
Gizlendiğini
Bilmezler
Bir insanın Mecnun gibi inleyeceğini
Yüreğiyle derinden sevebileceğini
Bir harman gibi
Sevgiyle kendini yele vereceğini
Bilmezler,
Küllerimden her gün yeni bir Anka kuşu'nun
Yeryüzüne geleceğini!
Bilmezler,
Bilemezler ve bilmek istemezler!

H. Hüseyin Arslan - 18.10.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1329516/bilmezler.html>

Şairim

Şairim, al kalemi eline
Vur, yaza yaza dikine
İncitme, üzme, kırma, ezme
Dalı kalsın
Ellerin uzansın sadece meyveye
Yetmez hiç bir kelimenin gücü
Hülyaların övgüsüne!
Geçip gitse de günler
Bulutlar gibi günden güne!
Şairim, al kalemi eline
Vur, yaza yaza dikine
Hüzün zaten kardeş değil mi
Bizim içimize!
Sevda gerek duymaz Üstadım
Bir kimliğe
Kal her gün aşk ile!
Aşk değil mi her daim,
Doalşıp duran
Şu lal olmuş dilimizde
Şairim, al kalemi eline
Vur, yaza yaza dikine
İn, bütün acıların ve kederin
Köküne!
Sök at,
Ne varsa şu mürcim yeryüzünde
Sadece bir insaf ve ihsan kalsın
İnsan yüreklerimizde
Sığdır şu koca ve cehennem evreni
Şiirce dizelerine!
Üzülme, hiddetlenme,
Kavuşmak bu dünya da engel diye
Ay da durmuyor mu?
Bir başına tepemizde
Okşayıp geçerken bulutların üzerinde
Şairim, al kalemi eline,
Vur, yaza yaza dikine!
Kalsın da bir kentin en ücra köşelerinde
Issızlık, korku ve kan ter içinde!
Anlatamazsın ki, zaten sevdayı hiç bir dilde
Mazlumlar gibi ölüyor sevenler
Bir başlarına köşelerde
Bir sihir kalıyor geriye
Acıyla közlenmiş yüreklerde
Hesapsız yanlılıklar türer
Acılardan el çekildiğinde
Üzerine hiç bir merhem sürme
Deva bulmaz dertler güzeldir
Hazine gibi biriktirisen
Onurluca yüreğinde
Gece karabasanlar gibi
Üzerine çökerse!
Tabiplerden derman bekleme
Derman şiidir şairim
Kazındığında dizelere ...
Ay da, yıldızlar da
Küserse geceye
Sen şiirler yaz mum ışığının gölgesinde
Ben, şairim diye de böbürlenme
Sadece aşk dökülsün dizelerinde

Manzum hikayeler bitince
Şairim, al kalemi eline
Vur, yaza yaza dikine
Gülüşlerin yansır katmer katmer
Şakayık güllerinde
Bırakırsan beni,
Dönerim Sahra çölüne
Hasretliğin matematiğini hesaplarım
Fiziksel gücümle
Kimyam bir işe yaramaz
Biyolojimin canlı gözünde
Ve tütersin tütün gibi
Çektiğimde içime!
Şairim, al kalemi eline,
Vur, yaza yaza dikine
Ayrılamam, yapışmışım sana
Diskimrat gibi çözülmeyen bir denklemlerle
Cesaret edemez, seni yazmaya hiç bir alfabe
Alfa'yı geçtik,
Gönder beni beta ve gama
Işınlar içine!

H. Hüseyin Arslan - 25.10.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1330265/sairim.html>

Gözlerin

Gözler, hep gözler!
Geleni gözler!
Hasretliğı bekler!
Gözler!
Binlerce kilometre öteden
Yüreğimi deler!
Hiç bir şeyle
Dengelenmezler!
Gözler!
Bakmasını bilirler!
Şefkatin alfabetini
Yaşlarında gizlerler!
Gözler, hep gözlerler!
Geleni beklerler!
Gidene yaş dökerler!
Gözler!
Yamaçlara güneş
İçimde sönmeyen ateştirler!
Gözler!
Beni erim erim eritirler,
Kırpıklar kaşlara doğru
Kalkınca beni bitirirler
Gözler!
Ölüme bedeldirler!
Yeter ki
Hüzünle kapanmasınlar
Gamzeye gül gibi bakarlar!
Gözler!
Güneşi doğururlar!
Yağmura bulut olurlarlar!
Onura hüzün!
Ağlama iki gözüm ağlama
Sadece ona bak
Ondört milyar yıllık
Ruhunla!

H. Hüseyin Arslan - 28.10.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1330767/gozlerin.html>

Kurumuşsa Mürekkebim

Kurumuşsa mürekkebim hokkamda
Sen, şiirler yaz hüzünlerle dolu
Onun adına!
Bülbül acı çekiyorsa,
Suçu gülde arama!
Doymazdım asla,
Gül Yanakları'na baktığımda
Kurumuşsa mürekkebim hokkamda!
Sen, şiirler yaz!
İçi hüzünler dolu satırlarla ...
Kağıtları incitme, inletme
Kendi çektiğin acılarınla
Gün gelir, sende uzanırsın
Sevdiğinin yanına!
Belki yazarlar, beni tanıyanlar
„Onu severek öldü“ diye mezar taşıma
Bir de kalp çizsinler
Evrenin üzerine
Onun adına!
Kurumuşsa mürekkebim hokkamda
Hüzünlü bir musiki çalar radyoda
Hüseyini makamında!
Yüreğinde sevgiden başka
Bir makam arama!
Makamlar gelip geçicidir
Geriye bir şey kalmaz
Sevgiden başka!
Kurumuşsa mürekkebim hokkamda
Kalemlerim bile küsüyorsa,
Sen yoksun diye bu hayata!
Bütün nağmeler inliyor
Hüzzam makamında
Kurumuşsa mürekkebim hokkamda
Sızlar içim, inler içim
Sensizliğin derin acısıyla
Sadece çaresizlik bükür boynumu
Salmak için acılarımla beni asırlara ...
Yanarım yanarım, alev alev korlarla
Niye bırakıpta gittin beni
Bir başıma bu evren denen ıssız adada
Bekliyorum seni,
Arkası gelmeyen yarılarda
Kurumuşsa mürekkebim hokkamda
Gel, gel de rehberim ol
Hayatıma!
Katlanırım, tahammül ederim
Seninle her türlü acıya!
Dayanırım, dayanırım
Seninle çekilmez acılara
İlacım olur ellerin değince
Sızlayan yaralarım!
Yeniden doğarım
Mahzun bakışlarında
Kurumuşsa mürekkebim hokkamda
Yüreğimden akan kanı doldururum seni yazmak için
Eğer mürekkebim bitmişse hokkamda!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1331201/kurumussa-murekkebim.html>

Gece öker

Gece öker,
Dil susar
Arkasından tuttuğum yaslar
Bir Şehir ağlar
Gece cöker,
Her köşeyi
Sessizliğin korkusu basar!
Durum ağır,
Zaman kendi Şarkısını fısıldar!
Gece öker,
Hüzün doğar!
Hüzünden ay bile ağlar!
Yüreğim de senin için
Fırtınalar kopar
Gece öker,
Dil susar
Ruhum senin için ağlar,
Senin için ağlar ...

H. Hüseyin Arslan - 07.11.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1332242/gece-coker.html>

Merhaba!

Konuya komşuya
Millete, yurda!
Kuşa kurda!
Merhaba!
Karaya, havaya!
Denize, kıyılara ...
Merhaba!
Atalara
Annelere, babalara,
Ninelere, dedelere,
Merhaba!
Huzura, kusura,
Söze, saza,
Kaşa, kirpiğe,
Çiftçiye, işçiye!
Terziye, esnafa!
Öğretmene, öğrenciye,
Memura, Murtaza'ya
Ayşe'ye, Fatmaya
Değere değer katmaya
Ağlamaya, ağıtaya ...
Merhaba!
Kıza, geline
Eline, beline, diline
Sadık olana
Merhaba!
Çalıya çırpıya,
Doğana, şahine, kartala
Leyleğe, üveyiğe,
Bıldırcına, keklige
Merhaba
Ormana;
Karaçama, meşeye
Dışbudaka, gürgene
Akçağaca, kayına,
Elma ağacına, bademe
Merhaba!
Nergise, güle!
Çiçeğe, böceğe
Merhaba
Acıdan kurtulan huzura
Gökyüzünün sonsuzluğana
Merhaba!
Denize!
Kuma, kumsala ...
Merhaba
Evlere, sokaklara,
Köylere, kentlere
Merhaba
Var olan her şeye
Merhaba

... ..

10.09.2020

Yaşamak, başlıbaşına bir marifetse!

Taçlanması gerek onun nezaketle ...

O zaman gerek kalmaz,

ne derde, ne de kedere!

Boyun eğmeyiz bizi üzen

Bu faşist düzene!

10.09.2020

Senden Sonra (11)

Senden sonar Eylöl'e benzer tüm aylar,
O aylar ki, Eylöl'ü arayarak acıdan ağlarlar
Bu yüzden müebbet giydim
Zaman beni hükümsüz yargılar!
Ne aşığım, ne de maşuk
Beni bütün yanlarımla yıkıp harcadılar!
Bu yüzden Eylöl'e benzer,
Senden Sonra tüm aylar ...

09.09.2020

Bazen insan istemedenden de çaresizce boyuneğer her şeye!
Yener hayat hepimizi biz istemesekte ...

09.09.2020

Nehir kenarında ki evler gibiyim. Hep aynı yerden ve hep aynı şekilde akan
zamanı seyrediyorum!

H. Hüseyin Arslan - 07.09.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1333610/merhaba.html>

Nereye Yazsam

Nereye yazdım desem adını
Az gelir sana kelamın gadası
Hiç bir deftere sığmaz
Aşkımızın ve sevgimizin parolası
Adın, adın
İçimde ki altın varaklara yazıldı!
En son hatıralar
Akyaka'nın köpüklü
Sularında kaldı!
Tükendi, artık kalmadı
Sürek avları ...
Mavi bir yarımkürede
Sadece dumanlı bulutlar kaldı
Sevgimi bütün diller
Fısıldayarak ağladı!
Dağlar, yamaçlarda ki çamlar
Ve bir de geriye
adını yazdım zeytin ağacı kaldı
Kökenim ve aslım uzak Asyalı
Uygur yüzlü dedemden ve babamdan
Üzerinde „gurbet“ yazılı bir anı kaldı
Yürek bu yürek, kürek değil
Sancısı farklı olmalı
Hekimler uysal, dertler çaresiz kaldı
Sihirlendi çiçekler kayıp oldu
Geriye bir zehirli zakkumun kökü kaldı
Dumanı çok olur tüter Kuzey Dağları'nın
Budur sessiz acının tarzı
Gelir, yıkar ve gider
Uzun sürer ölümün gibi sızısı
Sahipsizdir sahipsiz
Düşlerde yalnızlığın ihtirası
Parlar yıldızlar gökyüzünde
Çizilmiştir evrenin haritası
Beşikler sallanır çocuklar ağlarken
Uzun sürer, iyileşmez sevginin yarası
Gurbet, acı kederdir bu dünyanın paşası
Evler soğuk, fakirlik çökmüş çatıların üzerine
Bakınca anlar insan bunu çocukları gözlerine
Yeryüzü verilmişken yetmişiki millete
Neden gerek duyuldu ki bu parsellere
Nereye ve nasıl yazsam adını
Zorbalığın neşesiz sokaklarında
Sokar bizi faşizmin eşek arısı
Bir dirnemenin adına
Derslerimize çalıştık, kitaplar okuduk
ödevlerimizi yaptık gaz lambalarının
Loş ışıklarında!!!
Şiirler yazdı şairler eskici pazarlarında
Geçmeyen bir gurbet vardı ölüm acısında!
Savruldu kelimeler,
şiir gibi saçlarında!

H. Hüseyin Arslan - 15.11.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1333960/nereye-yazsam.html>

Ölüme Yenilidim

bir sabahın ya da bir akşamın
ufkunda...
sessizce yakalandım
açılmayan bir karanlık yolda
ölüme yenildim,
doğumdan hemen sonra
çıkardığım “aga aga”
sesleri arasında, ...
alıp götürdüler salacama
sessiz ve sedasızca ...
bütün bir oymak arkamdan
yas tuttu bana.

ölüme yenildim kendi hücrelerimin
büyüyen dokusunda
daha ilk adımımı atarken avluda,
birileri bağırdı arkamdan
“aman dikkat et” diye bana
huzuru bulamadım,
hep boynum bükük, gülmedi yüzüm
işte ben de ölüme yenildim
davudi seslerin sefasında,
ağır aksak tasıdıllar naaşımı
adımın yazılmadığı bir taş arasına
kuşlar döndü durdu üzerimde
fani dünya çevirdi daha yaşarken
hayatımı yazılmış bir drama

gönül yaralı nere gitse çeker
kendi zincirini,
ölümde şimdi hesaplaşma zemini
ölüme yenildim bilir misiniz
ey dostlar ...
ben “Kıvırcık Ali” ydim.
hizmet eri olarak gelip cihana
uçup gittim, hiç yaşamamış gibi
durmuştum divana,
kapıcısıydım cihanın
ölüme yenildim bir şafak arasında ...

Bizi üzdün be, KIVIRCIK ALI CANIMIZ - “Isırgan Otu”. ISIKLAR DA UYU-YILDIZLAR YOLDASIN OLSUN . Hasan Hüseyin Arslan, 11.01.2011. Yeni yıla böyle mi başlanır be gardaş.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1334766/olume-yenilidim.html>

Ey Can!

Gözlerim görmezse eğer
Yüreğim sana yeter!
Ey can!
Söyle bütün arzularını
Firuze bakışlarından
Bana da pay düşsün
Gerek kalmasın ağı içmeye
Mermiler yerine
Gözlerin girsin içime
Ey can!
Sensin benim yarım
Medet beklenmez başka yardan
Erise de geçilmez yollar kardan
Ay doğar, ayan eder kendini
Ben kalırım geceler de bir başıma yayan
Ey can!
Daha kaç hasretlik çekeceğim sana
Resimlerini bağrıma basa basa
Sonbaharda kaldı arkada
Şimdi giriyorum kışa
Cevap ver cevap mektuplarıma
Ey can!
Seninle doğmuştum oysa ben
Beklerim seni duazdan!
Gözlerim sabanın hicranıyla ağlarken
Geriyeye bir şey kalmadı
yaprakları dökülmüş söğüt dalından başka
Ey can!
Kaç fırtına yedi bu ömür
Sensiz yaşamak içimi çürütür
Gel de cürümü büyük olsun
Yaşamak sadece bir bütündür!
Ey can!
Yine öyle gel salına salına,
bakmadan etrafına,
Diyecek kelime bulamasın
Yetmişüç millet gururuna!
Ey can!
Gel, gelde sussun içimin sızısı
Gülüp geçenlere ibret olsun
Bu sevginin saygısı
Ben tanıyorum ben bu sevginin tasesını

H. H. Arslan - 24.11.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1335365/ey-can.html>

Sen

Sen, çarpan yüreğim
Sen, etrafımda dönen eksenim!
Sen, göklere yükselen güneşim
Sen, yüreğimde yanan ateşim
Sen, içimde gizlediğim sırlarım
Sen, gittin gideli ağlarım
Sen, gittin gideli büyümedi,
Çocuksu kaldı tavırlarım
Sen, büyüyen her yanımda
Sen, dilimde türküm,
Sen, döktüğüm gözyaşım
Sen, tatlı başım,
Sen, aşım, ekmeğim, toprağım taşım
Sen, mutluluktun vurduğum aşım
Sen, tükenmez dizelerde ki yazım
Sen, tutkularıma yazılmış tutkum
Sen, yaşamda yoldaşım
Sen, damarımda akan kanım!
Sen, yerim, sen göğüm,
Sen, yuvam, sen yurdum
Bu yüzden sana vuruldum!

04.12.2020

Ölüm Susar

Saatler sana ayarlı
Ay senin için geceye doğar
Kaç asır oldu, bilir misin sen gideli?
Şafak seninle söker
Sen, gelmelisin geri
Gün üzerime bütün kasvetiyle çöker,
Dünya olsa şerbetten şeker
Benim için zehir döker
Gün seninle başlar,
Yaka yaka ağıtlar
Gözyaşlarımda çoğalır
Ölüm susar
Acı utanır, yaprak yıpranır
Çocuklar ağlar, torunlar sızlar,
Gözüm senin için yaşlar döker!
Ölüm susar,
Gül Yanaklı Prensesim
Dünya'ya bakar!
Bakar ve her gün yeniden doğar!

H. Hüseyin Arslan - 02.12.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1336925/sen.html>

Düşlerim Yorgun

Düşler yorgun, güçler yorgun
Yorgunluğa huzur kırgın
Kırgına acı vurgun!
Vura vura gider bırakır ruhu yorgun!
Ruh yorgun, beden yorgun
Dağ yorgun, taş yorgun,
Kuş yorgun, su yorgun
Sevda yorgun
Aşk yorgun, yürek yorgun!
Ben o yorgun yüreğe vurgun!
Duyarmısın sesimi, nağmelerim dargın
Sabah yorgun, gün yorgun
Gece yorgun, uyku yorgun
Niye böyle beni yürekten vurdun!
Geride kalan anılar yorgun
Anıları saran zaman yorgun
Gülüşlerin yorgun, gülümsemelerin yorgun
Hüzünler yorgun, sevinçler yorgun
Yaz yorgun, sonbahar durgun
Ve kış içimi sızlatır durur
Ve her an yeniden yorgun yüreğime vurur
Düşler yorgun, güçler yorgun
Sendin, yine tek sen kaldın bir umudum!
Çığlıklarımı duydun
Biliyorsun içimde ki feryadı,
Zamandır sessizce akıp giden bunun adı
Zaman yorgun, aman yorgun
Bu yaşamın sensiz ne tuzu, ne de tadı kaldı
Ellerim yorgun, gözlerim yorgun
Bir tepede bekliyorum seni geleceksin diye
Umutlarım yorgun!
Güneş doğmuyor sensiz, demek ki o da yorgun
Hasretlik yorgun, asalet yorgun
Ama yine de ben sana vurgun!
Delicesine vurgun!

11.12.2020

Hasan Hüseyin Arslan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1339625/duslerim-yorgun.html>

Bekliyorum

Saçlarım dökülmüş,
Yüzlerim kırışmış,
Gözlerim çukurlaşmış,
Güneş çoktan batmış,
Ama ben seni bekliyorum!
Seneler geçmiş,
Asırlar bitmiş,
Gidenler gitmiş,
Ben seni geleceksin diye bekliyorum!
Aynı yerde, aynı köşede
Akşam güneşi batarken,
Kuğular nehir kıyılarına yüzüp
Bir gecekonduda ararken
Seni bekliyorum!
Ahirete inanmıyorum,
Öyle bir şey var da sanmıyorum,
Am asana inanıyorum
Geleceksin diye bekliyorum!
Kamburu çıkmış sırtımın,
Çökmüş omuzlarımın,
Sarkmış kollarımın,
Yorgun hallerimin tavrıyla,
Kalbime yuva yapmış aşkınla,
Bir değil, bin ömre bedel bakışlarına
Bekliyorum!
Bir aşk nağmesi uğulduyor beynimde
Yazıyor yüreğim seni, kalem elimde
Sana müptela olmuş yüreğimle
Sebebi isyanda dilimle
Seni bekliyorum!
Rüyalarımın en derin yerinde
Özlemimi duyduğum yirmidört saatte
Gönlümde, gözümde, içimde,
Karar verdiğim her seçimde
Seni bekliyorum!
Sana aşık olmuş ince fikrimle!
Hep sen varsın içimde
As, ekmek ve su niyetine
Ebedi nağmeler söylersin
Hep bir hicazkar şarkı eşliğinde
Gidiyorum düştüm peşine
Aldırmam, bunca insanın
Komik komik gülüşlerine
Seni bekliyorum!
Kendimce ...
Yok mevsimlerle bir sorunum
Ne gündüzde, ne de gecede!
Sayıklarım ismini gül niyetine,
Sığınırken yüreğinin merhametine
Seneler geçip ızdırabın beni öldürsede
Seni bekliyorum
Hasan Hüseyince!
Bir gün çıkıp geleceksin diye!
Güller vazoda, bakıyor resimlerine
Çıkta gel, çıkta gel
Beni bekletme!
Seni bekliyorum
Sevginin büyük hürmetiyle
Büyük hürmetiyle!

H. Hüseyin Arslan - 22.12.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1341266/bekliyorum.html>

Tükeniyoruz

Sözler de, gözler de
Tükeniyoruz, birer ikişer
Perdeleri çekilmiş evlerde
Zaman da bitiyor
Kendine göre ...
Sular da kuruyor derelerde
Eksiliyorsunuz içimizde
Büyük saydığımız gözlerimize
Tükeniyoruz
Kendi eğoiştliğimizde
Savaşlar, açlık, yoksulluk
Ve işsizlik eşliğinde
Kuşlar da tükendi vurula vurula
Avcıların kanlı elleriyle
Tükeniyoruz,
Türü tükenen çeşitlerimizle,
Hasret kalacağız bu gidişle
Ormana, toprağa, böceğe,
Araoma kokan çiçeğe ...
Tükeniyoruz; birer birer
Kendimizden kaçtığımız
Dört duvarlar içinde
Tükeniyoruz
Parmaklarımızı saya saya,
Sözleri sakladığımız anılarda
Tükeniyoruz;
Yazılan defterler gibi sayfa sayfa
Silahlarla, yoksullukla, açlıkla
Vurula vurula
Hasret kalıyoruz,
Göz alabildiğine
Başakların serildiği ovalara
Tükeniyoruz
Kentlerin beton bloklarında
Çocuklar hasret kalıyor
Oynamak için kuma ve toprağa
Tükeniyoruz
Ekzoz gazlarının dumanlarında
Hastane odalarında
Kağıtsız duvarlarda
Bir kaç resimin anısıyla
Noel'in huzurlu akşamlarında
Yalnızların piyeslerini
Oynaya oynaya
Tükeniyoruz
Malesef her gün
Bird aha eksilerek şafaklarla
.....
Tükeniyoruz
Boş banklarda bir başımıza
Şehir karanlıklara bürünüyor
Binlerce kilowat enerji ağlarıyla
Ve hepimiz birbirimize yabancılaşıyoruz
Şu lanet pandeminin korkusuyla
Tükeniyoruz
Salya sümük burnumuzu tuta tuta

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1341713/tukeniyoruz.html>

O Günden Sonra

Üşümüşse yüreğim gecenin ayazlarında,
İliştirdim hediyeye ettiğin mendili
En güzel gömleğimin yakasında
Cebimde düşlerin kaldı zehmeri tufanında
Sardım yüreğimi aşkın iksiri adına
Acıyla vuruldum masum ve çocuksu sol yanımla
Gönül dilim sende kaldı
Düşlerim bulutlu fırtınalarda
Varlığım her gün biraz daha kimliksizleşti
Senin beni bırakıp gittiğin şu dünyada
Evren küçük bir nokta oldu birlikte seyredemediğimiz
sabah güneşlerinin doğuşunda!
Dayandı acılarım tahamül sınırlarına
Ne duyuldum, ne hissedildim
Yarım kaldım asırlarca ...
O günden sonra
Bedenim bile yüreğimi hor gördü
Gökyüzünün serilmiş kanatları altında
Zindanlara kitledim kendimi
Gitmesin diye sesim uzaklara
Kardelenleri bekliyorum
Seni açsın diye baharda
Vuruldum vuruldum sol yanımdan
Birlikte yaşama yeminlerimizin anısına
Üşümüşse yüreğim gecenin ayazında
Bilki ağlıyorum rüyamda bile
Seni sayıklaya sayıklaya ...

H. Hüseyin Arslan - 30.12.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342107/o-gunden-sonra.html>

Aklımsın

Aklımdasın,
Yüreğimdesin,
İçimdesin,
Gönlümün en derin
Gözündesin!
Sözümdesin!
Sözümde ki,
Hecemdesin!
Gözlerimi kapasam
Yine gözlerimin önündesin
Huzur abidemsin
Tenimdesin!
Yazdığım yazımda,
Kalemimin en gözdesisin!
Aklımdasın
Diyelim ki, aklım kaçtı
Başımdasın
Anlımda ki yazımdasın!

H. Hüseyin Arslan - 01.01.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342504/aklirmsin.html>

Ustam

Ustaya nasılsın denmez
Ey yüreğimi parçalayan sevgili!
Doldur aşk ile suyu tükenmiş helkeleri
Yaz, ustam için sevgiye dair bütün ilkeleri ...
Yaz, ustam için gelip geçenleri
Topla parçalarımı bölme beni!
Bırakma kederle baş başa benimle yüreğimi
„Dökülmüşse şarap, kırılmışa bardak“
Yeter ki, gönüle kalma uzak!
Esiyor gönüllerde bu günlerde soğuk bir sazlık
Yendi ustam kendine ne kadar kurulmuşsa tuzak
Seni bekliyor ey sevgili, çay dolu bardak
Sipere yatmış bir hasretlik var
Kenarları bozarmış ağarmış oturulmaz koltuklar
Bu evrende her şey içim gibi kanar!
Ustaya „nasılsın“ denilmez, bu soru bir yürek parçalar
Saatler zamanı, rüzgar saçlarını okşar
Limite gelmiş gözlerinde yorgunluk var
Uzan, uyu ve dinlen daha sabah çok var
Vakit gece yarısı hava soğuk, acılar camlarda uğuldar!
Aklım gibi yıkılmış darmadağın duvarlar!
Bırak uçsun, gökyüzünde özgürce kuşlar ve uçurtmalar
Yokluğunda yüreğimin acılarıyla türer yosunlar
Ustaya nasılsın denmez ey yüreğimi parçalayan sevgili
Sana sadece ben değil sekiz milyar ağlar
Gitmiyorsun, gidemezsin, izin vermiyorum buna
Çünkü yüreğime akan temiz bir pınarın var
Silinir seninle içimde ki bütün korkular
Bilmelisin bunu, sevgi gönlümdeki bütün kapıları sana açar

H. H. Arslan - 18.12.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1342704/ustam.html>

Bilirim

Bilirim

Bilirim, gün akşama kilitlenir
Bilirim, sensizlik içimde ki ölümdür
Bilirim, her gün birbirine benzer
Arkasından acı gelir
Bilirim, uzaklara dalan gülüşün
Acıyla içime gömülür!
Bilirim, tuz bütün bakterileri bitirir
Her an, seni aklıma getirir
Geriye kalan resimlerin.
Çocukluğun, kitapların
Ve diplomanın önümde durur
Bilirim, seni hangi güçle sevdiğimi
Sana olan gönül dilimi!
Ve bu dilde ki yerini!
Bilirim, sevdaya dair limitlerimi
Bilirim, rakı içerken ağladığım saatleri
Bilirim, beraber izlediğimiz bir filmde
Hep haklı tarataki meyillerini
Bilirim, bazen bir tansık sesiyle
Çınlayan güdülerimi ...
...
Bilirim!!!!

H. Hüseyin Arslan - 03.01.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1343195/bilirim.html>

Kalbim

Göğsümün sol köşesinde
Mesafe bilmez o,
Eser kendi esintisiyle ...
Sormadan kimseye.
Kalbim,
Kalem almış eline,
ıktap eder seni sol köşesine
Sen, beklerken beni,
Kapı önünde ...
Ne erken geldim, ne de geç kaldım
Sana geldim tam vaktinde ...
İnanmam; ne kadere,
Ne de kismete ...
Bir asır gibi titrer,
O, senin üzerine!
Bütün görkemli haşmetiyle.
Kalbim, kanıyla ıktap eder seni,
Sol köşesine ...
Adını doldurduğum mey şişesine.
Beni onurlandırıyor sun hep,
İktap sevgisiyle,
şimdi ben bir kahilim,
Senin sayende ...
Kalbim, kalbim, seviyor seni.
Farmaz bir aşk ile!

Senin Hasan Hüseyin'in - 06.01.2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1343544/kalbim.html>

Sen Gidince II

Sen gidince
Ben öksüz kaldım
Yüreğim yaralandı
Ağladım!
Bundan başka çare bulamadım!
Sus dedimsede gönlüme,
O bana dediki; ,sana ne?'
Hüzünle bu benim acımdır diye
Sen gidince!
Bilmiyorum şimdi
Acaba teras ne halde!
Ben de bir daha
Uğramadım
Senin tam otusekiz yıl yasadığın
O küçük kente!
Sen gidince!
Bir daha açmadılar,
En sevdiğin çiçekler bile
Kalınca yaslar içinde!
Sesler kalmadı
Şimdi o evde!
Kimbilir ya o sokak ne halde!
Budattığın çam ağacının gölgesi
Bile seni özlüyor
Hissettiğim düşlerimde!
Ne çok yok olup gittim
Sensizliğin derin hüznüyle
Yenik düştüm,
Hazmedemediğim acıların
Boynumu büküşüne
En sevdiğin bir kaç tabağıma
Baktım
Geçen yıl bu gün yediğimiz
Yemek niyetine!
Bir defa değil,
Defalarca öldüm
Sen gidince!

H. Hüseyin Arslan - 04.01.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1343997/sen-gidince-ii.html>

Özlemin Buruk Hüzünü

İki adım ötede
kendini bırakmış koltuğa öyle!
Elleri dayalı çenesine
Öylesine düşünüyor!
sevdiğim, öylesine ...
Gözleri sanki özel bir ressam elinden çıkmış
Ve bir ipek beze nakış nakış işlenmişcesine
İki adım ötede ...
Boşluktan damarlarıma süzülen sevgiyle
Öylesine sevdiğim, bil ki öylesine ...
Özlemin buruk hüzünüyle!
Gözlerini kapat ve bana türküler söyle
Ninnilerinle uyumadan önce!
İki adım ötede ...
Koltuğun üstünde!
Düşünüyor o, şimdi ne yapayım diye!
Ya uyursam soru işaretleri eşliğinde
Geldiğim birlikteliğe!
Bak, yanaklarımda kalmış
Ellerinin ıslak izleri yeni bir gün eşliğinde
Gelsen de düşsen bir hasta gibi üzerime!
Ocak geceleri ...
parça parça dökülüyor hücrelerime!
Bir yanda sana özlem,
Öte yanda kapanıp kaldık yıldızsız gecelere
Diğer yandan sayfa arası
Gündemin aydınlanan düşleriyle ...
Bana şair deme!
Ben de utanıyorum;
sana duyduğum özlemler içinde!
İki adım ötede!
Resimlerin güç veriyor bana!
Asılı durduğu yerde!
Bir gün daha bitiyor;
Özlemin buruk hüzünü eşliğinde!

H. Hüseyin Arslan - 12.01.2019

Bu siirimden 6 ay 28 gün sonra Gül Yanaklı Prensesim yıldızlara göçtü. Yıldızlar yoldasin olsun benim kocaman yürekli sevdiğim kadın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1344913/ozlemin-buruk-huzunu.html>

Ne Yana Dönsem

Ne yana dönsem sen varsın,
Sen hem bu günüm,
hem de yarınımsın!
Yarından da daha yakın canımsın!
Dokunsan eriyeceğim buz gibi...
Sildim içimdeki bütün eski sicilimi!
Boşluktu senden öncenin hepsi!
Bir nazarınla oldum, nev-i bahar.
Gönlüm sana tutulmuş,
Gözlerim sana ağlar...
Şimdi gidiyorum gara,
Gelmek için sana...
Bekle beni bir kaç gün daha...
Ne yana dönsem,
Hasretlik sızlar içimde,
Sevda bir çiçektir,
Açar hep özümde ...

Senin h. hüseyin'in - 13.01.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1345149/ne-yana-donsem.html>

Kimse Uğramasada

Kimse uğramasın isterse
Bu kentde
Aciz kalıp yenildiğim ayrılığın derdiyle
Boğuşurken ben,
Kalmışsam yalnız başıma bu semtde
Hiç bir ayrılık bitiremez seni bedenimde
Ümitle beklerim gülümseyen gözlerini
Emin ol ömrüm tükense de
Kimse çalmasa da kapımı
Bu kentde
İçerim sevgini kornişon ve sakı leblebisiyle
Filetoları ringa balığı ve fumesiyle
Bir de acılarım kalır anılarla geriye
Göz kapaklarım yumulur ağlarken içine
Ve dökülür her damla senin için sevgile
Bu kentde
Geceleri parlayan mah-ı taban güzelliğiyle
Aşıkların gönlü gibi gelip
Peşin sıra sürüne sürüne
Kendime bile yabancılaşırım
Ve olurum bir mesture ...
Bu kentde
Işığı sönük sokakları mesken ederim
İçinde yürüdüğüm zamanın acı sesiyle
El emür fevkal edebimle!

H. Hüseyin Arslan - 16.01.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1345786/kimse-ugramasada.html>

Gece

Gece, sessiz duygular içinde!
Yıldızlar kurşun sıkar içime,
Ay kanatı içimi çatır çatır,
Gönlünce!
Gece,
Bütün renkler bürünür aynı renge!
Sessiz duygular içinde!
Yıldızlar kurşun sıkar içime!
Ay, asılı durur,
İdam mahkumu gibi, ipinde!
Kötülük yok
Bu sessizlikte!
Korkma hüseyin yürü
İsminle gerçeğe ...
Gece,
Bir başka olur, hayatın tadı,
Hep aynı renkte!
Eşitlik hükmeder her şeye!
Biraz korku, biraz da endişe!
Düşünce içime!
Gece,
Sessiz duygular içinde,
Meyil vermez o,
Hiç bir yeteneğe ...
Yıldızlar kurşun olur,
Girer sineme!
Ay küsünce!
Gece,
Benziyor, tipki gözlerine!
Geliyorum senin olduğun şehire!
Elimde sadece kalemim var!
Hazır bekliyor ve seni yazmak üzere ...
Gece, gece
Selam söyle sahip olduğun tek renge!

H. Hüseyin Arslan 19.01.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1346407/gece.html>

AKLIMDASIN

Geçtiğiniz yolları aklınızda tutun
Yüzümüze atılan mavi çizik
Yürümekte zorlanan ayaklar
Ve gecenin lacivertinde
Yıldız toplayan ellerimiz
Ve sabahı uyandıran kuş sesleri
Gökyüzü kadar kucaklıyalım ömrümüzü
Yalan dünyadan geriye
Sadece yorgun düşlerimiz kalacak

H. Hüseyin Arslan - Nijmegen - 16.03.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1346682/aklimdasin.html>

Efkar Basar Akşamları

Efkar bastı ağlarım
Akşam oldu yine
Rakıyla yüreğimi dağlarım
Yoktur bu acının dermanı
Kim yazdı, acaba
Bu ölüm fermanını
Lanet olsun böyle kadere,
Düştüysek böyle kedere,
Suç bizim mi!
Efkar bastı ağlarım
İniltilerim içime akar,
Gözlerim geleceksin diye
Hep senden yana bakar!
Efkar basar beni akşamları
Ferhat oldum delerim
dağları
Gülse de bir alem acıma
Kimse bilmez, diğerinin çektiği acıları
Acıları ...

Hiç kimse kendini ötekine anlatamaz! Çünkü ötekinin de seni anladığından emin olamazsın! İnsanın en emin olacağı kimse yine kendi gariban gönlüdür!

Hasan Hüseyin Arslan-21.01.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1346812/efkar-basar-aksamlari.html>

Gel

Gel, tende büyüsün,
Büyücü sıcaklığın,
Sevgin yürekte
Umutlar mavi gökte!
Yıldızlar,
İçimize düşsün!
Gel, tende büyüsün,
Teminatımız!
Yığın yığın yığılır,
Bütünleşir çoğalırız

24.01.2016

Gel ve böl beni,
Ortadan ikiye,
Sonrada çarp
Kendi karenle,
Ekle logaritmanın
En ağır formülüne
Doldur X'lerimi,
Bilirsin!
Sana olan hislerimi.
Gizlendiğin karekökümde,
Gel ve topla beni,
Kendinle...
Ekle eksikliklerini,
Benim üzerime,
Bilinmeyen bir,
Aritmetik problemiyle,
Gel ve çıkar beni,
Kendimden!
Eklenip sen olayım,
Dilimden!
Ne varsa içimde
Sana vereceğim gönlümden.

Senin h. hüseyin'in – 24.01.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1347429/gel.html>

Derin İzler

Düşünceler saklanmış çakmak çakmak gözlerde,
Gözler yazılmış hislere ...
Hisler gizlenmiş utangaçlıktan
Konuşmamak için içlerimize!
Sükutun kol gezdiği kalabalık şehirlerde!
Yığınlar bir işe yaramaz,
Derin bir eşitlik fikri peşinde gitmedikçe!
Saati çalınmış ölümün dirilttiği,
Suya yansıyan gölgelerde ...
Kederli gözler ağlar serçe büyüklüğünde sözlerle
Tam da bahar mevsimine kavuşurken düşlerim ...
Yenilir kalır, hayatın tekmelerinde!
Biz en çok hazana vuruluruz
Aymazca yaşadığımız şu koca ömürde!
Mumlar yakılır yavaş yavaş eriten her damla alevde ...
Zaman kendi tarihini yazar Derin İzler'de

H. Hüseyin Arslan - 25.01.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1347632/derin-izler.html>

Gelsen

Bir gelsen, bir gelsen!
Gökten inen yağmur gibi,
Üzerime insen
Islasan, ıslasan,
Sırılsıklam olsam,
Bir gelsen, bir gelsen,
Gözlerime mil çekip,
Beni kör ederek dağlasan,
Bir gelsen,
Pencereden içeri girip,
Umuda rakı içip,
Boynuna sarılsam,
İçmeden
Seninle ağlasam.
Bütün komşular baksa...
Manyak mı bu adam? diye
Bütün dostlarım saçmalasa...
Bir gelsen, bir gelsen,
Geceyi tam orta yerinden,
İkiye bölse!
Senin Ugruna ölsem,
Sanma ki,
Bir hiç uğruna ölmüşüm!
Vardır ölüşümün bir sebebi,
Sanma ki, bu ölüm,
Bir kaç leblebi...
En güzel mezesidir,
Ev sahibi rakı
Bir gelsen, ah bir gelsen,
Serzenişlerime kulak verip,
Beyoğluna uğrasam!
Sonra Limonlu Bahçe'de otursam
Bir kadeh, bir kadeh daha,
İcip boynuna sarılarak ağlasam!
Gecen ömre inat,
Bin yıl daha yayasam!

Senin hasan hüseyin'in – 21.01.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1347882/gelsen.html>

Muhtaç

Muhtaç, ben tepeden tırnağa sana!
Gelen baharla ...
Muhtaç, bu yürek sana
Baştan başa!
Sokaklar coşar senin adına
Çık dışarıya ve bir göz at havaya
Sen esiyorsun, her ağacın dalında
Mutaç, bu yürek sana!
Kulun oldum sabahtan akşama
Vurdum kendimi ölmek için
Bir balık gibi karaya
İstifimi bozmadan sana
Muhtaç, bu gönül ruhuyla ruhuna
Geldik dayandık seninle beraber
Son bir noktaya!

01.02.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1349058/muhtac.html>

Duvarlar!

Ağırdırlar,
İçinde saklıdır,
Asırlık anılar...
Duvarlar!
Duygusuzdurlar,
Karabsan olup
Korkuturlar!
Duvarlar!
Geceye güven,
Gündüze düzen!
Bir haber özgürlükten
Duvarlar!
İşkencedirler,
Mezalimlerin elinde,
Bir hiçe götürürler,
Ölümler...
Duvarlar!
Ağırdırlar;
Sema gibi,
İçinde yorgun
Anıları saklayan!
Manzaradırlar,
Pitoresklere,
Panaoramadırlar,
Gözlere...
Sanatta ev sahibeliği,
Beye teminat,
Tutukluya kan kanat,
Sanattır sanat!
Sınırladıkları hayatla,
Boğucu sıcaklarda
Kucak açtıkları,
Korkunç yapılarıyla...
Duvarlar!
İnsan gibi konuşur,
İnsan gibi ağlarlar!
Renk renk güzellikleriyle,
Asildirler kendi stilleriyle...
Korkunç bir işkencedir,
Emniyetin mahzenlerinde,
Faşistlerin kanlı ellerinde...
Özgürlüğü silerler,
Bir çizgiyle!
Duvarlar!
Konuşurlar,
Fısıllar
Kendi aralarında!
Lehçe lehçe,
Her dilde!
Duvarlar!
Bir adam gibi,
Adım adım yürürler,
Kendi gölgesinde,
Evdireler,
Barındığımız içinde!
Bazen selametle,
Bazende lanetle...
Duvarlar!
İçinde en ağır

Asırları barındırırlar.
Pislikleri saklayıp,
Korurlar!
Duvarlar!
Kandır,
Sevgisizlikte,
Bir lügat gibi,
Tuğla tuğla örüldüklerinde...
Duvarlar!
Acıyı saklar,
Matemi yutarlar.
Sesimizi boğarlar!
Duvarlar!
İnsan gibi ağlarlar,
Kederli çığlıktırlar,
Damar damar,
Ruhumuza dokunurlar.
Kare kare,
Toprak üzerinde,
Yükselerek göklere...
Götürürler bizi,
İstedikleri ölüme!
Duvarlar!
Çelikten bir ruh,
Taştan, tuğladan,
Her anıyı,
İçinde yaşatan!

H. Hüseyin Arslan - 17.12.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1349406/duvarlar.html>

Yaşam Tüketmedi Beni

Yoksulluk,
Yaşanmışlıklar ve yaşanmamışlıklar
Bitirdi eritti!
Yol dediğin ne ki?
Bir şerit gibi!
Başladı ve bitti!
Benimkisi sadece bir gelip geçti!
Yaşam tüketmedi beni,
Yaşanmamışlıklar yedi tüketti!
Bir de yoksulluk,
Bütün kentlerle beraber!
Yedi Kıta üzerinde,
Yoksulluk benzer her yerde
Birbirine!
Yaşam tüketmedi beni,
Yalın ayaklı çocukları görünce,
İçimdeki utancım çürüttü bedenimi
Yeniden her gece
Acılı duygular içinde!
Gezdim empatimle
Bazen Afrika'da, bazen de Asya'da
Üzuldüm Hindistan'ın yoksul caddelerinin
Perişan haline
Benziyor memleketime!
Yoksulluk hep aynı her yerde!
Bazen bir çocuk olup ölüyorum
Pneumonia'dan Malezya da!
Bazen de varsıl İstanbul sokaklarında!
Yaşam tüketmedi beni
Sadece insanlar eritti bedenimi!
Dallarımdan söküp aldı yoksulluk beni
İnsafsızca ...
Geliyoruz, ama geliyoruz yinede
Vurula vurula ...
Bazen kurşunla, bazen de sopayla,
Ölüme inat yaşamak uğruna,
Uğur getireceğiz sana!
Ey memleketini bile bilmediğim Fatma Ana!
Somali'de kuraklığa,
Çölleri yeşil yaprağa,
Şirini Ferhat'a!
Acılı duygular adına
Yaşam tüketmedi beni,
Ona alışamamak yedi bitirdi,
Şu kocaman yüreğimi!
Sen aç ey sevgili
Ellerimde ki kelepçemi!
Bir çocuğun gözlerinde gördüm,
Hissettiğim korkuyu!
Korkunun en barbar yüzünü!
Yutkundum tüküremedim
Pis faşizmin yüzüne tükürüğümü!
Yaşamak değil,
Bir çocuğun acı gözleri
Beni bitirdi ...

H. Hüseyin Arslan - 03.02.2018

<https://youtube.com/watch?v=pj5waG6a36A>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1349628/yasam-tuketmedi-beni.html>

Kar Yağıyor

Evet, kar yağıyor dışarıda
Her yer bembeyaz
Hükmediyor havaya
kuru soğuk ve ayaz!
Sorma, nasılda dökülüyor lapa lapa,
Bu esnada çekilmez, bu naz!
Evet, kar yağıyor dışarıda
Kuşlar üşüyor belli ki bu soğukta
Çimenlerin üstü kapalı
Beyaz bir yorganla,
Bu günlerde herkes hasta ve yasta!
Masalar çekilmiyor akşamları
Bir başına!
Lambalar gülümsüyor sokaklara,
Kendi havalarında!
Çok az insan gelip geçiyor
Bu korkutucu ıssızlıkta
Sadece kitaplar kalır sana dostca
Kapalı her taraf, pandemi salgınıyla
Kahvehaneler, lokantalar,
kafeteryalar ve sokaklar yasta
Bende seviyorum onu
Aynen Üstad Behçet Aysan gibi
Bütün ruhumla!
Evet, kar yağıyor dışarıda
Ve bizler sıcacık soba başlarında
Yudumluyoruz sıcak çaylarımızı
İnce belli bardaklarda
Sadece senin eksikliğini hissediyorum
Burada!

Hasan Hüseyin Arslan - 08.02.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1350762/kar-yagiyor.html>

Yüregimde ki Solmayan Yüz

Yüregimde solmayan bir yüz var
Geçse de asırlar
O bana yeter!
Her anda hatırlarım seni
Bu anışlar söküp onu yerinden atar
Uzunsu geceler
Ay bana eşlik eder
O da sensin
Geldi ve geçti bu alemde niceler
Kişiliğini onurlu karakterini niteler
Yüregimde solmayan bir yüz var
Bu yüzden, gözlerimden akar inciler
Geçse de asırlar
O bana yeter!
Ses çıkarsam herkes duyar
Ve bu acıya benden başka kim uyar?

14.02.2021

Sevgiden Olsun Günümüz

Sevginin olsun her gün, sevgi bir güne sığmayacak kadar vakur ve gururludur. Mümkünse bir günü değil her günü sevgiye armağan edelim. Her şeyinizi sürgüne gönderin, ama sevginizi kesinlikle sevdiğinize armağan edin. İnsanlığa armağan edeceğiniz en büyük duygunuzdur sevgi. Duygu yüklü sevgilerle

Bu mesajı, çok değil daha iki yıl önce sana yazmıştım ve yürekten bir güne sığmayan „sevgi gününü“ kutlamıştım. Keşke hep yaşasaydında sana her zaman yazabilseydim „Ey Benim Gül Yanaklı Prensesim.“

Anına saygılar ve ışıklar yoldaşın olsun! Sensizlik çok kötü!

H. Hüseyin Arslan – 14.01.2018

<https://youtube.com/watch?v=6Yr0rOfy7Sw>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1351823/yuregimde-ki-solmayan-yuz.html>

Çok Görme

her sabah kendine köpüklü bir kahve yapmayı,
çok görme kendine bir günaydını,
Aynaya bakarak,
Faşizme inat yaşamayı,
Gülümseyerek güne hazırlanmayı,
Lüks takılma, ama unutma,
At voltayı gerekirse düzene karşı,
çok satın alma,
önlemek için israfı ...
gücüne göre yap masrafı,
Çok görme,
Kendine faşist düzene karşı
bir kahkaha atmayı ...
Gülümse sevgiyle,
Ve tükür emperyalist faşizmin yüzüne,
iyi yaşa saygıyla dürüstçe ...
Güvenme kapitalizmin süslü vitrinlerine,
Düşünürken yalınayak gezen çocukları,
Dünya'nın herhangi bir yerinde ...
Sızlasın yüreğin özüyle,
Yoksul için, hasta için, ezilenler için,
Sevgi için, saygı için,
Kendine güvendiğin metanetinle ...
Çok görme,
Bir akşam dostlarınla,
Arifane bir sofrayı kurarak hizmetle.
Güvenme, faşizmin dinli yalancı cennetine,
Cennet, bu dünya da eşitce yaşamaktır,
Krdeşcesine ... hürriyetle ...
İşsizlik, evsizlik, yoksulluk
Girsin yerin yedi kat dibine ...
Çok görme,
Bazen, bir sabah belagetli sözler söylemeyi eşine,
Hani eşinde uymalı,
Senin dengine ...
Meyil vermemeli zenginliğe,
Selam göndermeli, en beklenmedik anlarda yüreğine!
Çok görme,
Bir gün, eline ip alarak çocuklar gibi,
Zıplamak için bahçede ...
El neder diye düşünme!
Eller de öğrensin özgürlüğü kendi kendine ...
Ve barış rüzgarları essin faşizme inat,
Bütün beyinlerde ...
Ve sen hep gülümse,
Faşizme inat, emperyalizme inat,
kapitalizme inat insan yüreğinle!
Ve inlet yeri göğü sevgiyle!

15.02.2018 – Sabah pencereden lapa lapa yağan karı seyrederken yazdım. Saat 09:49'da
Hasan Hüseyin Arslan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1352210/cok-gorme.html>

Kederdeyim

Sormayın benim halimi
Her akşam ki gibi
Yüreğim karakışta,
Gözlerim kapıda
Denizle dalgaları arasında
Bugün de dumura uğradım
Seni anarak ağladım
Üzüntü, hüznün, keder
Yas ve matemle
Yüreğimi dağladım.
Değerin olduğu için
Değerine değer bağladım.
Gün oldu çocuklar gibi ağladım
Her akşam ki gibi,
Yaslarla yatıp uzandım!
Sormayın nasılsın diye?
Bana!
Yüce dağların sisleri arasında
Glemeyen baharıyla
Sürünüyorum hala burada ...
Üzüntü, hüznün, keder
Matem ve yasla!
Eğer uyanıpta beni sorarsan
Seni bekliyorum burada
Her zaman ki gibi tek başıma

H. Hüseyin Arslan - 19.02.2021

Kapat Yaralarımı
Kapat yaralarımı bakışlarınla!
Gözlerin girmiş bir kere kanıma,
İşlemisin şerh ederek canımı canına,
çare bulunmaz sensiz yaralarımına ...
Yaralarım sızlar, senin acınla,
Gelde kapat o yaraları,
Ruhundaki aşk macunuyla ...
Gözlerin girmiş hasretliğin haşmetiyle ruhuma,
Olgunlaşırım günden güne,
Acıyı bal eyleyerek yaralarımına,
Hiç bir macun kapatmaz yaralarımı,
Senin nefesini hissedip, ruhumda duymadıkca...
Gel, gelde kapat o yaralarımı,
Bakışlarınla ...

H.H. Arslan - 19.02.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1352994/kederdeyim.html>

Sen 113

Bir defa Sen
Bin defa Sen
Yüzbin defa Sen
Gönül dilimden!
Milyar defa Sen
Kalım defa Sen
Ölüm defa Sen
Sadece seni sevmektir
Benim elimden gelen
Büyürsün büyürsün!
Çılgınlarla içimden.
Defaların defasınca
Gönül sefasınca
Sen!
Hep içimde kalan
Ve hiç gitmeyen Sen!

H. Hüseyin Arslan - 25.02.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1354283/sen-113.html>

Başım Önümdeyse!

Umutlar yok olup gitmişse
Boynum koparılmış
Bir gelincik gibi bükülmüşse
Yüreğime yağmur gibi acılar dökülmüşse
Bilki seni seviyorum
Gül dalında solmuşsa,
Su yatakları kurumuşsa
Ve kalbim sevginden durmuşsa
Bilki seni seviyorum.
Önüm karanlık,
Arkamda kimse yoksa
Olanlar yavaş yavaş
Köşeyi dönüp sızıyıp gitti
Bilki seni seviyorum.
Yollar uzamışsa
Avrupa'dan Asya'ya
Gönül hasret kalmışsa sana
Güneş hüznle ağlamışsa
Vasıtalar durmuşsa sana saygıya
Bilki seni seviyorum.

Hep neden boyun eğik diye soranlara, cevabım şu olmuştur, sana karşı oluşumdan veya seni görmemezlikten gelmeyişimden değil, saygıdan eğilir boynum hep. Onun dışında hiçbir kimseye verecek hesabım yok. O da yıldızlara göçtüğü için, yıldızlar gözlerimde ki yaşı görmesinler diye başım önümde yürüyorum hep. Çünkü onu başım dik sevdim! Acının hüznü ise boyun bükmekmiş bunu onun gidişle öğrendim.

H. Hüseyin Arslan - 27.02.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1354745/basim-onumdeyse.html>

Hüzün

Burası hüzün
Açsam hüzün,
Kapasam hüzün,
Ağlasam hüzün,
Gülsem hüzün,
Orası İstanbul'sa
Burası hüzün.
Duble duble içerim
Onu iki gözüm
Önüm hüzün,
Arkam hüzün
Yatsam hüzün
Kalksam hüzün
Uzansam hüzün
Otursam hüzün
Burası hüzün
İstanbul değil
İki gözüm.
Tam burası,
Yüreğimin ortası
Başımın üstü hüzün
Ayaklarımın altı hüzün
İçsem de, içmesem de hüzün
Akşamla sabah arası
Gün ortası,
Yemek masası
Hüzün, hüzün dolu
Yüreğimin ortası
Vurulmuşum kalbimden
Değil bu kurşun yarası
Sürmediğim sevgimin sefası
İstanbul değil burası
Hüzün hüzün dolu
Kalbimin tam ortası
Burası hüzün
Doldursam da hüzün
Boşaltsam da hüzün
Bağışla beni iki gözüm
Bilirsin ne çektiğimi en iyi sen
Gelir acım ruhumun derinliklerinden
Haber yok artık
Oturduğumuz söğüt gölgelerinden
Göl sahillерinden
Bahar hüzün
Yaz hüzün
Hazan zaten çok üzgün
Kış ise yıkılmış büsbütün
Burası hüzün
Neden gittin neden?
Böyle erken!
İstanbul değil burası
İki gözümün arası
Derindir derin
Sevdanın iyileşmeyen yarası.

H. Hüseyin Arslan - 02.03.2021

Kaynak:

Vakit Akşam

Geç kalma
Bu gün işten erken çıktım
Geç kalırsan sana doyamam
Vakit akşam
Kuşlar geliyor Güney'den
Yuvaya dönüyor iskit kuşu
Sensizliğin acısı
Bu akşam da yüreğime vurdu
Sızladı sızladı durdu!
Vakit akşam,
Trenler geçiyorlar uzaktan
Bekliyorum ineceksin diye
Ön kapıdan!
Yüreğim çatlıyor acıdan!
Vakit akşam
Kızılacak yutuyor çayırdaki son solucanı
Geriye kaldı gözlerinin
Solmayan ferinin tatlı anıları
... .. !!!
Vakit akşam
Çıkta gel şu yan sokaktan!

H. Hüseyin Arslan - 04.03.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1355719/vakit-aksam.html>

Kendime Yabancı

Kendime yabancı,
Sana yerliyim!
Hem yolcu, hem hancı
Sana yürümekteyim!
Beyaz şehirler gördüm
Akşam ışıklarıyla süslenmiş
Sürme çekmiş gözlerimdeyim.
Kendime yabancı,
Sana yerliyim!
Yol uzunda olsa
Yavaş yavaş sana gelmekteyim!
Ben çağırıyorum seni,
Sen de beni!
Dikilmiş düğme gibi
Düğümlüyorum, ilikliyorum
İçime seni!
Kendime yabancı
Sana yerli!
Sen gidince,
bütün rezervelerim tükendi!

Hasan Hüseyin Arslan - 09.03.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1356822/kendime-yabanci.html>

Seni Saklarım Yüreğime

Seni sakladım, gökyüzünün maviliğine!
İpek renklerle ...
Gecelere uğur böcekleri ses verir sesinle!
Yağan yağmur eşliğinde!
Umutlar yazılı durur senin için yüreğimde
Kaybolur, yüzümde ki acı tebessümler,
Gözlerin güldüğünde
Derin bir ferahlık çöker ciğerlerime!
Üşümek yerine!
Gir yüreğime çekinmeden
Kendi gönlünce ...
Seni sakladım, gökyüzünün maviliğine!
Solmuş dallar canlansın diye!
Senin rüzgarın eşliğinde!
Karanlık bir sokak gibiyim
Senin olmadığın günlerde!
Beden yorgun, dil suskun,
Bu yürek vurgun yüreğine ...
Umutları çiziyoruz geleceğe!
Ağlamaya hazır gözlerimizle
Sessizce yıldızları seyrettiğimiz gecelerde!
Ufukta kızılık gözükeneye kadar,
Yüreğimizi örtük sevgimizle!
Ay çıkmış seni kıskanır gökyüzünde!
Seni sakladım, gökyüzünün maviliğine!
Güneşle gelen gecenin infaz emrine!
Ve vişne çiçekleri teşne olmuş ellerine!
Sevgiyle şahit olduğum mevsimlere ...
İsmi yazamam yüreğimden başka bir yere!
Şaşkın gözlerim seni arar,
Gün dönse de mahşere ...
Birer yarım kalmış cümleydik
Birbirimizi tanımadığımız dönemde!

H. Hüseyin Arslan - 10.03.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1356997/seni-saklarim-yuregime.html>

Yağmur Yağarken

Katlanırım damların azizliğine,
Gözbebeklerim ıslanır nazlı nazlı,
Katlanırım sensizliğin sessizliğine,
Yağmur yağarken ağlarım,
içimden derinliğine ...
Söz geçiremem kendime bile!
Hayret ediyorum yürüyüşlerime!
Bir hal var benim gidişimde,
Ateş yanıyor ateş içimde.
Yağmur yağarken,
Sen nüksediyorsun içime,
Gariban bir şekilde ...
Özledim seni özledim,
Hemde tarifsiz biçimde,
Yağmur yağarken,
Gelirim ben dize!
Bükülür belim, dönerim,
Bir kuru çiçeğe ...
Gel, gel de gözlerinle gülümse.
Seni bekliyor yüreğim,
Nazlı nazlı şiirli dizelerle!
Sevdalar vuku bulur damlalar içinde!

Hasan Hüseyin Arslan - 17.03.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1358549/yagmur-yagarken.html>

Merhaba

Merhaba; yediden yetmişe
Geçmişten geleceğe ...
Umut ve sevgiyle
Merhaba; baharın renklerine
Gecesine gündüzüne,
İnsanlığın ülkesine
Merhaba; bu kadar renkli seslere
Binbir türlü çiçeklere
Kuşlara böceklerle
Merhaba; perdeleri çekilmiş evlere
Kiminde aş kaynar, kiminde taş,
Olsun evren hepimize belasız baş
Gitmesin kimsenin işi yaş.
Merhaba; tramvayı süren ablam
Otobüsün ön koltuğunda oturan amcam
Akşam olup ovalardan uzaklaşmadan
Kar, boran, fırtına kopmadan
Sıcak yuvalardan!
Merhaba; ağıldan, kömden yayladan
Bağdan bahçeden, en lüks caddeden.
Merhaba; arkadaşım, merhaba yoldaşım
Ruhuna sırdaşım,
Ben, yalnız başıma değil, seninle varım.
Yoksa yarım kalırım.
Merhaba; tacım tahtım,
Bahtım, bacım!
Adına ağladığım yarım!

H. Hüseyin Arslan - 25.03.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1360277/merhaba.html>

Senin Adına II

Senin adına doğar güneş sabahları,
Yağmurlar yıkar duru sularıyla toprağı,
Sen ki, solmuş bedenimin yeşil yaprağı
Can verdin bana, kendi canından,
Kan verdin bana, kendi kanından.
Sende buldum yaratıcı,
Bildiğini yüregine gör ve tanı!
Senin adına sığdırdım
Dört mevsime elli iki haftayı.
Kendime koydum,
kaybolmamak için son noktayı...
Senin adına düştüm yollara,
Senin adına meydan okudum yıllara,
Kulluk etmedim zalim kullara...
Yenile yenile yenmesini öğrendim,
Sendeki varlığımla!
Senin adına!
Adını yazdım kahramanlar gibi,
Yüreğimin sayfalarına,
Yetmiş iki millete haber gönderdim,
Barış dolsun diye hayata!
Senin adına!
Adın muhteşem nağmeler yazar kafamda,
Beynim seni çağırır,
Gözlerim kör olup,
Nefesim kuruysa!
Kulak ver ey Derya Gülüm!
Benim çağrılara...

H. Hüseyin Arslan - 26.03.2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1360915/senin-adina-ii.html>

Ŗiirdir Hastam

Yine ortalığı Ŗiir bulamıŖ ustam
Ŗiirdir Ŗiir benim hastam!
Bu sevdadan nasıl kurtulsam
Ağlar gözlerim kanla dolar;
Budur benim en büyük hatam!
Yine ortalığı Ŗiir bulamıŖ ustam!
Ben, bu hastalıktan
Nasıl kurtulamam.
Verem, kanser nerdi ki?
Telim, gülüm duvağım.
Ŗiirdir Ŗiir benim ustam!
Keremin Aslısı gibi severim
Ferhat olup Ŗirin için
Dağlarını harflerle delerim
Her harften bir sözcük,
Sözcüklerden Ŗiir derlerim.
Yine ortalığı Ŗiir bulamıŖ ustam
Ben, bu dertten kurtulamam.

H. Hüseyin Arslan - 25.03.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361093/siirdir-hastam.html>

Ödünç Olmasın

Verilen hiç bir şey ödünç olmasın
Yeter ki, verilen yürekten gelsin
Herkes seni bir şey sanmasın,
Ama sen de herkese kanmamalısın
Bazen diz çöküp bir çocukla oynamalısın
Bazen de uzaklara dalıp
Gökyüzünden hayaller toplamalısın
Yaşamın bir tuzak olduğunu anladıktan sonra
Pılını pırtını toplamalısın
Bir ağaç dibine oturup
O gelinceye kadar ağlamalısın!
Cana fazla önemvermeden canana sarılmalısın
Canının bir ten olduğunu anlayıp
Yaşamın felsefesini kavramalısın
Verilen hiç bir şey ödünç olmasın
Dökülen bereketi herkese, ama herkese
Eşitce dağıtmalısın!
Öyle ağlamalısın ki?
Dağlar bile bulutlarla donanmalı,
Bu acıdan ciğerler dağlanmalı
Dağlanmış ciğerler insanca
Havalar solumalı ...

H. Hüseyin Arslan - 03.04.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362941/odunc-olmasin.html>

Uzaklık Aşktan Muaf Tutulsa

Ya gelsen,
Ya gelsen,
Gelmek zorunlu olsa mesela,
ağlatan da ağlasa ...
Uzaklık aşktan muaf tutulsa,
Kimse, haksızlığa göz yummasa!
Ya gelsen,
Ya gelsen,
Gelmek mecburiyeti,
Tapulara yazılsa,
Uzaklık aşktan muaf tutulsa!
Aşk, işte o zaman kavuşur,
Huzura ...
İnsan ağltan insan,
Mutlaka idama,
Mahkum olsa
Ve herkesin seveceği,
Bir yari olsa ...

H. Hüseyin - 11.04.2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1363750/uzaklik-asktan-muaf-tutulsa.html>

Ermez Aklım

Aklı ermedi Şu alemin gidişine
Bir akıl veren olsa Őu Hűseyin'e
Ne yeri var, ne de yurdu
Şu alemde!
Aklı ermedi, Şu alemin gidişine
Herkes yılmıŐ ve yıkılmış
Düşerken bir ekmeğin peşine
Bir akıl veren olsa su Hűseyin'e
O da belki bir yer edinebilirdi Şu alemde
EĞer yetseydi kudreti nefesine ...
Çaba vermezdi sonu olmayan Şeylere
Kendi piŐirir, kendi yer
Yedikçe tűkenip erir!
Aklı ermedi Şu alemin işine
Nasıl da geldi dayandı yaş ellibeŐine
Bir lokma bir hırka peşinde
KoŐtukça yoruldu,
yolunu kaybede ede!
Yaşadı yaşamadığı yaŐamı düşlerinde
Aklı ermedi, Şu alemin gidişine
Alem düŐmüŐken kendi alemine
Yana yana tűkendi alevlerinde
Muhtaç oldu, Şimdi bir tas su verene ...

H. Hűseyin Arslan – 13.04.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1364110/ermez-aklim.html>

Nisan da Seni Özlemek

Seni özlediğim yerde başladı hasret,
Sendedir sen de bütün cennet!
İçimi sevgiyle kavurup giden bir hasret,
Nisan ortasında hayat;
Sana benzer!
Kalem o kara kaşlarından ibaret,
Uzanıp tuttuğumda ellerini,
Gül gibi gülümsediğin sabahlara minnet!
Dinlediğim bir türkü de,
Ya da duyduğum bir sözde metanet!
Senden eser hürriyet, senden eser
Her hatırlayışımda seni,
Gözlerin içine gözlerimi çeker!
Anlatamam ki, seni hiç bir cümleyle!
Cümleler yazılır defter defter!
Hasret, seni özlediğim yerde başlar.
Ve geldiğin gün çekip gider!

Günaydın Niyetine Mutlu bir Pazar
Güzelliği, insanlığı, doğayı, neşeyi ve özgürlüğü seven herkese günaydın ve mutlu bir Pazar diliyorum. Bahar dolu bir şirim eşliğinde!!!

Hasan Hüseyin Arslan - 15. April/ april Nisan 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1364511/nisan-da-seni-ozlemek.html>

ACI

Acıyı sulh eyledim yüreğimde
Bu gönül yanar ateşinle ...
Dışarıda bahar,
Karakış ise fırtınalar koparır içimde ...
Yine seyrettim bugün
Akşam nehri senin özleminle ...
Be akşamı bitirdim acılı romantik bir filimle ...

H. H. Arslan - 25.04.2021

Biraz da Hüzün Konuşsun!
Affet Beni Ustam
Öyle be ustam,
Çok değiştim
Memleketi görmeyeli!
Ellerim sadece güzelliğini
Kaybetmedi!
Bir de artirit denen illet geldi,
Romatizmayı hiç sorma!
Beni romantikleştirdi,
Acılar içinde!
Keşke hüzün alsaydı
Saçlarımı ...
Şimdi kafamda kellik baş gösterdi!
Gözler zayıflayınca,
Gözlükler çiflesti!
Hüzün yüreğimde bahçeleşti
Bakma sen, bende ki,
Eskiden de kederdi,
Ama kendiliğinden geçip giderdi!
Şimdi gönüle girdi!
„Fıkır fıkır gülerdi gözlerimizin içi!“
Şimdi karanfiller bile renksizleşti!
Türküler hüzüne geçti!
Makam hicran, makam hüzün!
Yok artık yok!
Senin de söyleyecek sözün!
Öyle be ustam!
Çürüdüm ormanda yaprak gibi!
Oldum dalda bir tutam!
Bu dertlerden nasıl kurtulsam!
Yaralarım büyük ustam,
Geç oldu artık,
İstesem de kapatamam!
Afet affet beni ustam!

H. Hüseyin Arslan - 30.04.2019

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1367378/aci.html>

İnsan

İnsan, kendini hesaplayamayan
Hep eksik kalan
Ve yaşamaya doyamayan
Egoist olduğu kadar
Derinden yaralanan
İnsan, sudan ucuz
Altından daha pahalı,
Ama yüregi yaralı
Oysa büyük olmalı
Ve kendini tamamlamalı
Aşk olmalı
İnsan, her sbah
Güneş gibi doğmalı
Ve akşamları
Yıldızlara karışmalı
Bazen büyük bir bilgin,
Bazen de bir çocuk olmalı
İnsan, kendini hesaplayamayan
Vuran kıran, bağırır çağırır
Ve hiç bir zaman doymayan
Kendini devr-i daimle noktalayan
Sadece bir eserdir
Varsa eğer
Onun iyiliğinden kalan!
Gerisi yalan, hep yalan!

H. Hüseyin Arslan- 07.05.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1368870/insan.html>

Şiirlerimden Acı Yağar

Şiirlerimden acı yağar,
Toprak ağlar, ben ağlarım
Ağaçlar ağlar,
Konmaz dallarına kuşlar
Şiirlerimden acı yağar,
Memleketim gibi
Narinciye bahçeleri
Uzanır Çukurova'nın derinliklerine
Şimdi girdim içeriye
Şiirlerimden acı yağar
Ve yürekleri dağlar
Bilinmez ki su hangi renkte akar
Gözlerin ne yana bakar
O gözlerinde bütün şiirler susar
Şiirlerimden acı yağar
İçimde çileli bir ömür akar
Sanmam ki,
Bu sisli günlerin arkasından güneş doğar

Ellerimde tut, üşüyorum!
Bir gülüşün bin bahara bedeldir,
Sadece bunu özlüyorum!
Bu bir leylak çiçeği kokusudur
Her nefeste seni yudumluyorum!

H. Hüseyin Arslan - 13.05.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1369994/siirlerimden-aci-yagar.html>

Memleketimde Acı Var

Memleketimde acı var
Güneş bile her sabah
Memleketimde acıyla doğar!
Dağları sarp olduğu kadar acıdır
Yol vermez insanına
Acılar bu memleketin insanının tacıdır
Yolları acıdır memleketimin
Ölür insanlar önlenecek kazalarla
Cebe acı dokunur düşünce
Otoban yollara
Köprüsü pahalıdır
Ödediği vergi adına
Memleketimde acı var
Bahar tadında
Okulları eğitim veremez
Yüzonuncu olur
Dünya ortalamasında
Geriye sadece kalıyor bir Somali ve Srilanka
Memleketimde acı var
Ekmek uğruna, ölür paneminin Korona'sıyla
Yeraltına iner ekmek kazanmak uğruna
Can verir körpecik bedenler maden ocaklarında
Çocuklar ölür anne kucaklarında
Kadınları kurşuna dizilir sokaklarında
Askeri dayak yer vatani görevi için gittiği kışlasında
Anneler düşer yaşlara ...
Memleketimde acı var
Acı var doyasıyla
Mendil satar oyun çocukları gidemez
Yoksulluktan okullara ...
Memleketimde acı var
Gelen soyar, giden soyar
Vatanı seviyormuş gibi bağıra bağıra
Sadece kuru gürültü var ortalıkta
Biri parmak sallar nağra atarak
„Kanınızı akıtacağım oluk oluk“ diye sokaklarda
Tencereler boş mutfaklarda
Asgari ücret yetişmez
Ayın ortasına
Geriye hiç bir şey vermez sağolsun
Büyüklerimiz, bir şükürden başka!

H. Hüseyin Arslan - 13.05.20212

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1370593/memleketimde-aci-var.html>

Akşam İnerken 6

Umut dolu operasyonlar eşliğinde
Bakarız umutsuz bir geleceğe ...
Gözlerimiz hep ya yollarda,
Ya da pencerelerde!
Oturmuş bekliyoruz sıkıştırıldığımız
Kareler içinde!
Umut dolu operasyonlar eşliğinde
Çocuksu gözlerimiz sığınır bazen
Bir yüreğe ...
Binbir dert eşliğinde
Gidenler dönmüyor bir daha
Bu lanet memlekete
Yalvarıyorlar el açık boş yere
Sığınacak bir liman var
Buradan ötede diye ...
Umut operasyonları eşliğinde
Ezgiler inler hüznünler içinde
Her yürekte ...
Hiçbir yer memleketimiz değil
Gelip sığındığımız yerlerde
Hep bir misafirlik telaşı var üzerimizde
Umut dolu operasyonlar eşliğinde
Ulaşamadan veda ediyoruz
O düşlediğimiz semtlere ...
Su döktüğümüz kokulu sümbül köklerine
Imreniyoruz nekis bir özentiyile
Vuruyor zaman acımadan yüreğimize
Umut dolu operasyonlar eşliğinde
Gözler yorgun, düşler yorgun,
Yürek yorgun kayıp olup gidenlerle
Sadece güzel anlar, anılar ve resimler
Kaldı hüznü albümlerimizde
Ve tarih attığımız resimlerin
Solmuş renklerinde
Bugün uzak olalım derken hüznünde
Yine hüznü indi bu akşam üzeride
Yüreğimize
Umut dolu operasyonlar eşliğinde
Ben de korkmaya başlarım
Her akşam üstü
Güneş bana küsüp gittiğinde
Gözlerin düşer gözlerin bir yıldırım gibi
Her akşam bir bomba gibi yüreğime
Şairlere özenirim
Bir kaç dize yazmak için sana
Kendine güvensiz cümleler eşliğinde
Alışamaz insan çaresizliğin dışında hiç bir şeye
Akşam inerken çöker herkesin kendi acısı
Barışığım sandığı kendi özüyle ...
Kendinden kaçır insan sevdiğine gitmek üzere

H. Hüseyin Arslan - 23.05.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1371679/aksam-inerken-6.html>

Ayrılığın Acısı

Yenilmişsem ayrılığın acısına
Bir ağaç gölgesi, ya da bir taş yeter
Oturmak için üzerine, bir dere kenarında
Ölüm düşmüşse bahtıma
Tekme vurur giderim
Bu cehennem hayatın tahtına tacına
Gözüm kalmadı hiç bir şeyde,
Yemin ettiğim sevdamdan başka
Yenilmişsem ayrılığın acısına
Düşerek kahpe ölümün tuzağına,
Sabah oldu gülüm uyansana
Çılgınlıklarım susmaz bu sevda uğruna
Hesabım yok şu fani dünya da
Senden başkasına!
Yenilmişsem aygılığın acısına
Gözlerime ve yüreğime sor
Çektiği ıstıraclarla
Korkular arasında sirenler çalar
Başımıza yediğimiz topuzlarla ...
Ey ayrılık toparla beni bırak yoluma
Acılarımı karesiyle topla
Hacimini ben hesaplarım acılarımın
Koordinatlarıyla ...
Sorma onu Mecnun'a
Herkesin bir Leyla'sı vardır
Aglayacağı uğruna!
Bir çiçek daha dikiyorum toprağa
Boy atıp çiçek versin diye senin adına
Yenilmişsem ayrılığın acısına ...
Hep aklımdasın yirmidört saat adına!
Gitmez kokun genzimden
Sesin kalmış kulağımda!
Çınlar boyuna
Gitmez gözlerin gözlerimden
Gülümsemelerin adına,
Ruhum besteler yapar sıcaklığını
Hissettiğim tenim altında
Yenilmişsem ayrılığın acısına
Sen oldun ve sen kaldın
Kilit vurulmayan sevdanla ...
Niceleri kıskanırdı bizi
Gördüklerinde birarada
Bu akşam da hüznün düştü yine payıma
Andım andım, hep seni andım
Senin tadında!
Segah bir makam gibi inledim
Güftelerin sesi kanunun tellerine vurunca!
Gel de derman ol hüsrana larıma
Hüsrana larıma ...

H. Hüseyin Arslan - 24.05.2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1371871/ayriligin-acisi.html>

Zandvoort Sahili'nde

Senin gülüşlerinden çıktım ben
Waal Nehiri'nin şavkı vururken Nijmegen'e
Gözlerin durgundu seyrederken şehiri
Birşeyler mırıldanıyordun içinden
Collegin önünden geçerken
Elma bahçelerini seyrederken
Korkuyordu yüreğin
Derken yapma Hasan Hüseyin!
Dalgındın, saçların Toros gibi gürlerken
Hüzünlüydü bir aralık başını
Eğip bakarken gözlerin
Ah kestane renginde ve derin!
Umutsuzluğun du derin hislerin
Ve neydi bana son söylediğin
Cümleler yazılmış gibi gelirdi sözlerin
Bir utangaç fısıltıyla söylenirdin
Ufak bir çekingenlikle söyledin
„Böyle yapıyorsun beni kırmamak için“ derdin
Oysa ben kırılmış günlerin süzgeciydim!
Şimdi yanıyor yürüdüğümüz şehirlerde
Yankılanarak ayak izlerin!
Senin gülüşlerinden çıktım ben
Ve seni yarattım hep yeniden!
Düşlerimden
Düşe düşe damla damla gözlerinden
Duyacağım bu gece de sesini
Ağlayan bir cismin yüreğinden
Yanmış yıkılmış yüreklerden geçerken
Gel, ne olursa olsun artık
Gün sona ermeden!
Bu gece,
Yine vursun yüreğimiz Zandvoort
Kenti'nde sahillere ...
Bütün zümrütler dökülsün
Bu gece yerlere ...

H. Hüseyin Arslan - Hollanda 17 Maart/ Mart 2017/ İkinci düzenleme 2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1372031/zandvoort-sahili-nde.html>

İyi Akşamlar

İyi akşamlar;
Can dostlar
Dostlukta huzur bulanlar
Bu Ermeni, şu Rum, o Kürt, öteki Alevi
Diye kin kusmayanlar,
İçi dışı bir olanlar
İnsanı, önce insan olduğu için sevenler
Her gönüle sevgiyle girenler
Girdiği gönülü kırmayanlar
İyi akşamlar
Ruhuyla geceyi okşayanlar
Kol kanat gerip
Kainat olanlar
Güvercin yüreğiyle dolaşanlar
Ve uzun yollar
İyi akşamlar
Can dostlar,
Dostlukta huzur bulanlar
Ağladığında ağlayanlar,
Üzüntüne ortak olanlar
Acını paylaşanlar
Yaptıkları bir iyiliği
Başa kalkmayanlar
Her vesileyle
Arayıp soranlar,
Unutmayanlar
İyi akşamlar
Türkü söyleyip
Şarkı dinleyenler
Notaları nağmeye uğurlayanlar
Emeğiyle yaşayanlar
Ve yaşatanlar,
Kitap okuyanlar
Kazmayla kürekle
Orakla çekiçle
Örtse demir dövenler
Çocukları yürekten sevenler
İyi akşamlar;
Öğrenciler, öğretmenler
Yolda direksiyon sallayan şöförler
Hassas yüreğiyle
Yeryüzüne gönüllerini
Kilim gibi serenler
Daha niceleri
Yoksulluk içinde
Gülümsemeyi deneyenler
İyi akşamlar;
Kurtlar, kuşlar, böcekler
Çiçekler, güller
Gürgen ağacına tüneyen üveyikler
Gönül gözüyle herkesi eşit görenler
İnsan gibi yaşamayı deneyenler
İnsan gibi kalmayı bilenler,
Bir eliyle alıp, öteki eliyle verenler
Kişisel çıkar gözetmeyenler
İyi akşamlar;
Bizim için seve seve canını verenler
Ve bu uğurda sonsuzluğa göçenler
Sana, ona, sizlere ve onlara

Yarını sevgi gücüyle kucaklayanlar!
İyi akşamlar;
Yediden yetmişe,
Geçmişten geleceğe
Ve elleriyle güzellik yaratanlar
İyi akşamlar;
Can dostlar ve dost kalanlar.

H. Hüseyin Arslan - 30.05.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1372836/iyi-aksamlar.html>

Günaydınlar

Uzaktasın biliyorum,
Sana gönül diliyle
„Günaydınlar“ diyorum!
Çakırkeyifliliği geçti akşamın
Şimdi gözlerinle konuşup
Dertleşiyorum!
Gitmek pahasına gel diyorum
Kuş kadar zaman ayırsan da bana
Sensizliğin ne olduğunu
Bir ben biliyorum!
Söyle diyorum; saçlarının her telinde
Bir türkü yakarak geliyorum!
Yanında bir Türk kahvesiyle
Günü selamlıyorum;
Ama sen yoksun
Bu yüzden her ayrılığa
Ben, „ölüm“ diyorum!
Çık gel, mevsim bahar olsun
Gözlerinde ebruli çiçekleri açsın
Arguvanlar dökülsün saçlarından
Ama lütfen lütfen
Alma ağırdan!
Yoksa çıkarım çığırdan
Uzaktasın biliyorum.
Gecenin de acı sanrıları vardır
Yarıdan sonra
Beklenen tan ışığıyla
Sonra ilk kuşlar ötüyor
Saat dörtbuçuk sularında
Sen uyurken uzaklarda
Kirpiklerim ıslanır yokluğuna
Bahar geçiyor, yaz geçiyor, kış geçiyor
Omuzlarımda ...
Tutamaz hiç bir insan kendini
Akılın sınırlarında,
Sonra akılda yenilir
İnsani duygular
Sonra son bir yol kalır
Uçurum kenarına varınca
Ve insan bir kez daha seyretmek ister dünyayı
İnsanlığın acı çektiği yamaçlarında ...

Hasan Hüseyin Arslan - 03.06.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1373350/gunaydinlar.html>

Şakayık Gülüm

Mağrur mağrur durursun öyle
Yüreğinde ki şefkatle
Mutluluğu ararmışsın
Aynen benim gibi dört gözle
Sağlık ve aile gelir diyorsun
Her şeyden önce
Bakışlarında gösterdiğin güzelliğinle
Dayanır gider senin de hikayen
Uzun bir geçmişin mitolojisine
Mitoloji bu ya, seni indirmiş Paeon'le
Yeryüzüne ...
Kimbilir daha ne derinlikler gizlidir sende
Dermansın yüklü hanımların dertlerine
Ben de öğrendim senin ismini yıllar önce
Mitolojiye giriş dersinde
Bilirim, top top dikilince
Filizlenmiş dalların üzerinde
İhtişamlı durursun gülümseyerek
Herkese ...
Ama seni bulmak kolay olmadı
Yüreğimin ne çektiğini kimseye söyleme
Bugün oturdum özel bir bahçenin önüne
Ve seyrettim seni resimlerini çeke çeke
Kokularınla beraber içime
Dokunamam, sadece severim onu
Bütün görkemiyle!
Bazen de alırım seni iyileşmek için
Bir ilaç niyetine
Çünkü oturmuşsun bir kere
Eczacılığın baş köşesine

Hasan Hüseyin Arslan - 05.06.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1373782/sakayik-gulum.html>

Dügahım

Kendimden uzaktayım,
Ama sana en yakın olan yerdeyim!
Sen ise şevkefza,
ben inlerim suzidil makamında,
uyanır çargah olurum
Dügah acılarımla ...
Sen gelirsın ve silersın onları
Olursun gönlüme suzidilara!
Suzidilara ...
Ben uzak kalmışım hep rasta

Hasan Hüseyin Arslan - 09.06.2021

Dügah; derdin içinde dermandır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1374434/dugahim.html>

Aklımızın Kentindesin

Sen, deyince aklıma o kent gelir
Kıyıya uzak tuzlu deniz kokusu
Sarar üzerimi acının buğusu
Yıl ikibinoniki
Hesapladım coskusunu
Edalı birisi gelir
Ve hiç etrafına bakmadan geçer gider
Öyle emin ki kendisinden
Her adımında yerler inler ...
Çocuklar bakar arkasından
Bu giden kimdir diye sormadan
Döne döne konuşmadan!
Kimbilir neler yaşadı gördü!
Sabah uyanan bir şehirde
Selamlayarak karşılar günü
Birdir özü sözü,
Tarif edemez hiç bir edip
Onun gözünü ...
Ve korkar herkes incitirim diye
Zararsız bir şekilde ...
Her an aklıma karışırın kanım gibi
Bu gizli kent de
Hayat, deyince sen gelirsin
Gözlerimin önüne ...
Çocuk sevinciyle
Sığmadı, sığmaz insan hiç bir ömüre
Gün gelir solar gider
Benzersin kömüre ...
Zehir yeşili bir renkte
Sen deyince aklıma o kent gelir
Ve sen yine yürürsün içimde
Benimle el ele ...
Sevginin selametiyle
Ve insan kendisini uğurlar
İçinde taşıdığı acılı sözlerle
Gerek duymaz, kimse benim için
Girmesin diye zahmete
Boynuna sarılmış
Büyük bir demet çiçekle ...
Ne delidir insan bu durumda,
Ne de divane
Gülüm geç oldu artık gelsene
Yine vuralım kendimizi
Dağların eteklerine
Fjorda önlerinde ...
Bahar geç gelse de,
Hani biz yaşayacaktık mevsimi
İçimizde ki bahar sevinciyle ...
Sen deyince aklıma o kent gelir
Alçak gönüllü yüreğinle
Tepeden tırnağa güneş sevinci
Gözlerinle ...
Bir anlam verebilsem,
bu kadar erken gidişine ...
Hasretim hasretim mini bir gülüşüne
Sen anaydın, sen yardım
Bu yıpranmış gönlüme
Seni bekliyorum, gel haydi
Aynı durakta ve aynı kent de

Acı, keder ve kan ter içinde

H. Hüseyin Arslan - 12.06.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1374887/aklimizin-kentindesin.html>

Sözüm Var

Sözüm var sana,
Unutmak ne kelime,
Her seferinde
Yeniden sarılırım anılara ...
Seni sevmenin boyun borcuna
Sözdür attığım imza!
Çektiğimiz resimlerle dolu
Albümler var senin adına
Seni sevmeyi unutmak
İhanettir kendi namıma
Uyuyamam geceleri
Sensizliğin korkusuyla
Sarılı karanlıklarda!
Hep saatlerce oturup
Seni düşünmenin tassavufuyla
Bir hercai olurum
Her gün yeniden aynı sokakta
Ve çakıyla kazıdım adını
En son sallandığın salıncağın
Yanıbaşında ki ağaca.
Sözüm var sana
Gök gürlüyor, seni düşünürken
Sağnaklar yağıyor başıma
Hep seni çalan şarkılar mırıldanıyorum
Sevgi sözcüğüyle ağızımda
Kıyametler kopsa da dünya da
Umursamıyorum artık sensizliğin acısıyla
Özlüyorum, çay içişini
„Yobaz mı oldun,
Bana rakı yok mu?“ deyişini
Soluksuz gözlerime gülüşünü
Sana sözüm var;
Özlüyorum mağrur bakışını
Zor oluyor sensizlik,
Biraz daha yıpranıyorum her gün
Çok derin içimde ki hüznü!
Vefasının sen şu yaralı gönlümün
Susmaz bu yürek acısı
Canım yanıyor,
Nerdesin başımın tacı?
Sana sözüm var,
Yokluğuna çarpa çarpa eritiyorum adımı
Gelsen de gidersen içimde biriktirdiğim merakımı
Boşver hesaplama şu yüksekliğin
Gereksiz rakımını
Bırak kalsın her şey bir yerde
Telaşa ne gerek var
Şu geçici misafir geldiğimiz evrende
Yerleşip yaşayabilseydik seninle
Keşke küçük, ahşap bir köy evinde
Ve sen yine mendiller işleseydin
Bana vermek için kendi ellerinle ...
Sana sözüm var,
Unutmayacağım seni mezarımın üstünde
Otlar bitse de!
Başka yolmu var sevgiden öte
Sevmiyorum diyenler
Kendilerini kandırıyorlar
Ve ağırdan davranıyorlar

Gereksiz yere ...
Sana sözüm var
Sevgiye dair bütün özlemlerle ...

H. Hüseyin Arslan - 20.06.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1376176/sozum-var.html>

Ben, Şair Değilim

Hiç bir zaman da olamadım
Olamadım, ama denedim!
Uçtu gitti kelimeler
Kırlangıç hafifliğindeydiler
Çok uçarıydılar,
Yere değmediler ...
Ben, şair değilim,
Her şeyi bildiler,
ama bir bunu öğrenmediler!
Kimbilir hangi sevince yenildiler ...
Göçebe kuşlar gibiydiler
Çok kırıldı kanatlarım
Bu yüzden erken yere düşürdüler
Ben, şair değilim;
„ulan oğlum“ derdi babam;
Bu nasıl iş ki?
Yazıyorsun, kazanmıyorsun!
Defol git karşımdan,
Utanmıyor musun?“
Diye söylenirdi hep
Bende acı bir hicap
Mahcup bir tevazu içinde
Yüreğimin en derin yerinde
Bir suskunluk çökerdi içime
Ben, şair değilim
Ellerim felç, düşlerim çocuksu
Bu akan, şiir değil karasu
Islanır gönlüm bir ahu zarla
Uyanırım her gün yeniden
Güne başlamak için acı bir karla
Betimleyemediğim bir hüzün vurur şafağa
Ben, şair değilim,
Gözlerimde karanfiller
Aslanagızı güler yüzüme,
Kasımpatı süzülür senin gibi özüyle
Ben, şair değilim,
Beni zorla isyan ettirme
İçime sığdıramadığım bir gökyüzü
Kaldı içimde ...
Gözlerim görmüyor,
yüreğim vurmuyor
Sen gidince
Kalıyorum nefes nefese
Koydular beni bir kafese
Ben, şair değilim
Sen, türküler söylesen de
Gökyüzüne ekilmiş yıldızlar
Kaldı içimde
Mehtap sana benzer her gecede
Yağmurun buğusu vurur
Nefesinden yüzüme
Gitsen de birkaçbin mil öteye
Sol yanım hep tarih düşer özlemine
Öperim seni gıyabında
İçime birikmiş derin bir hasretlikle ...
Yitik bir özlem kayar,
Yatırlar üzerine ...
Bir söğüt ağacının alaca gölgesinde
Bin yıl birikmiş bir sevda serisiyle

Ah be, akşam oldu gelsene
Ben, şair değilim
Sadece sana kavuşmayı yazarım
Özlemle ...
Gözlerin her renkte ...
Damlalar düşüyor, şu an yine yüzüme
Sol yanımda bir acı var
Düşmek istemiyorum;
Dertime derman bulamayan tabiplerin eline
Ne büyük şeysin sen ey mübarek kadın
Bütün özlemlerim senin üzerine ...
Ben, şair değilim;
Bu yüzden kükreyemem
Yüklenip kelimelere ...
Şimdi uzatıyorum yüreğimi senin önüne
Öpesin diye hasretlikle
Hasretlikle ...

H. Hüseyin Arslan - 27.06.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1377215/ben-sair-degilim.html>

Dağlardayım

Dağlardayım, renkli renkli giyinmiş bir bahar sevincinde
Dağlardayım, üşürüm üzerime sensizliğin gecesi çökünce,
Dağlardayım, tanınmamış sesler duyarım ince ince,
Dağlardayım, temiz oksijen veren ormanlar içinde ...
Dağlardayım, yol kenarları yemyeşil, çocuk sevincine benezeyen çiçekler içinde
Dağlardayım, sevinirim, bir böceğin kımıldayışına, bir kuşun ötüşüne
Dağlardayım, hayran kalırım gökyüzünde bir kartalın süzülüşüne,
Dağlardayım, sensiz bir hüzün kaplar içimi, bırakır beni sevinç yerine hüzüne,
Dağlardayım, diken batır sensiz her adımda içime ...
Dağlardayım, doruklarında sevinç eser rüzgar yerine!
Dağlardayım, seyredirim yamaçları yamaçlar üzerinde
Dağlardayım, rampaları çıkarken terlerim, inerken sevgiyle ...
Dağlardayım, sığınırım, güneşin, yeşilliğin, çayırların yüreğine
Dağlardayım, bir başıma düşler kurarım senin üzerine şiirlerle
Dağlardayım, bedenim gökyüzü, içim sarhoş olur keklüklerin ötüşüne
Dağlardayım, burada rakım yaklaşık dokuyüz metre ...
Dağlardayım, evreni dinlerim dört göz, iki kulak eşliğinde ...
Dağlardayım, evim yeryüzü olur kalır aşk içinde!
Dağlardayım, giyinirim doğanın renklerini mevsimine göre!

H. Hüseyin Arslan - Almanya – Stettbach/ Seeheim - 03.07.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1378239/daglardayim.html>

Gel 27

Gel, ister lale ol, istersen de kardelen
Ayrı kalmak acı veriyor bana senden!
Kokuların gelir sümbülden
Gitmiyorsun,
terketmiyorsun beni düşüncelerimden
Doğrusu bu, itiraf ederim
Yaşanmamışlıkların toplamı var
Senden ve senden önceden!
Bilmezdim, gönlümün böyle
Deli divane olduğunu
Göçüp gitmeden, bu şehirden

....

Her şafağın yeniden bir ölüm olduğunu bilmeden
Ormanların serin yeşilliğini taşıdığın yüreğinden
Yorgunum yorgun, gel de tut ellerimden
Bak, bir sabah daha sensiz
Donatır gün kendini hüznü elbiselerden
Seversen sev derdin beni ciğerden
Ciğerden seviyorum seni ciğerden
Çiğ düşen dudakların gülümsesin yine aynı yerden!
Çekilmiyor yalnızlık bu güvercin sessizliğinden
Çekip gitmez ve gitmesin bu yoksulluk içimden
Kaçılmaz ki, senden!
Ezersin bir saba gibi her gün yücelerden
Uzanır gider, çiğner zaman bizi
Ben, seni öperken gözlerinden
Bicilmiş, dökülmüş gökyüzü gibi
Geçip gidersin önümden
Seyre doymaz gözlerim seni
Öperken gözlerinden
Şimdi bulutlarda çağırıyorum seni
Çektiğim acı özleminden
Seni topluyorum, dağda bayırda
Kır çiçeklerinden ...
Renk renk açıyorsun her gün yeniden
Rüzgar, karayel, poyraz, meltem, sam
Esiyor içimden!
Geldiğim coğrafya gibiyim
Dağlara benzer, dalgalanırsın
Derince içimden!
Dudakların seslenir,
Gözlerin bahseder sevgiden
Bu ayrılık, bu acı, bu ölüm neden?
Hep sen,
Sabah sen, öğlen sen
İkinci sen, akşam sen, gece sen
Ezersin bir kamerya da ay ışığı içinden
Yaşamak zamanı zanlıca yeniden
Bir avunmak kalır, bir de dinlediğimiz şarkılar
Her gün bitip tükendiğim özlemde
Korkmuyorum ki,
sen gittin gideli ölümde
Hep içimdesin, hissettemlisin bunu kendiliğinden
Acı çekiyorum çaresizlik serüveninden
Yüzüne vuran ışık inceliğinden
Doğa kadar gerçeksin,
Bitmiyorsun ve her gün başka bir biçimde
Doğuyorsun içimde yeniden ...
Her dere kenarında,

Her nefes alışımda
Seni basıyorum,
ipek gibi saçlarını okşarken bağrıma
Hissedebildiğim tek aydınlık adına
Gel ve öldürme beni havasızlıktan
Kurtar, içine düştüğüm bataklıktan!
Bir yudum su iç ve bana da ver
Kalan damlaları senden
Alayım ölümü üzerime senden
Bilmelisin, hazandır
Sensiz geçtiğim mevsimler içinden
Döküldü yapraklar,
gökyüzü mavi değil
Dağlardan kekik kokuları da gelmiyor
Bilmem ki neden?
Kahroluyorum, her gün
Yaşadığım çaresizlik yüzünden
Gözlerim görmüyor artık
Gündüz ve geceyi de farkedemiyorum
Sensiz bir adım bile
Öteye gidemiyorum!
Gel, gel diye sana sesleniyorum
Uyku yerine sana özeniyorum!

H. Hüseyin Arslan - 11.07.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1379224/gel-27.html>

Şu Alemde

Geziyoruz şu alemde,
Her birimiz başka bir dertle
Kimi diyor ki,
erdi başım göğe!
Kimisi de dayanmış
Seyrediyor dünyayı bir direğe
Kimi yürüyor,
Sarılmış bir ipeğe,
Sanıyor ki, tek benim
Bu yeryüzün de,
Etraf sessiz, içimiz acı dolu
Seyrediyoruz kendimizi
Kendi içimizde ...
Ne can kaldı, ne de canan
Göçtü gitti herkes ebediyete ...
Ne bir coşku kaldı
Ne de umut içimizde
Geziyoruz şu alemde
Sırtımızda pahalı libaslar,
İçimiz bu libarlar içinde
Kan ağlar,
Güze kalmıyor dökülüyor yapraklar,
Dolu; tıka basa yediğimiz tabaklar,
Bardakta demli çaylar ...
Bir de porselenden çaydanlıklar,
Ama Afrika, Honduras,
Kan ağlar açlık ve yoksulluktan Madagaskar!
Geziyoruz şu alemde insanız diye
Büyük kentlerin lüks semtlerinde
Çekmeceler ilaç dolu
İlaç sanayisi öldürüyor bizi
Ecelle ölüm yerine
Kanser kol geziyor toplum içinde
Hükmediyor ölümlerin büyük bölümüne
Bilim ise girmiş kapitalizmin hizmetine
Böl, parçala, yönet zihniyetiyle
Acı çekiyoruz çaresiz bir duyarlılık içinde
Sevgisizce
Sevin, sayın, hoşgörün
Sürçi lisan eylediysem beni gönlünüzde

Hasan Hüseyince - 08.07.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1379877/su-alemde.html>

Karanfil Sokağı 2

Karanfil Sokağı'nda
Oturmuş bekliyorum dostlarımı
Bir bankta
Dost Kitapevi'inin karşısında
Bir adam gelir, bir kadınla
Adımları heybetli
Kadın ise kendini belirtiyor
Mütevazi duruşuyla ...
Karanfil Sokağı'nda
Sıcaklık kırkiki derece, Temmuz başında
Gençler oturmuş gitar çalıyorlar,
Sivil faşistlere baka baka
Göbekli birisi geçiyor
Parmaklarıyla ağızını karıştırır karıştırır
Çirkin bir görünüm sergiliyor elbisesine uymayan
kravatıyla ...
Bir başkası gazete okuyor
Uzak kalmış kendi dünyasına
Suriyeli bir kadın uğraşır kendini stamaya
Utaniyorum bu faşizmin içinde insan olduğuma
Tutuşturuyorum yüreğimi derin bir acıyla
Karanfil Sokağı'nda
Bir çocuk hiç yürümek istemiyor bu sıcakta
Bu, çocuğun isyani dokunmuyor annesinin umruna
Vırıldaya vırıldaya konuşuyor cep telefonu
Geçiyor insanlar önümden öyle
Bazıları belli ki zaman öldürüyor avare avare
Kimi gerçekten yoksul,
Gururlu duruşuyla ...
Bazıları kahve içiyor yemek yiyor
Etrafa konuşlanmış kahvehane ve restaurantlarda
Yaşlı bir abla zorlanıyor merdivenlerden çıkarken
Kilolarından dolayı yukarıya ...
Çantasını taşımak istesem korkar belki diye
Vazgeçiyorum ona bunu sormaya
Bir genç duruyor hemen merdivenlerin başında
Elinde bir gül var
Uzattıyor gözleri parlayarak genç bir kıza
Hallerinden beli,
korkuyorlar öpüşmek için dudak dudağa
Karanfil Sokağı'nda
İki sivil gözetliyor geleni geçeni
Koltuk altlarında ki tabancalarıyla
Halkına düşman devletin bakışlarıyla
Yazdıklarım uydurma değil benim
Dayanıyor beş günlük gözlem adına
Sonra geliyor Yoldaşım Erdoğan Ateşin
Sonra bir can Funda Gölhan yalnız başına
Ve başlıyoruz koyu bir sohbeta
Sıcağa inat bir ağacın gölgesi altında
Paylaşıyoruz acımızı, sevgimizi,
Yanan canlarımızı, bitmeyen dostluklar adına
Ve söz veriyoruz birbirimize
Ömür boyu dost kalmaya!
Acılar yaşayan bir ülkenin ortasında
Ankara'da Karanfil Sokağı'nda

Bu şiiri can yoldaşım, sırdaşım Erdoğan Ateşin ve Funda Gölhan Can'a armağan ediyorum.

Hasan Hüseyin Arslan - 08.08.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1383057/karanfil-sokagi-2.html>

Sevmek Hep Rh+Pozitifdir

Sevmek, doğuşun çekirdeğinde
Sevincin özünde,
Sevmek, gözlerin yüreğe dikilişinde
Sevmek, düşerek bir rüyanın peşine
Sevmek, sormayı sevmez, beklentiyi de
Sevmek, bazen alır insanı tiye
Sevmek, bir özlemin serilmiş döşegine
Uzanmaktır acı içinde ...
Sevmek, yanmaktır aşkın en kor közüyle
Sıcak ve soğuk hisler eşliğinde
Bazen de susmaktır, insanın kendi özüyle ...
Yüzüne düşen aknelere
Sevmek, kan vermektir Rh+pozitif olarak
her gruba
Bütün yolların çıktığı gibi Roma'ya
Sevmek, bazen de kalmaktır yaya
Kopunca ipler gecenin karanlığında
Şaşırmaktır rotayı, kaptan havluyu atınca
Gözyaşı olur akar acı acı yanaklarına
Sevmek, bir tutkunun son noktasında
Gidersin bazen onunla doruklara ...
Düşüş fena olur, bazen de yıldırım hızıyla
Kollar açılırken apansızca yanlara
Bazen de beklersin onu perdeler arkasında
Sevmek, beklemektir perdeleri ikidebir aralamakla
Akşam düşerken yakamozun yansımalarına
Sevmek, üşümesidir suyun mevsimler adına
Sevmek, müthiş bir duygudur
Ölümden koparak yaşamak adına
Ölümün koyduğu son noktaya ...
Sevmek, açarak elleri onu beklerken havaya
Sevmek, sevmek yokluğa ve yoksulluğa inat
Binbir umutla

H. Hüseyin Arslan - 08.08.2021 (kan grubum gibi)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1383481/sevmek-hep-rh-pozitifdir.html>

Göçen Düşlerim

Dışarıda devsa bir yalnızlık
İçeride duvarlar ...
Bakışların da bir o kadar nazik!
Gözlerin beni sorar
Bir nağmeye düşer adın
Beyaz bir güvercin gibi
Gökyüzünde süzer!
Düşündükçe içimde güzelleşen
Ve benimle dertleşen
Sen olursun, geriye kalan
Dışarıda çoğul bir yalnızlık
İçeride masam, üzerinde kalemlerle
Dökülür kelimeler gözlerimden
Sen dokunsan, ben de ağlasam
Ay tutulsa gece de kararsa
Zifiri karanlık geceye adınla bağırısam
Özlem dolu içimle sana koşsam
Sonra her şey bitse de
Vusulatin olsam!
Seninle tezkiyeye varsam
Dokunduğum her dizede
Sana uğrasam
Dışarıda ağır bir uğultu
Yüreğime akan kan değil, su!
Kar etmiyor artık hiç bir şey ruhuma
Bu en doğrusu ...
Geriye kaldı bir göçen düşlerim,
Düşlerimde gizlenir gözlerin

H. Hüseyin Arslan - 22.08.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385303/gocen-duslerim.html>

Gidişin Ağır Oldu

Gidişine bir ben değil; dağlar da ağladı,
Onlar da benim yüreğim gibi sızladı
Onulmaz derin bir yara, yara da acıdan dağlandı
Gidişine bir ben değil; okyanuslar, denizler, ırmaklar ve göller ağladı
Bu dağların başı da bu yüzden dumanlı ...
Eller ne yamandı, bizi kıskanırlardı, gıpta ederek bakarlardı
Gidişine bir ben değil; seni seven insanlık ağladı
Sorma, senden sonra konuşacak, dertleşecek, halden anlayacak
Kimse kalmadı!
Gidişin ağır oldu, çiçekler soldu, sular kurudu
Gidişin sadece bir gidiş değil yüreğime kurşun gibi oturdu!

Hasan Hüseyin Arslan Frankfurt am Main, den 24.08.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1385472/gidisin-agir-oldu.html>

Eylül de Hüzün Sisi

Bir hüzün sisi çökmüş geceye
Gelen bu melankolik Eylül'le
Ağaçlar küskün geçmiş güzel günlere ...
Dökülüyor sararmış yapraklar
Tek tek hüzünle Eylül'e
Kütüphane olmuş yapraklar
Ormanlar içinde!
Kurumuş gönül ağaçları bu mevsimde
Bilmem ki, neye benzer
Mevsim savaş açmış kendine
Vurgun yemiş saçlarıma benzer
Söylemediğim sözler kalır geriye
Hüzünle içimde ...
Bir hüzün sisi çökmüş geceye ...
Hani o muhteşem mehtap ve yıldızlar nerede
Daha bu gün Onu Eylül'ün
İçim dolu dize dize hüzün
Düşündeyim yine her günki gibi
Bardak boşalmış, doldurup getirsene!
Bir sızı çöker içime
Uykusuz geceler de ...
Seni düşünürüm, tapulu senet gibi
Hükmettiğin yüreğimle!
Ağır ağır geçiyorum;
Yorgunluk çökmüş üzerime
Bir mevsim ölüyor acılarla gözlerimde
Adı Eylül söyler kendi şarkısını
Bülbül diliyle ...
İşvene kapıldığım rüyasız gecelerde
Gece mi karanlık, yoksa yüreğim mi?
Aslımı kayıp ettiğim bu mevsimde
Bir hüzün sisi çökmüş geceye
Gözlerim buğulanır senin büyüyle
İksirini içerim ölümüne ...
Yapraklara benzer ömrüm,
Çürür giderim her gün biraz daha acı içinde
Düşüp geliyorum işte peşine
Sür ellerimi o nurlu yüzüne
Bereket olsun gözlerimizden akan
Yağmur niyetine ...
Bir hüzün sisi çökmüş geceye
Yüreğim ise gümbürder Eylül hüzünüyle
Döner giderim, girdabında ömrün
Gözlerini seyrede seyrede ...

Hasan Hüseyin Arslan - 10.09.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1387991/eylul-de-huzun-sisi.html>

Hasretlik Saati

Bak, aşkam oldu,
özlerim seni yine
Hep bu saatlerde ...
Hüzüne veda etmek isterim,
Bir daha ölürcesine
Söz verdim,
Mahkumu olduğum gözlerine
Yanlış bir şey düşünme
Bak akşam oldu,
Özlerim seni yine
Sen düşlerimde değilsin
Gelip girmişsin gözlerime
Bir damla kırmızı şarap damlamış
Beyaz gömleğime ...
Değil bu leke
Ayrılık ve ölüm bile tükenir
Hasretlik çeke çeke
Bilsen ne fırtınalar
Kopar yüregimde
Kalkta gel usul usul sessizce
Kimse duymasın
Eylül gibi ağlayıp dökülünce
Bağlıyım tükenmeden içim içim gözlerine
Su niyetine ...
Bakışın da vurduğun yüreğim
Bu yüzden acı çeker, sevince hükmederim
Bak, akşam oldu
Geldi çattı özlem saati yine
Hasretliğin çilesini sildim
Kalem kalem sevgimle
Çıkıp gelsende, şu hasretlik bitse
Ve şehir gözlerinin tebessümüyle
Işıklara bürünse!
Bu özlemin adı, hasretlik saati
Bütün saatleri ve zamanı
Özleme ayarlamalı ...

H. Hüseyin Arslan - 15.09.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1388804/hasretlik-saati.html>

Anılarda Akşam

Bu gün yine sendeyim
Ta yüreğimin ortasında
San ki kopan bir fırtına
Gezerken, bir sahilin kıyısında
Uzak kaldı bana okyanus
Ayaklarım suyuna dokunsa da!
Bu gün yine sendeyim
Haberleri okurken
Der Spiegel dergisinde
Yürürken ayaklarıma su değer
Islak merdivenlerde
Üzerimde bulutlarla örtülü
Acı bir gökkubbe
Birbirine kenetlenmiş sevgiler
Yalnız olmaktan mutlu beraberlikler
Şimdi mevsim hazan
Aysa gelip dayanmış Eylül'e
Eylüller sarı güllere ...
Yalnızlığı yendik yalnızlık içinde
Hepimiz vererek el ele
Else pençe divan durdu
Bağlı önümüzde
Utangaçlık hükümü niyetine
Adım adım yürüyerek geldik acıların içine
Şimdi yalnızlığı oynuyor çay bahçeleri
Masalar çaylı sohbetler yerine
Kent akşama hazırlanıyor
Günün güneşi boğarken kendini
Kızıl güzelliğiyle ...
Silüeti çizilmiş heykellerin gölgeleriyle
Herkes yavaş yavaş evine dönüyor
Evsizler de köşelerine
Baktım etrafıma sükunet içinde
Sen yoktun, ellerin yoktu ellerimde
Gittim yavaş yavaş geriye
Sanki, İstanbul'da İstiklal yönüne
Oysa çok uzak İstanbul bu kente
Kalabalığı yaramama da gerek yok,
çünkü kalabalık yok bu yerde
Herkes içini boşaltmış sanki çöp sepetlerine
Bilmiyorum, nereye gittiğimi kendi halimde
Bir çocuk sessizliği var,
Koparken fırtınalar içimde
Sokaklar birden tenhalaştı Pazar günü diye
Belli ki, hizmet var yine yarın kapitalizme
Çıkıyorum Römer'de merdivenlere
Main Nehri'ni görmek niyetine
Üşüyor ellerim hissizce
Ve artık kayboluyor kent kendi süslerine
Ve canım rakı istiyor bu köprünün üzerinde
Ve şu anda içmek niyetiyle
Çok değil, gidiyorum sadece üç yıl öncesine
Yavaş yavaş ismini yazdığım
O mahzun ağacın dibine ...
Seni soruyor bütün iyi niyetiyle
Cevabım yok diyorum sana verecek
Ne orada, ne de burada
Şimdi sensizim, kalmışım karda kışta
Özlüyorum beklemeni her zaman ki gibi kapıda

Yüregimde selam gönderiyorum
Kapının önünde ki çam ağacına
Elst'e yaşadığımız anılar adına

H. Hüseyin Arslan - 18/19.09.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1389450/anilarda-aksam.html>

Akşam Güneşi Batarken

Akşam güneşi akıp gidiyor şimdi
Bu günde böyle sessiz ve sensiz bitti
Kimler geldi, bu güzergahta yürüdü ve gitti
Bu günde böyle sessiz vesensiz bitti
Bak işte güze rağmen şurada çeğdem çiçekleri
Bu mevsimde bu harika güzelliğe ne demeli
Günler akıp gidiyor önümden
Dönmem dönmem sana verdiğim sözümden
Daha değerlisin, dünyaya baktığım iki gözümden
Bak gün akıp gidiyor, saat akşamın ondokuzuna geliyor
Ben ise hala doğayla kol kola girmişim
Eve gidesim gelmiyor.
Batma diyorum güneşe batma
Ne olursun batıpta bahtımı karartma
Bak, Eylülle rağmen yeşil yapraklara
Çimenlere uzanır gökyüzünü seyrederim
Senin sayende doya doya
Ne olursun akşam güneşi biraz daha kal ve batma!

Hasan Hüseyin Arslan - 24.09.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390299/aksam-gunesi-batarken.html>

Hisslerim

Hisslerimden kendimi gözlerim
Kaybolur, sarhoşluktan kapanır
Bir gün unutulur giderim
Hisslerim!
Ona sevgiye dair sorumluluklar yüklerim
Her anışımda onu
Boncuk boncuk terlerim
Hislerim içinde sebepsiz yere
Boğulur giderim!
Akışı düzensiz bir nehir gibi
Kendi kendimi meçhule sürüklerim
Bir dağ gelir önüme birikirim
Dolar, taşar da giderim
Buhar olur yeniden yere inerim!
Ah hisslerim ah!
Neler çektirdiniz bana neler,
Bunları bilmenizi isterdim!

H. Hüseyin Arslan - 24.09.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391006/hisslerim.html>

Gönlüne İlikle Beni

Yığın yığın gelirim, bir gece vakti
Geçip bir kıydan
Gönlüne ilikle diye beni
Dökerim yüreğimde ki bütün tasaları
Gelişigüzel bir şekil de değilde
Yüreğimde ki metanetle ...
Nağmeler söylerim sana hiç duyulmamış
Enstrümanlar eşliğinde
Bilmem, kim sallanır, şimdi senin o beşiğinde?
Savrulur gelirim, bir gün vaktinden önce
Veya tam saatinde!
Silkeler dökerim, yüreğimde ki acı hisleri
Güller dikerim gökyüzüne
Sen geldiğinde yeniden onyedisine
Süslerim yanaklarını gelinciklerle ...
Kızıl kızıl tütersin gül renginden
Yasiminler kokar o gün gözlerinde
Ve sonra güneş sarılır boynuna
Karanfiller adına ...
Yığın yığın gelirim sana
Günler ve geceler dumanla kaplansa da
Volkanlar kaynayıp yolları tıkasa da
Lav olur dökülürüm yanaklarına
Busseler ateşe döner ağızımda!
Yeryüzü sarsılır, duman kaplar düşlerimi
Senin varlığıyla ...
Yine bulurum seni düşmeden bu düzenn tuzağına
Yıldız Parkını düşlerim, sonra
Bir kahve içesim gelir gözlerinden sade
Savurur saçlarını Boğazın poyrazı
Lodosta esse, almam onu asla gaile
Beklerim seni Ortaköy de, bir kahvede
Çay ve simit eşliğinde
Kapital'ı okurum tedirgin cümlelerle ...
Yığın yığın gelirim, hasretlik beni öldürse de
Biliyorum, belki bakıyorsun şimdi pencereden
Ya da beni görüyorsun yüreğinde ki imgelerle
Günleri geçiriyorum sensiz
Günleri ve kendimi imtihan ede ede
Es diyorum, es
o kahverengi gözlerinle ...
Vur iç sahilime, dilime, düşüncelerime
Kulak asma sen orada ki eleme ve kedere
Al götür onları, savur avuç avuç göklere ...
Rüzgar toplansın kendi keyifince
Uzaplardan gelen seslerin bilinmez ahengiyle
Yığın yığın dökülürüm, içimden
Benzerim eylül'e
Her yaprağım düşer bir yere
Fotosentez tavan yapmış inmez yere
Klorofile ne hacet var bu günlerde
Toprak nemlenmiş,
Ayak izlerim kalıyor geride
Ben ilerledikçe ...
Beni takip et ve gel,
Düşmeden ölümün pençesine
Boşlukta kalmasın hiç bir sevincin
Yaşamak niyetiyle
Küsme acı çektirerek kendine

Varsın yansın günler, solsun güller
Gelincikler de ağlasın
Onları bahar alıp bahar sarsın yüreğine
Yağmurlar süpürüp götürsün
Seni gören herkes imrensin
Gözlerinde ki gülüş hiç ama hiç bitmesin
Yığın yığın dökülürüm, bir ışık huzumesi gibi
İncelirim, incelirim olurum bir düğme deliği
İlikle diye gönlüne beni
Nasıl sevmem, nasıl unuturum seni
Ve geliyorum sana verdiğim söz gibi
..... diye gözlerinde erisem,
Baharlara sevdıyla sana leyli desem
Nice yağmurlara ve fırtınalara dirensem
Hiç bir şey yıldırılmaz beni
Yazıyorum şimdi senin öykünü
Martılar getirsin diye sana mektubumu
Yıkılıyor şimdi keder duvarları birer birer
Kalmıyor, kalamaz yüreğimde
Senden başka hiç bir şeyin hükmü!
Sevda niyetine, gönlüne ilikle beni
Düğme olur asılı kalırım,
Bilirsin böylece niyetimi
Kimse görmesin diye bedenini
Örterim tenini!
Tenini!

Hasan Hüseyin Arslan - 02.10.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391663/gonlune-ilikle-beni.html>

Yanlızlığa Cevap

Vardır yanlızlığa bir cevap
Yaşamak için attığın her adım sevap
Ve düşlerin de kalsın yine mehtap
Yüreğinde çoğalt kendini
Ver elini eline olmadan kimseye muhtaç
„Ah be yanlızlık“ diye sitem etme
Ve kendinden kendine kaç
Ya dengin vardır,
Ya da rastlamaz sana bir ömür
Ve ağlamaktan olur gözlerin kara kömür
Vardır yanlızlığa bir cevap
Gecenin tan yeri gibi
Gün olur sana ahbap
Gözlerin okşar geleni geçeni pencere önünden
Ver gitsin, verebileceğin her şeyi gönlünden
Dilim dilim doğransanda
Düşmesin sevgi yüzünden
Ve o cevaptır yanlızlığa özünden
Farzetki, gözlerin bile seni sattı,
Ayakların felç olup seni attı,
Sürün sürün, sürünebildiğin kadar
Ve herkes, bir gün mutlaka yanlızlığı tadar
Yanlızlığa cevap,
Yüreğinde beslediğin sevgi kadar

Sosyolog ve Pedagog H. Hüseyin Arslan – 14.10.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393684/yanlizliga-cevap.html>

Suskun Şiirler

Şiirler hep suskundur
Kanayan her yara
Şiirin ana yurdudur
Hal, eda, tavır
Onun takındığı asil huyudur
Kabuk bağlasa ne yazar yara
Şiirler için kanadıktan sonra
Cehennem ve cennet nedir ki?
Yenilerde bir şey kalmadı,
Özlenen sade bir nostalji
Şiirler hep suskundur
Bitirir bir bakışta içini
Her dize bir içimlik
Bir güzeldir
Ne kişiye özel, ne de tüzeldir
Sevmeye müptezeldir
Gözlere betimdir
Hakkı yenmiş bir yetimdir
Şiirler hep suskundur
Sen konuşmazsan
Kelimleri kelamla yormazsan
Paslanır yürekler hiç bir şeye dokunmadan
Çile gölgede bırakır gülün çilesini
Duymaz kimse içinin incimesini
Gecenin koyu karanlığı da
Apak gündüzün aydınlığı da
Kalır, şiirsiz bir dağ başında
Kar etmez dönüp geriye bakmak
Mecburidir zamanla akmak
Yakar insan kendi ruhunu
Haddini bilmezse elinde çakmak
Atarsın kendini o dipsiz kuyuya
Sarılarak şiirlerin koynuna
Şiirsiz hislerle uyuma
Tenime yazdım adını tırnaklarımla
Bitince sessizlik dipsiz kuyularda
Apar topar düşme yollara
Yoksa kimsesiz kalırsın
Bir başına sokak ortasında
Acı yağar gökyüzünden
Kaşlarını kaldırıp semaya baktıkça
Şiirler hep suskundur
Zenginlerin konaklarında
Onun yeri işçinin, emekçinin
Ev kadının, tramvay şförünün,
Garson kızın, bulaşık makinasını
Toplayan yaşlı Bulgar teyzenin ruhunda
Şiirler hep suskundur
İnsan kalınca bir başına
Gölgeler takip eder
Seni gece ayışığında
Sonra kaybolur bir hiç olursun
Dizilmezse şiirler uğruna
Sözcükler küser
Direnir tümcelere
Ben, şiirin cennetiyim diye
Şiir bilir hitap ettiği nesneyi
Çizger ve gider onu sevmeyeni
Şiirler hep suskundur

Konuşulmayan ağızlar da!

Sosyolog H. Hüseyin Arslan - 30.10.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396497/suskun-siirler.html>

Yeterki Yürekler İncimesin

İster mavi siyaha
İsterse siyah maviye dönüşsün
İsterse yollara karlar yağıp
Kıtalararası bağlantı kesilsin
Dünya değil
Dokuz gezegen karanlığa gömülsün
Yeter ki yürekler incimesin
Yıldızlar yedi yıl kararsın
Ay ağlayıp kayılara karışsın
İsterse Amerika Rusya'yla barışsın
İsterse kapitalizmle sosyalizm barışsın
Yeter ki, yürekler incimesin
Her mevsim kış olsun,
Bahar buza vurup tuz olsun,
Kuşlar konuşup peyik olsun
Uçsun kıta kıta
Sayfalarca defterler dolsun yaza yaza
Kalem kırılrsa da, kelimeler incisede
Mürekepler kan gibi damla damla dökülse de
Temren vurup bedenim yaraladasa
Yeter ki yürekler incimesin
Rüzgar savurup sahraya saçsada
Bu gönül ömür boyu
Bir vahaya rastlamasa da
Bedenim açıklıktan son kerteye dayansa da
Yeter ki yürekler incimesin
Her türkü bir ceylan getirse de
Getirdiklerini geri götürsede
Çınlayıp tinutusla kulağımı patlatsa da
Ben, acı çekerken komşular
Vur patlasın, çal oynasını oynasada
Telli duvaklım bana uğramasada y
Yeter ki yürekler incimesin
Verilsin her gönüle bir meziyet
Defolup gitsin yeryüzünden eziyet
Geçirse de bu Hasan Hüseyin cinnet
Yine de; yürekler incimesin!

Sosyolog H. Hüseyin Arslan - 31.10.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396739/yeterki-yurekler-incimesin.html>

Güzel Günler

Mazi de kaldı şimdi
O sevinçli ve neşeli günler;
Günler ki,
acıdan içimizi inim inim inletirler
Günler bazen güzeldirler,
Bazen de cehenneme benzerler
Güzel Günler
Anılarda kalıp bizi seyredeler

Sosyolog & Pedagog Hasan Hüseyin Arslan - 16.10.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397017/guzel-gunler.html>

Suskun Şiirler

Şiirler hep suskundur
Kanayan her yara
Şiirin ana yurdudur
Hal, eda, tavır
Onun takındığı asil huyudur
Kabuk bağlasa ne yazar yara
Şiirler için kanadıktan sonra
Cehennem ve cennet nedir ki?
Yenilerde bir şey kalmadı,
Özlenen sade bir nostalji
Şiirler hep suskundur
Bitirir bir bakışta içini
Her dize bir içimlik
Bir güzeldir
Ne kişiye özel, ne de tüzeldir
Sevmeye müptezeldir
Gözlere betimdir
Hakkı yenmiş bir yetimdir
Şiirler hep suskundur
Sen konuşmazsan
Kelimeleri kelamla yormazsan
Paslanır yürekler hiç bir şeye dokunmadan
Çile gölgede bırakır gülün çilesini
Duymaz kimse içinin incimesini
Gecenin koyu karanlığı da
Apak gündüzün aydınlığı da
Kalır, şiirsiz bir dağ başında
Kar etmez dönüp geriye bakmak
Mecburidir zamanla akmak
Yakar insan kendi ruhunu
Haddini bilmezse elinde çakmak
Atarsın kendini o dipsiz kuyuya
Sarılarak şiirlerin koynuna
Şiirsiz hislerle uyuma
Tenime yazdım adını tırnaklarımla
Bitince sessizlik dipsiz kuyularda
Apar topar düşme yollara
Yoksa kimsesiz kalırsın
Bir başına sokak ortasında
Acı yağar gökyüzünden
Kaşlarını kaldırıp semaya baktıkça
Şiirler hep suskundur
Zenginlerin konaklarında
Onun yeri işçinin, emekçinin
Ev kadının, tramvay şförünün,
Garson kızın, bulaşık makinasını
Toplayan yaşlı Bulgar teyzenin ruhunda
Şiirler hep suskundur
İnsan kalınca bir başına
Gölgeler takip eder
Seni gece ayışığında
Sonra kaybolur bir hiç olursun
Dizilmezse şiirler uğruna
Sözcükler küser
Direnir tümcelere
Ben, şiirin cennetiyim diye
Şiir bilir hitap ettiği nesneyi
Çizger ve gider onu sevmeyeni
Şiirler hep suskundur

Konuşulmayan ağızlar da!

Sosyolog & Pedagog H. Hüseyin Arslan - 30.10.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397547/suskun-siirler.html>

Havada Hüzün Var

Her şeyde bir hüzün var,
Dizeler hüzünden doğar!
Akşamlar hüzünle başlar
Ve gecelerde buram buram
Hüzün akar!
Ay da, yıldız da
Hüzünle toprağa bakar
Kalem hüzün yazar
Hüzünden doğar bütün acılar
Hasretlikte, beklemede
Yazılan her dizede
Sevdanın sözlerinde hüzün var
Güneş hüzünle doğar
Tan yerinde öter kuşlar
Gecikmiş acılı aşklar
Hüzünle ağlarlar
Her çekişinde nefesini burnuna
Oksijen yerine hüzün solar
Rüzgar hoyratca hüzün eser
Ve yapraklar hüzünle hışıldar
Çocuklar hüzünle ağlar,
Anneler, gözleri yollarda
Her şeyi unutup hüzünle bakarlar
Kekikler hüzün kokkar
Sisli dumanlar hüzün salar
Hüzünden hazlar
Bas bas bağırlar
Hüzünle örülü duvarlar
Hüzünle kapanır kapılar
Aşk hüzünle solar
Ve kayıp olur gidersin
Hüzünün beşiğinde
Çünkü yüreğini
Hüzünlü bir beşik sallar
Yere serilmiş hüzünle tüm halılar
Hangi taşı kaldırsam
Altından hüzün çıkar
Dışarıda, içeride, yolda
Evde, işte, okulda eczanelerde
Hep hüzün satarlar
Eller hüzünle yazarlar,
Gözler hüzünle bakarlar,
Ağızlar hüzünle konuşurlar,
Hüzün opüşü verir dudaklar
Azınlıkta, çoğunlukta, ...
Baharda yazda, sonbaharda kışta
Hayat hüzün sofrası kurar
Ve hüzünlü yemişler sunar
Çocuklar, gençler, veliler,
Ehliler, deliler, sevenler
Terkedilenler, terkedilenler
Hep hüzüne dem vururlar
Okşanır teselli edilerek
Hüzünle sırtlar,
Çöker çekilen acıdan avurtlar
Çünkü avurtlarda
Hüzünün ağır acıları var
Yüzde ki derin çizgiler
Beni acımın hüzünüyle betimler

Su hüzünle akar,
Yosunlar kayalara hüzünle tutunurlar,
Çiçekler, güller, nergisler, kasımpatılar
Hüzünle açarlar
Çünkü hayatta aşkın ağır ve yaralı
Çocukları var!
Hüzün var; çarşı da, pazarda
Nazarda, Hazar'da
Dünyanın en ücra ucunda
Bilemediğimiz bir hüzün var
Ve bedavadan canımızı yakar

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 15.11.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399293/havada-huzun-var.html>

Sonbahar

Tükenişi ağırlar
Dökülen dal dal
Yapraklar
Sonbahar,
Dizer doğaya inciler
Gözler görür
Mükemmel renkler
Dal süzülür
Mevsimin adı güzdür
Tükenişi ağırlar
Bu mevsim gün be gün
Bir de arkasında
Yığınla bırakır derin bir hüzün
Bu, sonbahar iki gözüm
Bahar bi haber
Geçip gitti
Mazide kaldı o güzel günler

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 10.11.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400163/sonbahar.html>

Yaralı Düşlerim

Yaralıdır düşlerim
Yaralıdır bedenim
Senden önce bir hiçtim
Sen, gidince bittim
Yaralı düşlerim
Kasveti yıkma adına
Belki de varacağız,
Bir gün o sevabın tadına
Yazma Hasan Hüseyin yazma
Senden düşeceksin
Bir gün o boşluğa
Ben usandım yazmaktan
Sen yaz üstadım
Ben her şeyine kefilim!

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - Frankfurt am Main, 21.11.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400564/yarali-duslerim.html>

Vurmayın Kadınlara

Vurmayın Kadınlara
Yücedir Kadınlar
Vurmayın, o annemiz, anneniz
Vurmayın, o ablamız, kız kardeşimiz
Vurmayın, o eşiniz
Vurmayın, o güller bahçesinde derdiğimiz
Vurmayın, o ruhumuzda ki en derin sevgimiz
Vurmayın, sevin
Çünkü onun yüreği evimiz
Vurmayın, o teyzemiz, halamız,
Vurmayın, o aslan gibi bir yengemiz
Vurmayın, elleri kırılısıca it sürüleri
Bir bilsem, içinizde ki o lanet öfkeyi
Vurmayın, o sizin bir sevdiğiniz,
Vurmayın, beşmilyar yaşında,
Aklı başında,
Senin gibi maymunda değil
Sadece önünde saygıyla eğil
Vurmayın kadına,
Kıymayın size doğuran bu cefakar insanlara
O “eksik etek değil”
Eksiklik ve eşeklik mıhlınmış senin o pis ruhunda
Kirli bakışlarında
Gelmesin kem göz hiç bir kadına
İnsan, kıyar mı?
Kendisine evlat veren analara
Vurmayın, lanet olası o kirli ellerinizle
Temiz bir ruha
Her kadın ısınacağı bir sıcaklık arar
Senin gibi bir insanda
Lütfen insanca yaşa
Kıyma, kıyma o paslanmış ruhunla
Özü parlayan nur bakışlara
Bir sultana, bir kıza, bir anneye
Dünyayı güzelleştiren ve özelleştiren
Canlara ...
Vurmayın, vurmayın o cani ruhunuzla
Suçsuz bu yüreği güzel kadınlara ...

Dövülen, küfredilen, kocan değil mi, döverde severde diyen lanetli toplumun her bireyine, kadını küçük gören, gösteren bu faşist ve patriarşal, ataerkil, feodal ve din eksenine yönlendirilen gericiğe, şeriat diye bağırarak ağız salyalı kuduzlara, yıllardan beri süregelen bu kadın katliamlarına göz yuman sistemin baş sorumlusu devlettir, bu güne kadar dünyanın her ülkesinde kadını dışlatan, dışlayan, her alanda ikinci sınıf insan olarak gören kapitalizmin pisliğine karşı, kadınlarımızın daha duyarlı hale gelmesini temenni ederek hiç bir kadının zerre kadar incitilmemesi temennisiyle bu şiirimi sayfamda olan her kadına ve dünya da acı çeken canlara armağan ediyorum. Kadınlarımız, toplumun her alanında daha çok söz sahibi olmak için, mutlaka kolektif örgütlenme sistemini geliştirerek ve daha çok eğitilerek bu lanet erkek egemenliğine ve faşist zorba ruhlara meydan vermemek için her türlü örgütlenmeyi ve aktif sorumluluklar yüklenmeyi kendimize borç bilerek yerine getirmeliyiz. Her yok edilen can, insan, insanlık için büyük bir kayıptır. Kayıpları sıfırlamak ise bizim elimizdedir. Hep birlikte ginokrati diye sokaklara dökülmeliyiz.

Saygılar!

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan, 25.11.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401191/vurmayin-kadinlara.html>

Seni Sevmek

Seni, sevmek öğretti bana
Acı çekmeyi,
Acıyla yüzleşmeyi ...
Mendile bir gül koyup
Gözlerine sürmeyi
Gözlerinde gülmeyi,
Seni, sevmek öğretti bana
İçli güfteler bestelemeyi
Dertlerden dertlere giden çareyi
Uzaklarda seni beklemeyi
Sabretmeyi,
Sabrederken düşünmeyi
Resimlerine bakıp bakıp
Seni sevmeyi!
Seni, sevmek öğretti bana
Heceden, cümleler biriktirmeyi
Yoksulluğu,
Ayrılığı, gayrılığı
Gunahlardan arınmayı
Paslardan arınmayı
Seni, sevmek öğretti bana
Düşlerden bir dünya kurmayı
Bir kıyıda uzanıp kalmayı
Hayallere dalıp dalıp uyanmayı
En çokta beklemeyi
Beklerken, ölmeyi
Seni, sevmek öğretti bana
İnim inim inlemeyi
Nerden bilecektim böyle
Yürekten vermeyi
Seni, sevmek öğretti bana
Eylül'de Haziran'a gelmeyi
Ölüp ölüp dirilmeyi
Bir gece vakti uyanıp
Uzaklara gitmeyi
Aklına gelmeyi
Unuttuğun eşyalarda seni görmeyi
Seni, sevmek öğretti bana
Bir yüreğin işgal edilmesini
Ve sere serpe
Acılarla gözyaşı dökmeyi
Dökülen gözyaşlarını
Verdiğin mendille silmeyi

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 22.11.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401450/seni-sevmek.html>

Beyaz İnsan

Beyaz İnsan
Her şey sende;
Katliam sende,
Bilim sende,
Afrika da milyonlarca
Zenciye vurdun zincire
Tecavüz sende,
Tedavi sende
Öldürsün milyonları
Endüstriyel zehirinle
Beyaz insane!
Sen ne lanet bir yaratıksın ki?
Kurşuna dizersin
Milyonları, bunlar bizden değil diye
Sen, gittin Amerika'ya
Ve zehirledin toprağını
Kızıldereli'nin kendi evinde
Vahşi gösterdin onları
Bize çevirdiğin Hollywood filimleriyle
Beyaz insan,
Alçaklığı gizlersin gülümseyen yüzünde
Makinalı tüfeklerinle
Vietnam'ın mazlum halkını
Kurşuna dizdin kendi evinde!
Sen gittin ve saldırdın
"Size medeniyet getiriyorum" diye
Lanetli bir lainsin sen
Varolduğun günden beri her yerde
Köpeklerle işkence ediyorsun
Hem cinsine!
Utaniyorum her gün biraz daha
Şahsım adına, bu tenimin rengiyle
Beyaz adam, sen ne alçaksın
Neden bu kadar zorbasın?
Bin daleverenle, bir ayar tutturamadın?
Kıyıyorsun nice körpecik bedenlere
Darbeler yaptı Pinoşet itine
Ve binlerce insanı uçaklardan
Attı okyanusun derinliklerine
Binlerce insan hasret kaldı
Ölüsüne bir mezarlık köşesinde
Bir gül bırakmak niyetiyle
Binlercesini, en çokta devrimcileri
Kaybettirdin darbelerine
Kitapları yaktın, yasakladın
Konuş diye tecavüz ettin
Ablalarımıza, yengelerimize, anellerimize
Sevgililerimize ...
Gözlerimizin önünde
Her türlü işkenceyi reva gördün bize
O lanet tıraşlı apalak ve pis yüzünle
Kravatlı elbiseler içinde
Sigaralar söndürdün derimizde,
İğneledin, buzlarda işkence ettin
Konuş diye!
Genç, temiz, dinamik ve yüreklere
Sen, hey beyaz adam!
Eşek bile olamazsın bu kadar tekniğinle
Tankınla, topunla, dinamitinle

Madeninle, cehverinle, küherinle
Bir isim bulamıyorum sana
İnsanlık niyetine, vahşetlerine
Beyaz adam;
Sen alçaksın, sen sömürgecisin
Sen, talancısın, sen yalancısın
Sen, ikiyüzlü bir melunsun
Şu yeryüzünde
Hayvan, ağaç, dere tepe, orman
Ne bulursan talan ettin,
Bu açgözlü alçaklığın içinde
Saygı, sevgi, onur yok sende
Hep bana dersin, sömürürsün
Ötekini hep öldürürsün
Ve yaşarsın korkularınla
Tek başına saraylar içinde
Korumasız çıkamazsın sokağa
Utanmadığınız ve işlediğiniz suçlar adına
Bombalar yağdırırsın uçaklarınla başımıza
Tevazu, tevecüh, edep yok sende
Düşünmezsin benden sonra da
Canlılar yaşayacak diye yeryüzünde
Pisliğin en pisliğisin sen
Tecavüz edersin kendi evladına
Beynini yemiş o karayobaz ruhunla
Beyaz adam, sana adam diyemiyorum
Başka bir isimde bilmiyorum
Başa getirdiğin Margaret Hilda Thatcher
Ronalt Regan, Humeyni ve Reco faşistinle
Katledersin, o Kürt, bu Gürcü
Şu Ermeni, bu Alevi, o Miammalı diye
Kıkbin Aleviye kan kusturdum diyen
Hasan Küçükütküryaki adlı faşist eminiyet amirinle
Sivas'da, Çorum'da, Maraş'da ve Nurhak'da
Getiremiyorsun yine de bizi dize ...
Utanmadan bakıyorsun,
Onların çocuklarının yüzlerine
Yoksulluk kol geziyor
Yedi Kıta'da senin vahşetinle
Devlet koruyor seni, kendi inşa ettiği
Faşit askeri, sivil polisi
Ve gizli istihbarat servisleriyle
Git bak her Cumartesi Günü
Galatasaray Lisesi yanında ki resimlere
Ve gör kendi vahşetini acılı yüzlerde
Sana ders verilmez çünkü senin kanın bozuk
Döşenmiş kırkaltı kromozomunun kalmış içinde
Arıza hem sende, hem senin siteminde
O doymak bilmez göbeğinde
Ahlak, vicdan, onur yok senin beyninde
Beyaz adam, bir gün erişsen
Vahşi, zorba, despot,
gaddar ve melun olduğunun bilincine
Bilincine ...
Hitler, Musollini, Franko, Lazarus köpeklerinle
Kan kusturdun yoksul milletlere ,,,
Güvenmiyorum, güvenmiyorum
Senin hiç bir niyetine
Mutlaka bir sahtekarlık bulursun
Sömürmek, katletmek ve tongaya getirmek niyetiyle
Bu kadar diktaörler hep, ama hep senin içinde
Lanet olsun, senin medeniyetine,
Sömürüne, sürgününe,
çizip bıraktın bizi özgürken
çizgiler içinde!
Öyle aymaz bir sadistsin ki,

Güçlük çekiyorum seni betimlemekte

Bu gün de maalesef tatlı bir gün değil insanlık için. Dün Almanya'nın Sesi Radyo'sunu dinlerken, 2020 yılında Almanya'da da 190 kadının eşi, ex-partneri, ya da birinci derece yakınları tarafından katledildiğinin istatistik verilerini Almanya Kriminal Polis Merkezi tarafından yayınladı. Ayrıca, 39 kadının da şüpheli bir şekilde öldürülmesi ve henüz yeterince delile sahip olunmaması nedeniyle kimsenin tutuklanmadığı haberi acı bir güne imzasını attı. İşin en ilginç tarafı ise bu katledilen kadınların yüzde sekizininin islam ülkelerinden gelen göçmenler olduğunu detaylarıyla öğrendiğimde, bildiğim bilgilerin ve süphelerimin ve önyargılarımda bu dine karşı ne kadar doğru olduğunu bir kez daha kanıtladı belgeleriyle maalesef.

Bu haber beni Müslime'nin acı bdeninin bulunmasıyla ve babasının tecavüzcü dedesi olarak gen testiyle tespit edilerek kamuoyuyla paylaşılmasının ardından bir kez daha sarstı. Üzgünüm, şahsım adına, üzgünüm, yoksulluk pahalılık ve örgütsüzlüğümüz, vurdum duymazlığımız adına. Her taraf kan, acı, gözyaşı, sömürü ve çevre talanıyla yok edilirken bizler hiç bir şey olmamış gibi yaşamaya devam ediyoruz. Ne acı, burada en çokta kendimi eleştiriyorum ayrıca!

Resimlerin hepsi alıntıdır.

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 28.11.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401603/beyaz-insan.html>

Gece!

Kendimle beraber bakarım gökyüzüne
Alışılmadık korkulu bir büyülenme
Renkler daha sönük gözüküyor gözüme
Algılarım daha açık gözlemler yapıyor
Yalnızlık biriktirdiğim içimde ...
Ayrıntılı halüsinasyonlar geziyor gökyüzünde!
Kitabımı kapatıp kaldırıyorum başımı
Sunulan acının şiddetiyle
Hüzüne benzeyen kesinliklerle
Gece, çatırıyor sessizce ...
Zihnimin analitik kısmını kapsıyor
Şekillerini çizdiğim yıldızlı üçgenlerde
Ciddi bir özerklik ihtiyacı var içimde
Kendi hislerimi baltaladığım
Sabotajladığım düşlerimle ...
Çoğu zaman mest olurum içmeden de
Sinir bozucu ayrıntılarla
Kafayı meşgul ettiğimde
Kayıp olur gider bütün mükemmelliğim
Kendi tikelliğimde ...
Alışma anı, sarsıntılar ve nahoş geçişler
Münasebetsizliğinde!
Bazen gündelik dünyayı özlerim gözlerimde
Ve kalırım sensizliği yaşarken gecelerde!
Gece, ...
Ruhlarda zelzeleler yaratır gittiği son vitesle ...
Bilimsel yazılar düşünürüm
Yeni okumaya başladığım
Jeoloji mühendisliği derslerinde
Şiirler yazarım, yeryüzünün
Katmanları üzerine
Belli ki atmış yaşımda bitireceğim
Bu son üniversitemi de!
Ve o andan itibaren yok olup gideceğim
Sonsuzluğun uzamı eşliğinde!

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 05.12.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402994/gece.html>

Günaydınlar Yeryüzü

Bir dağ başında, bir kayanın gölgesinde
Uzanmış seyrediyoruz beraber gökyüzünü
Başın dizlerimin üstünde
Ve başlıyoruz ümitle güne
Günaydınlar yeryüzü, günaydınlar
Güzel yürekli, iyi kalpli insanlar diye!
Ulamalayız günlerimizi birbirine
Özgür yarınlar içinde!

11.12.2021

Düş, bir özgürlüktür içimizde
Uzak kaldığımız bahardan
Çözülür tılsımları ibrişimlerin
Seversek bir insanı ruhumuzdan
Düş, bir büyük limandır ruhumuzda
Dikilip seyrederken dalgaları
Denizlerin kıyılarında
Geriye bakmadan seyrederek sisli havayı
Fırlatırken, tüm gerginliğimizle
Oklarımızdan yayı

Sosyolog & Pedagog Hasan Hüseyin Arslan - 11.12.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404028/gunaydinlar-yeryuzu.html>

Anılar

Anılar, bazen deler ok gibi bedeni
Bazende unutturur gelip geçeni
İnsanlaşırız, insandan yedikçe hançeri
Birisi tutar kaldırır bizi elimizden
Düştüğümüz yerden
Biriside deler acı bırakır temren izinden
Düşsekte o nazlı yarin gözünden
Anılar izler bırakır derinden
Anılar, sarılıp ağlarız bazen
Bazende uzaklaşır gideriz
Kopmak için onun izinden

19.12.2021

Türkü Sevmek

Yine de vardır onlar
Kıyıda ve köşede
Bekleyerek susarlar
Şiire koşarlar
Ve türkü dinleyerek
Kulaklarının paslarını alırlar

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 19.12.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405466/anilar.html>

Pazara Dair Düşler

Pazar gününe dair düşler kurdum
Kurdukca yoruldum
Analata anlata, dinleye dinleye
Pazarlar tükenmedi
Ama ben tükendim!
Her kendini bilmişle
Bilgisizim ben diye seslendim!
İncidim inciler gibi süzüle süzüle
Girdim yaralı bir gönüle
O da ödüllendirdi beni,
Ani bir ölümle
Her şey benim umurumda
Yoğrulmalı bütün insanlık
Hümanizm hamuruyla

Bir başıma kaldım pazara dair düşlerle ...
Umut bekledim sessiz gecelerde
Anlatanları dinleye dinleye
Ne çok cahil varmış şu yeryüzü
Denen cehennemde
Bir şiir bile yazamıyorum
Ölçülü, aruzlu hecelerle
Pazara dair düşler kurdum
İçtiğim kahve telvelerinde
Kadeh kadeh cahillik devirmek için
İçtiğim meylerde!
Yine de yürek kazanacak
Sevginin harmanlandığı yerde
Pazara dair düşlerle ...

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 27.12.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407492/pazara-dair-dusler.html>

Seni Arıyorum

Her şey aynı,
Önce ki gün gibi
Yine sabahları,
Odama vurmadan uyanıyorum
Çay demlemiyorum
Küçük bir tepsi de
Biraz beyaz peynir,
Bir kaç tane zeytin,
Biraz tereyağı,
Ve ekme de kızartmıyorum
Yumurta da pişirmiyorum
Ama biraz mahmurluk,
Biraz hüzün,
En çokta çaresizlik
Birazda başlayan
Güne korku dolduruyorum
Gün boyu devam edecek
Endişeli saatleri
Önüme alıyorum
Sonra sadece acı bir kahve yapıyorum
Onu içiyorum
Rüyalarımda ve uyandığımda
Çokca ağlıyorum
Hıçkırıklar arasında boğuluyorum
Sonra gıyabında ellerini tutuyorum
Saçlarını okşuyorum
Kokunu duyup hissediyorum
Bunun için bir şey söylemiyorum
Sadece seni sevdiğimi biliyorum
İncecik bir çizginin üzerinde
Ve arada bir Nijmegen'e uğruyorum!

01.01.2022

Alfabe

Alfabeler boş arsa edinmişler yürüyüne
Gelen pislemiş giden pislemiş sessizce içine
Meğer ki, hepsi bir hiçmiş bu kadar şatafatın
Kendini bırakmazsan ehil bir ele
Alfabeler arsa edinmiş yeryüzünü
Açtırmamışlar egemenler hiç kimseye iki gözünü
Birini sakat etmiş, birini bakar kör
Saklamış, saklatmış insanlığa
İnsanlar hep gerçek yüzünü

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 01.01.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407895/seni-ariyorum.html>

Gecenin Bu Saatinde

Gecenin bu saatinde
Hayran kalırım silüetine
Derin özlemler içinde
Yudum yudum sensizlik çöker
Her hücreme
Çoğalır gider matematiksel ,n'lerle ...
Rüya gibi gelip geçiyor günler
Acının derin sesleriyle
Gecenin bu saatinde
Mum ışığı, bir dolma kalem
Kaliteli kareli bir defter eşliğinde
Seni yazar her kalemler dize dize
Savrulur gider toz olur sözlerim
Hasretliğini çektiğim gözlerinde
Gecenin bu saatinde
Üşür ellerim, ısıtmaz kalorifer kazanları
Buz tutar yerler döner cehenneme
Her kalpte ayrı bir kor var
Kalmış mağmalar içinde
Geceni bu saatinde
Zaman çürür ellerimizde
Bir sevgi kalır geriye
Yazılmış defterlerde
Zaman durur özlemin bahçesinde
Ve güller açar gamzeli gülümsemelerinde
Bir şehir susar, ben susarım
Fabrikalar susar sirenleride
Dayanamayan hasretliğimize!

Saygılar!

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 07.01.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1409415/gecenin-bu-saatinde.html>

Şiire Düşen

Şiire düşen kederdir, elemdir
Şiire düşen bir nevi bendir
O benden de içeridedir
Şiire düşen kelimeler gider
Şiir bensiz hayatı neyle
Garip kalır dizeler
Şiire düşer acıdan gölgeler
Şiirle içimin acıdığı bir bilseler
Çaresizliğin dizelerinde sürünseler
Diz üstü düşseler
Yok olup gitse düşler
Şiire düşen yüreğin acısıdır
İnsanı avaz avaz bağırır
Yürek ağlar çırpırır
Şiir düşen suskunluktur
Yürekte vurulur
Her kelime bir derya olur
Bir çiçeğin nektarında
Arısına bal olur ...
Şiir düşen ıstıraptır
Bir nağmeyle gelip yüreğe vurur
Şiire düşen ömürlük sevdadır
Sevdalarda ince bir mahcumluk ve tevazu
Bazen onda bulursun mesut bir huzuru
Şiire düşen asktır, veba gibi öldürür
Bilmezsen sevdayı
Gerçekten şiire ayıp olur
Şiire düşen sevginin yoldaşı
Anımsarsın onu her satır başı
Ondan bulursun ömürlük yoldaşı
Ondan alırsın sevdaya düşen payını
Hafife almak ayıp olur onu
Şiire düşen baharseverliktir
Yudum yudum satırlarda ölüp
Hecelerinde dirilmektir
Şiire düşen gerçekten gülümseyebilmektir!
Şiire düşen kendi içine gömülerek
Kendini keşfetmektir
Keşifinle adım adım ilerlemektir
Şiire düşen türkü gibi mırıldanarak
Uçan kuşla haber göndermektir
Şiire düşen, huyuna suyuna gitmektir
Şiire düşen, aylara yenilip
Seneleri bitirmektir
Yudum yudum dizeleri içine çekmektir
Şiire düşen, düşüp düşüp
Yeniden kalkmaktır ayağa
Bakışmaktır kaçmak göz uçlarında
gezinsem yorgun ağaçların suskun sokaklarında
sarı bir yaprağı öpe koklaya omuzlarıma düşüyorsun
kış gelirken soğumuşken aldığım nefes
gırtlığımda düğüm düğüm olduğunda
haykırmak istediğimde

Sosyolog H. Hüseyin Arslan – 22.01.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1411957/siire-dusen.html>

Ay Olsam Geceye

Ay olsam geceye
Şiir toplamak için hecelerle ...
Gönlüm senin yüzünden
Çıkar yücelere ...
Yansam yıldızların şulesiyle
Ay olsam geceye
Düşsem bir maphushane içine
Özgürlüğün sesiyle
Vurmak için faşizme
Uyansam her sabah yeniden
Senin o tiz sesinle ...
Buluşsak seninle bir derya içinde
Eyyup olup kalsam bir kuyuda
Seninle Leyla düşlerinde
Can cana erişince ...
Ay olsam gecene
Girsem sessizce pencereden içeriye
Uçsam bir keklik gibi
Engin bir dağ eteğindee
Gelirmisin benimle ebediyete
Gökler gürlür içimde
Yokluğunu düşündükçe
Kaybolur giderim her seçimde
İnlerim binbir türlü dertle ...
Ay olsam doğsam geceye
Beni sevginden mahrum eyleme
Ne din bilirim, ne de iman
Yoktur beni benden başka yaratan
Usansamdan aşk ile ağlamaktan
Dost aşkına ezele ulaşmaktan
Uslarımda buldum seni
Bağlanmak için kuşaktan
Ay olsam doğsam gecelerine
Gelip otursam sessizce
Kapının eşiğine
İlk zilde açsan kapıyı yüzüme
Uzatsam gülleri deste deste
İkmalde kalsam her derste
Geçmek için Eylül'ünde
Bir derviş gibi çıksam yücelere
Otursam bir ağaç gölgesinde
Gülümser misin ağlayan gözlerime
Uzak kalmak için yaşamın hilesine
Yenilip gittim yalancı dünyanın hevesine
Ay olsam gecene
Doğsan yine içime
Bütün renklerinle
Sussa bütün kainat senin sesinle!
Ben inlesem inim inim içimde
Gelir misin düşüp peşime?

SAYGILAR!

Sosyolog H. Hüseyin Arslan - 25.01.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412761/ay-olsam-geceye.html>

Mültefit

Mültefit

Bilmek isterdim, düşlerimin en mavisinde,
objelere muttasıl bir şekilde
Vurulduğumuz uzaklığın en derin kalibresiyle
Yakarmam, sizin yaradan dediğiniz o görünmez güce
Kırk ömrüm olsa verirdim sadece sevdiğime
Mühür gözlü gerçek düşlerimle ...
Gülmser yüreğim hep meçhul saatlerde
Nefesini hissederim müjdelerimde
Mükevvenata ödül niyetne ...
Güvenirim sadece senin mültefithaneliğine
Dilim söyler, gönlüm dinler
Sisli hislerimle ...
Gelir geçeriz hepimiz bir münavebe içinde
Güven hasıl olur vefasızlığın evreninde
Sadece gücümü gösterebilirim münşi seslerimle
Bilmez kimse bu yarayı nereden aldığımı
Müstahkem mevkilerde
Yetinir müsteğri olurum ayrılığın içinde
Göğsüm daralır gecelerin sessizliğinde
Sadece ben değil, ölür koca bir dünya
Günün birinde!
Aptallaşır aval aval bakarım çevreme
Ömrümün penceresini kapatırken geceye
Ne kadar iyi veya kötü olursan ol
Bir mültefitlik kalır geriye
İnsan olarak bu yüzden
Alma kimsenin vefasızlığını üzerine
Peki de, koy ellerini bir eren gibi göğüsüne
Kapatıp gittiğinde ömür kepengini gözlerinde
Kayıp edeceksin müptelası olduğun çok şeyi
Sen istemesende!
Hepsi bir hiçmiş diyerek
Oturup çekerken sabır tesbihini dizlerin üstünde
Sadece bir mültefitlik kalacak senden geriye ...
Ağız dolusu gülüşlerin sığacak
Belki son bir saniyeye!
Göndereceksin gönülden sevgi selamını
Bilin istedim diye
Mültefit bir eda içinde
.....
.....
Edinme mülk, ömür denen bu yerde
Sadece dostların olsun
Alo dediğinde yürekleriyle
Mültefit ve mülevven bir şekilde

Saygılar

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 30.01.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413299/multefit.html>

Nesin? Dediler:

Hayatın çobanıym dedim
Güldüler!
Alevimisin? Dediler
İnsanım dedim!
„Nerden geliyorsun“? Dediler
Yeryüzünden dedim!
„Manyaksın sen“! dediler
Güldüler
Teşekkür ederek devam ettim yoluma
Eskiden olsa
Küfrederdim doya doya
Vazgeçtim küfürden
2011 yılında
Hacı Bektaş'a uğradıktan sonra
Hep bakarak soluma
Kürt müsün? Dediler
İnsanım dedim güldüler
O halde Ermenisin, sen
Ben, naif bir kulum dedim
Üzerime yürüdüler
Bu kadar muhaliflik neden?
Diye gürlediler
İnsanım dedim!
Daha da öfkeleniler
Rus musun? sen dediler
Yok Çinli'yim dedim
Çinliye benzemiyorsun dediler
Garip garip güldüler
„Yeryüzü hepimizin evdir“ dedim
Ayaklarımın önüne sınır çizdiler
Git pislik dediler
Uygur sorunu öne sürdüler
Neden bu öfke?
Neden bu ırkçılık?
Neden bu şovenizm?
Dedim
Faşistçe sırtıp güldüler
Pis kominist
S.... git dediler!
Gurur duyduğum bir söz oldu
Koministlik
Yüce bir şahlanışın ruhuyla

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 30.01.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1414605/nesin-dediler.html>

Geceler Siyah Olsa da

Geceler siyah olsa da
Cebimizde üç beş kuruş kalmasa da
Yoksulluk bedenimizi
Tepeden tırnağa sarsa da
Gidiyor adımlarımız umuda
Üç beş kişi de değiliz aslında
Kollektif bir toparlanma olsa
Şiirler işte asıl o zaman
Sığmaz satırlara ...
Biz yapalım yinede iyiligimizi
Birileri bilecektir bir gün kıymetini
Sözler ağır, yenilir yutulur
Cinsten olmasa da
Öküze vurulan
Boyunduruklar vurulsa da boynumuza
Biz yine varacağız zafere sonucunda
Yıkıldık yandık
Ondört milyon yıl boyunca
Müreffeh ve muzaffer bir hayat uğruna

07.02.2022

Faşist Oligarşi

Dünyadır yaşamın merkezi
Bilmeyiz biz ondan başka cenneti
Barındıracak kadar rezervesi vardır
Onun herkesi ...
Yedi bitirdi faşist oligarşi memleketi
Soyan soyana devlet hazinesini
Kendiler öğretmişler millete
„Devlet malı deniz, yemeyen domuz“ demeyi
Millet çekerken çileyi
Boğazınızda kalsın smothie neşesi

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 07.02.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1415740/geceler-siyah-olsa-da.html>

Bugün

Günlerden çarşamba, aylardan onaltı şubat
Yıl ikibinyirmiiki
Sabah saat beşe doğru uyandım
Güne dayandım
Cezvede kahvemle fincanı dudakladım
Dudaklarken, her gün ki gibi
Günlük Hollandaca soruları cevapladım
Oniki sorudan üçünde yuvarlandım
Bir kelimenin, bir cümleyi nasıl
Haşladığının bir kez daha farkına vardım
„Merhaba çekilmez hayat!“
Diye haykırdım.
Sonra Hannah Arendt'den
Onniki sayfa okudum,
Cezvemi ve fincanı yıkayıp kurulayıp
Dolaba koydum,
İki saat kadar „home oficle“ oyalandım
Sonra koşarak tramvayı
Son dakika da yakaladım
Yola koyuldum
Yaklaşık bir saatlik yoldan
Sonra oraya vardım
Haylaz mı haylaz, yaramaz mı yaramaz
Öğrencim x'e öğrenim terapisiyle
Öğretme kavgası verdim
Kerata bana mısın demedi
Yine inatlığı üzerindeydi
Bugün hiçbir şey öğrenmedi
Hep kendi kendine söylendi
Bir cümleyi bile
Kurallara göre dizemedi
Sırttı beni kızdırmak için
Pişmiş kelle gibi ...
Bana: „öğrenmek senin işin“ dedi
Hiç bir şey söylemedim, anlattım
Bir daha anlattım tümcenin öğelerini
Nesneyi, objeyi, yüklemi, fiili
Bir de üzerine iyelik zamirlerini
Çocuktan daha iyi anladı annesi
Unutmadım sonunda;
„Gününüz; güzel olsun, saygılar“ demeyi
Yine koşturdum otobüse,
Bindim son saniyede
Ve başladım yeniden Hannah Arendt'e
Ta ki, son durağa gelene kadar
Okudum, uykumda gelmedi
İndim son durakta,
Yağmur çiseliyordu başıma
Ve uğradım bir imbise
Bir şeyler yemeye ...
Yağmur kesildi birden bire
Yemeğimi bitirince başladım yürümeye
Yürüdüm nehir boyunca
Seyrettim Main'i doyasıya
Sular yükseliyor her gün biraz daha
Belli ki, bu yıl atmosfer
Ara verecek kuraklığa
Sevindim yağmurun yağmasına
Seyrederek suyun bulanık akışını

Üzerinde ki dalga dalga nakışını
Oturdum sonra ıslak bir banka
Düşündüm onu
Ellerim titredi, yüreğim kükredi
Toplam beş şiir yazdım
Bazılarını unutmamak için kafama kazıdım
Bugün de gün böyle tükendi
Ama büyük bir sevgiyi kazandım
Sonra hicaz makamında şarkılar dinleyerek
İçime baharlar yazdım.

Herkesin, ama herkesin, yüreği güzel olan herkesin, gönlünde bahar, yüreğinde dert, keder olmasın, kalmasın. Hiçbir çocuk, insan, işçi, emekçi aç kalmasın. Sevin ve karşınızdakini sevmeye değer bir yürek olarak algılayın. İyi çıkarsa yüreğinize koyun, kötü çıkarsa, hemen köşedeki çöp sepetine atın gitsin. Üzmeyin, üzülmeyin!

Saygılar!

Pedagog + Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 16.02.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416606/bugun.html>

Sabah Rüzgarı

Henüz doğmadan güneş,
Tüten bacalardan belli ki
Her ocakta yanıyor bir ateş
Süzülür ışıklar pencereden içeri
Öbek öbek
İşte böyledir hayat kederli
Toz olup kaplar köşeleri ...
Düşer bulut parçaları
Pencereden içeri
Süzülür gökyüzünde
Maviliğin sesi
Mavilik yazar yeryüzüne sesleri
Siler götürür sabah rüzgarı
Birikmiş gecenin kederini
Hangi yana baksam görürüm seni
Cehvere benzeyen gözlerini
Özlerim;
Karanfil kıvrımı busselerini
Sabah rüzgarı gibi
Dokunur yüzüme
Gözlerimi kapatır
Beklerim seni amade
Yeniden, hep yeniden gelmek üzere
Vedalar vuslat olur gözlerinde
Kokunu sürdüğün salep çiçeği gövdesinde
Çekerim seni buğulu gözlerinle yüreğime
Sabah rüzgarı savururken seni
Tıpkı kekik gibi, nane gibi, reyhan gibi
Hatmi çiçeğinin elvan elvan renkleriyle
Seni sarar ruhuma
Okşarsın tenimi çöven otuyla
Sabah rüzgarı yıkar gamzelerini
Bütün bir bahar adına

Sosyolog Hasan Hüseyin Arslan - 09.03.2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420654/sabah-ruzgari.html>